

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Konjice — v nedeljo

ODLOČITEV

Le še nekaj dni loči konjske občane pred odgovorno in pomembno odločitvijo. V nedeljo bodo ponovno izrazili svojo solidarnost. Da, namensko uporabljamo to besedo, ko govorimo o podaljšanem referendumu za samoprispevek za naslednje petletno obdobje.

Tako solidarnost so občani konjske občine že dokazali v letu 1968, ko so med prvimi v naši republici priznali samoprispevno akcijo za rešitev svojih problemov.

Takratna akcija se je v teh letih izkazala, da je bila uspešna. Po zastavljenem programu so uresničili tisto, kjer jih je čevalj najbolj žubel — urediti so šolstvo, a le toliko, kolikor jim je takratni zastavljeni program to dopuščal. Res je, da jim ni

uspelo realizirati dveh telenovadnic, v Ločah in Zrečah, kar je spričo podražitev razumljivo. Resnica pa je tudi ta, da bo sredstva za ta dva objekta dala občinska skupščina, ki se je obvezala pred občani, da bo sama krila manjkajoči znesek. Občani sami pa naj za naslednjih pet let napravijo načrte za nadaljnjo izboljšavo šolstva in zlasti za komunalno ureditev vasi, zaselkov, cest.

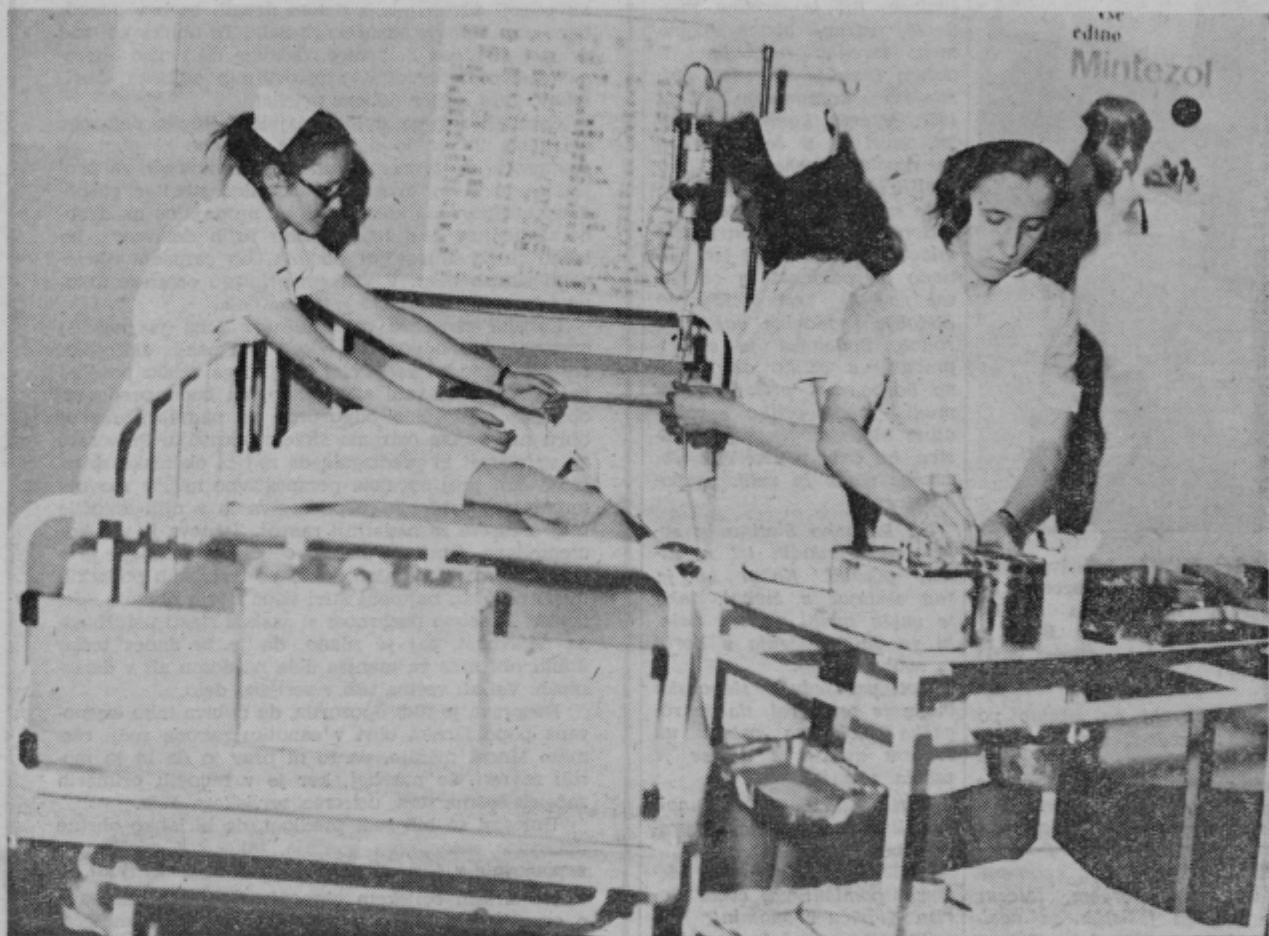
In tako se je tudi zgodilo. Pri sestavi programov za nadaljnjih pet let še nikoli niso bili občani tako aktivni kot ravno mesece nazaj. Deležalo je predlogov, pripomb in končno se je izcimil program, ki je razdeljen na območja in bo vsako od teh samo odločalo o svoji usodi. Poteza, ki ji ni kaj reči! Obrniti se k občanu tako, da bo sleherni, ki bo dal dinar, dobil pa bo vrnjenih tri, ki bodo zrastle v obliki obnovljenega doma, bencinske črpalke ali pa ceste v oddaljeni kraj — je vsekakor dokaz, da pomeni referendum za samoprispevek ne le solidarnostno akcijo, ampak nekaj več. Pomeni izboljšati lastni standard in okolje v katerem taisti občan živi. Zato ni naključje, da so ob zdajšnjem programu izpostavljeni komunalni objekti, za katere ljudje niso imuni. Radi dajo za šole (le kdo ne želi lepih dni naših otrok), radi pa prispevajo tudi za to, da se vozijo v službo po urejenih cestah. In kultura? Kot bosopeti berečici so ji odmerili nove domove oziroma adaptacije prejšnjih, kjer bo vsa prenovljena zadihala s podvojenno močjo. Obnavljati domove, hrame kulture, terja višjo kulturnejšo zavest in za tako so se odločili v Slovenskih Konjicah. Zato v teh dneh ni bojazni za njihov DA.

ZDENKA STOPAR

KONEC ZA GREŠNIKE

Zavod za požarno varnost v Celju je končno dobil posebno vozilo za odstranjevanje tistih avtomobilov, ki so nepravilno parkirani ali ustavljeni v mestu. To vozilo bodo miličniki uporabljali takrat, ko bo ugotovljeno, da je v mestu ustavljeno vozilo tako, da ovira promet ali parkirano tam, kjer to ni določeno s prometnimi znaki. Do sedaj je bila kazen za nepravilno parkiranje ali ustavljanje 20 dinov. Odlok o ureditvi prometa v mestu in temeljni zakon o cestnem prometu pa določata, da se nepravilno ustavljeno ali parkirano vozilo lahko z ustreznim vozilom odstrani na škodo lastnika avtomobila. Takšna odstranitev avtomobila stane 200 din, poleg tega pa grešnik plača še dodatno kazen.

S takšnim odstranjevanjem bodo začeli 9. aprila in pričakujejo, da bo to pripomoglo do večjega prometnega reda v mestu.

Svetovni dan zdravja v letu 1973 je posvečen skrbi za zdravje družine v njenem domu. Vsebina letošnjega dneva zdravja, sedmega aprila, je tesno povezana z vsebino letošnjega svetovnega dneva invalidov, 25. marca, z geslom — HUMANNO OKOLJE — VEČ ČLOVEČNOSTI.

Zgovorno o tem spregovori gornji posnetek, ki smo ga napravili pri praktičnem pouku medicinskih sester na šoli za zdravstvene delavce v Celju. Da bi nas negovale tople in prijazne roke deklet, ki se urijo v znanju in humanizaciji medčloveških odnosov, da bi nas toplina njihove tolažilne besede razveselila in pomagala lajšati bolečino — na to smo mislili, ko smo opazovali dekleta pri delu!

FOTO DRAGO MEDVED

DELEŽ ZA DOM V KUMROVCU

Sredi marca je občinski politični aktiv imenoval odbor, ki vodi zbiranje sredstev za izgradnjo doma borcev NOV in mladine Jugoslavije v Kumrovcu. Znano je, da v ta projekt sovпада tudi del Kozjanskega, ki bo vključeno v takimenovan spominski park. V odboru, ki ga vodi v imenu organizacije Zveze borcev Miha Petan, so predstavniki vseh ob-

činskih političnih organizacij, občinske skupščine, zveze tabornikov in drugi. Na svoji prvi seji so se člani odbora seznanili z nalogo, ki ni ravno lahka, vendar pa, ko gre za tak objekt in za takšno vsejugoslovansko akcijo, gotovo ne bo imela slabega odziva. V okviru slovenskega deleža je orientacijska številka za celjsko občino okoli 66 starih milijonov, ki naj bi

jih zbrali v letošnjem in prihodnjem letu. Na seji je bilo predloženo, da bi zadoščalo, če bi zaposleni v občini prispevali en odstotek enome-sečnega neto osebnega dohodka, ki pa bi ga mogli prispevati v več komaj zaznavnih obrokih. V kvoto bi seveda vključili tudi prispevke nezaposlenih občanov, prispevke mladine, ki bi sodelovala predvsem z zbiranjem

odpadnega materiala, s čimer bo mladina opravila dvojno korist — saj bo očistila mesto papirja, steklenic, starega železa in drugega.

Kot je znano, ima občinska skupščina za ta namen rezerviranih 10 starih milijonov, občinski sindikalni svet pa je že nakazal milijon dinarjev, starih seveda, na sklad za gradnjo doma v Kumrovcu.

-ec.

z urednikove mize

Danes končujemo z nagradno igro Spoznajmo se. Vlekli smo jo celih osemindvajset tednov in z njo smo spoznali ogromno novih oseb. Nadrobneje seveda le tiste, ki ste jih, dragi bralci, izbrali za osebo tedna. Sedaj razmišljamo o novi igri in radi bomo sprejeli ter pretehtali kak zanimiv predlog. Torej — na delo.

Odmevi na naš izlet s kmečkimi ženami še ne jenjajo. Nekaj novih pobud je in vse so lepe. Toda — eno so želje, drugo pa možnosti. Jasno — prilike ne bomo vrgli v koruzo.

V naši redakciji še vedno delamo okrnjeni. Bolezen. Včeraj pa je odšel s komornim zborom na potovanje v zahodno Evropo Milan Božič. Da bo kaj lepega napisal.

In še ena novica — prihodnji teden začnemo objavljati podlistek o udeležbi Celjanov v boju za severno mejo.

VAS UREDNIK

MODNA REVIIJA

12. in 13. april 1973 ob 16. in 17.30

DVORANA VELEBLAGOVNICE

POMLAD IN MODA —
KONFEKCIJA IN OBUTEV

B. KIDRIČU V SPOMIN

Boris Kidrič odkriva spomenik padlim borcem in žrtvam fašističnega nasilja v Rogaški Slatini. Bil je poletni 1952. leta. (Foto: MB)

V času, ki ga živimo po pismu predsednika Tita in izvršnega biroja ZKJ, posebno močno ožujajo velike besede pokojnega Borisa Kidriča, izrečene ob njegovem zadnjem obisku v Rogaški Slatini, ob odkritju spomenika padlim borcem, talcem in žrtvam fašističnega nasilja. Bil je 1952. leta. Takrat je na otvoritvi med drugim dejal: BORITI SE MORAMO ZA TO, DA SE BO VEDNO IN POVSOD SLISALA DELAVSKA BESEDA.

Enajstega aprila bo minilo

dvajset let, kar je umrl Boris Kidrič. Toda njegove besede so še vedno aktualne. In še več. Zdaj bijemo bitko za resnično delavsko samoupravljanje.

Boris Kidrič se je mlad vključil v revolucionarno delavsko gibanje. Bil je edini član partijske celice v rogaški steklarni iz vrst intelektualcev. Bil je izreden mladenič, zdrav, bister, pogumen. Izredno razgledan. V tistem času je bil eden najmlajših komunistov. Leta 1927. je imel komaj petnajst let. Živel je v času, ko so se revolucionarne sile kljub nasilju in zaporom pripravljale na odločne spopade.

Boris Kidrič je umrl zelo mlad, star komaj 41 let. Aktivno je sodeloval in oblikoval najbolj revolucionarno obdobje zgodovine naših narodov. Sodeloval je v pripravah na veliko osvobodilno borbo, kot prekaljen komunist vodil veliko osvobodilno bitko slovenskega ljudstva, bil prvi predsednik slovenske vlade in velik gospodarstvenik.

Na Rogaško Slatino in sodelavce iz mladih let ni nikoli pozabil. Kakor se je rad sestajal z živimi, tako je vneto mislil na vse tiste, ki so dali življenja v borbi za svobodo.

Kot predsednik slovenske vlade je prispeval, da je rogaška steklarna ostala na svojem mestu in da se je začela razvijati.

Boris Kidrič je bil junak socialističnega dela v pravem pomenu besede.

Najlepše cvetje v novi delavski pomladi naj cvete Borisu Kidriču v spomin!

Sklonite se radeče proletarske zastave v pozdrav in spomin njemu, ki nas je naučil te prapore dostojno nositi in ki nas je učil graditi novo domovino.

BENO JUGOVAR

Nič več temnih oblakov

Začetek javne razprave o osnutku republiškega zakona o osebnem delu z zasebnimi delovnimi sredstvi je razpršil vse oblake, ki so se zbirali dotlej in vnašali zlasti med samostojne obrtnike določen nemir. K njemu so dale svoj delež tudi prve nepopolne informacije o novem zakonu. Jasna beseda, ki je bila zlasti v Celju izročena na skupni seji članov področnih strokovnih odborov za obrt in gostinstvo ter prve sektorske konference, ki jih je v občinskih merilih pripravilo poslovno združenje Formator, so prinesle nov pogled na perspektivno reševanje terciarnega dela gospodarstva.

Ne gre za omejevanje dela, marveč za njegovo spodbujanje, vse to pa v določenih okvirih in v skladu z načrtanim razvojem naše samoupravne družbe. Zato ni naključje, da je že v osnutku poudarek širšemu in bistrejšemu preraščanju osebnega dela v samoupravno organizirano dejavnost. V tem smislu nova zakonska ureditev spodbuja samostojne obrtnike, da svoje delo in svoja sredstva pod določenimi pogoji združujejo z delom drugih oseb v pogodbene organizacije združenega dela. Ta oblika kot vse druge (združene delavnice, zadrage itd.) niso obvezne, marveč le rezultat prostovoljnih odločanj obrtnikov. Zato nikjer nobene prisile!

Osnutek zakona določa najvišje število delavcev glede na naravo in način dela različno za obrt, za gostinstvo, za prevoz tovora, za brodarstvo, za projektiranje in za druge intelektualne storitve gospodarskega pomena kakor tudi za prodajalne na drobno. Odločitev nad tem, koliko tujih delavcev bo lahko imel samostojni obrtnik, bo pripadla občinskimi skupščinam. V vsakem primeru osnutek zakona odpravlja izkoriščanje tujega dela.

Celjska razprava o osnutku zakona je posebej opozorila na odgovorno vlogo občinskih skupščin. Ne gre samo za tisti delež, ki jim ga zakon posebej nalaga, marveč tudi za dejstvo, da bodo predvsem občinske skupščine odgovorne za nadaljnji razvoj obrti na svojem ozemlju širšem območju. Prav zato so se zavzeli in predlagali, da naj bi občinske skupščine čim prej sprejele perspektivne načrte razvoja terciarnega sektorja gospodarstva in v njih določile tudi sredstva za nadaljnji razvoj. Zahteva je več kot utemeljena. Obrt na širšem celjskem območju je v velikanskem zaostanku. Samo po trenutnih podatkih bi potrebovali najmanj štiri tisoč novih obrtnih delavcev. Posebno pozornost si zasluži zlasti uslužnostna dejavnost, saj je znano, da je že danes težko dobiti obrtnika za manjša dela na domu ali v delavnicah. Vsi ali večina teži v serijsko delo.

Razprava je tudi opozorila, da dobiva tako imenovana popoldanska obrt v osnutku zakona večji razmah. Mnogi menijo, da to ni prav in da bi jo morali zavreti, še posebej, ker je v mnogih primerih začetek šušmarstva, oziroma serijskega dela.

Umestni so bili tudi predlogi, da bi lahko obrtne delavnice sezonskega značaja, tako kot gostinstvo, zaposlovale v času glavnega dela tudi osem ljudi.

Na širšem celjskem območju bo javna razprava o osnutku tega zakona sklenjena v sredini meseca. Ne glede na to in na dejstvo, da bo republiška skupščina že v kratkem sprejela osnutek zakona, bo razprava trajala še ves mesec maj. Po dosejanju načrta je namreč predvideno, da bi skupščina sprejela novi zakon ob koncu junija.

MB

KRVAVEC ZA VZGLED

Ne samo zaradi obljub, ki so jih dali resni in odgovorni ljudje, ne samo zaradi optimizma, ki je vladal v zadnjem času, ne samo zaradi dejstva, da Celje potrebuje večje pokrite prostore pa naj se imenuje kakorkoli, temveč tudi zaradi primerov, kako drugod rešujejo takšne in podobne naloge, se nehoti poraja vprašanje, ali v Celju nečemo ali nismo sposobni, da bi prešli od besed k dejanjem in začeli graditi rekreativno središče pod Golovcem, ki pa pomeni dosti več kot ponuja ime.

Vprašanje je toliko bolj boleče, ker se v zadnjem času slišijo glasovi, da letos z Golovcem ne bo nič in da je rešitev odvisna od ljubljanskega gospodarskega razstavišča, ki daje edini zmogljiv prezetni takšno investicijo. Vprašanje je aktualno tudi dovolj tega, ker so pred kratkim Kranjčani pokazali, kako lahko z združenimi močmi in seveda z veliko dobre volje rešijo zahtevnejšo investicijo, ki se imenuje Krvavec. Lotili so se naloge, četudi ni edina, čeprav ni mnogo denarja na pretek in dastravno jih žulijo tudi drugi problemi. In vendar so se zanj odločili, ker se zavedajo, kaj jim pomeni in kaj bi izgubili, če bi zamujali in odlašali.

V Celju pa? Ni dovolj odločnosti, čeprav lahko pokažemo na mnoge uspešno zaključene solidarnostne akcije, na pomembna združevanja sredstev za rešitev prenekaterih problemov. Pod Golovcem pa se ustavljam.

Res je, da zdajšnji čas ni tisti, ki bi pospeševal investicijsko dejavnost. Navzlic težavam, s katerimi se srečuje celjsko gospodarstvo, bi se lahko lotili načrta, vsaj v prvi fazi. Za zgraditev manjše pokrite dvorane bi potrebovali manj kot milijardo starih dinarjev. Nekaj sredstev za ta dela daje izvajalec, drugo bi morali zbrati. V tej zvezi ne kaže prezreti prvotnega namena, ki je pokazal, kako bi lahko prišli do začetnega kapitala. Prodaja nekaterih poslovnih zgradb bi lahko bila rešitev na začetku, še zlasti, ker tisti, ki bi naj te stavbe kupili, denar imajo. To dokazujejo tudi z nekaterimi preureditvenimi deli, ki niso poceni. Kot kaže, za vse to sredstev ni škoda!

Vrh tega se pri rekreativnem središču pod Golovcem združujejo različni interesi, različne zahteve in potrebe. Ne gre samo za športno in družabno, politično in kulturno življenje, marveč prav tako, če ne celo predvsem za gospodarske prireditve, ki prinašajo določen dohodek. Celje je pokazalo, da se lahko razvije v samostojno prirediteljsko mesto. Obrtni sejem je to potrdil, zlatarska razstava, ki se lahko razvije v samostojno prirediteljsko mesto. Obrtni sejem je to potrdil, zlatarska razstava, ki se lahko razvije v samostojno prirediteljsko mesto. Obrtni sejem je to potrdil, zlatarska razstava, ki se lahko razvije v samostojno prirediteljsko mesto.

Z začetkom graditve rekreativnega središča pod Golovcem bi ne smeli odlašati. Zaradi takšnega zavlačevanja lahko Celje veliko izgubi. In še nekaj: tu ni in ne sme biti dileme — Golovec ali streha nad umetnim drsališčem v parku. Tudi objekt v parku je treba dokončati in to čimprej, sicer bi škoda večja kot bi lahko bila.

M. BOŽIČ

ODBORNIKI VPRAŠUJEJO

KAKO IGE?

Odbornik Boris Jenko je na seji velenjske skupščine vprašal, kako je z obratovanjem in poslovanjem tovarne industrijskih gradbenih elementov IGE.

Podpredsednik skupščine Avgust Jeriha je odgovoril, da zdaj v IGE dnevno proizvajajo osem tisoč kosov strešne opeker, kar je še vedno pod planiranim planom, ki je 12 tisoč kosov. Problemi so z italijanskim dobaviteljem, ki jim je poslal nekvalitetne stroje. Upajo pa, da bodo tudi to v kratkem rešili in da bodo dosegli plan, ki je predviden.

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

O zdravniku in delavcu

Delavec v tovarni in zdravstveni delavec morata sodelovati, saj se borita za isto stvar. To je lahko izhodišče razmišljanja o tem, kako se naj zdravstveno varstvo in zavarovanje organizirata skladno z ustavnimi spremembami. Bistvo pa je še neke drugje in nanj ne bi smeli pozabljati zlasti zdravstveni delavci — samo celjska bolnišnica razpolaga letno z desetimi milijardami, z denarjem torej, ki ga je ustvaril delovni človek. Delavec se po novem tudi samoupravno odloča o prispevku za zdravstveno varstvo, vendar pa bo najverjetneje držalo, da ima na politiko delitve teh sredstev, na razreševanje problemov v zdravstveni službi, ne snovanje njenega razvoja in podobno — izredno malo vpliva. Zdravstvo je za delavce »nepopisan list.« Ta bistveni del »razširjene produkcije«, ki ji daje materialni vzvod delavec, spoznava zavarovanec predvsem po tem, ali so zdravstvene usluge dobre ali slabe. Ali je, natvno povedano, zdravnik dober in prijazen, ali pa vzvišen in mu je bolnik predvsem material, objekt njegove

ga zdravniškega znanja. In dalje — ali mora čakati pred ambulantnimi vrati štiri ure ali pa opravi obisk pri zdravniku hitreje, uspešneje in — zadovoljivo.

Tisto, da moramo delavca vključiti v življenje in delo zdravstvene organizacije, da ne bo samo pacient, material v zdravnikovih rokah, je v razgovorih večkrat naglasil dr. Ivan Kopač, direktor celjske bolnišnice. Z drugimi besedami lahko to misel izrazimo še drugače — če razčlenjamo skupni interes delavca in zaposlenih v zdravstvu, ne gre samo za to, kako bosta združeno delila dohodek zdravstva. Ampak gre tudi zato, kako bo delavec, zavarovanec dejavno vključen v sedaj odtujeni, a njemu nadvse pomemben organizem — zdravstveno službo.

Zavarovančeve kritike na račun zdravstva imajo globoke korenine. Ne samo zaradi kakovosti zdravstvenih uslug, organizacije zdravstvene službe ali drugih vzrokov. Pač pa tudi zato, ker se zavarovanec vendarle zaveda, da plačuje to zdrav-

stvo in da je zdravstvena organizacija v njegovi službi.

In če danes sicer nekam pluhu govorimo, da pomeni bitka za ustrezne spremembe tudi bitko za humanizacijo odnosov v naši družbi, potem velja to še posebej za ustvarjanje novega položaja delavca na vseh tistih področjih družbenih dejavnosti, kjer se mora »po novemu« najboljši čimti njegova neposredna udeležba. Kjer moramo premagovati njegovo odtujenost.

Zdi se vendarle, da snovalci nove samoupravne zgradbe v zdravstvu na celjskem območju upoštevajo te vidike spremenjenega položaja delavca. Zavarovanci so bili doslej organizirani samo v skupščini skupnosti socialnega zavarovanja in so razpravljal predvsem o obremenitvi gospodarstva. Kot da je to osrednji problem delavčeve udeležbe v zdravstveni dejavnosti.

Ustavne spremembe zahtevajo za področje zdravstva in zavarovanja organizacije drugačne samoupravne interesne skupnosti zdravstvenega varstva in zdravstvenega za-

varovanja. Inicijativni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki komunalnega zavoda za socialno zavarovanje, bolnišnice, zdravstvenega doma in delovnih organizacij, se je že dokopal do nekaterih zamisli bodoče samoupravne organiziranosti zdravstva.

Interesno skupnost naj bi sestavljala dva zbora delegatov zavarovancev in delegatov zdravstvenih delovnih organizacij. Kajti interesna skupnost bo samoupravno organizirala in združila vse, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in zavarovanje. Potem takem gre za močne notranje samoupravne in organizacijske premike in za ustvarjanje spremenjenega odnosa do združenega dela.

Interesna skupnost zavarovancev in zdravstvenih delavcev bo obravnavala in reševala vse probleme zdravstva na celjskem območju — od notranje organizacije, razvojnih načrtov, kvalitete zdravstvenih storitev do preventivne službe itd. V tej skupnosti bo izpostavljena zavarovančeva pravica, njegov vpliv in interes za celotno zdravstveno

oskrbo. Toda — takšen položaj bo pred delegate iz delovnih organizacij postavil nove dolžnosti. Se zlasti takrat, ko bo tekla beseda o odločitvi glede prispevka za zdravstvo. Ko bodo delavci v združenem delu tehtali pomen zdravstvene službe in svoje potrebe.

Ta delovni, samoupravni krog — delavec — interesna skupnost — zdravstvena služba — organizacija združenega dela se ne bo končal, in se ne sme, samo z delavsko udeležbo v interesne skupnosti. Velike notranje spremembe mora doživeti tudi notranja samoupravna organizacija zdravstvene službe. V njej mora dobiti svoje mesto delavec, predstavnik javnosti in združenega dela.

Pa še nekaj — ustavne spremembe zahtevajo določene spremembe tudi v miselnosti zdravstvenih delavcev. Strnili bi jih lahko v spoznanje, da nov položaj zavarovanca spodbuja tudi spremenjen položaj zdravstvenega delavca. Zlasti v njegovem odnosu do zavarovanca.

JOŽE VOLFAND

Laška proračunska seja

NAJVEČ O DAVKIH

Na zadnji seji občinske skupščine v Laškem, bila je minuli teden, so imeli obsežen dnevni red. Poročili o delu občinskega javnega tožilstva in o kaznivih dejanjih v gospodarstvu sta bili sprejeti brez razprave odbornikov. Toliko več pa je časa vzela razprava o predlogih sveta za finance. Vendar se je tudi tu obrnilo drugače, kot so sestavljali predlogov pričakovali. Razprava se ni toliko razživela o proračunu za leto 1973, marveč o predlogu odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov.

Na seji so sklenili javno razpisati mesto tajnika občine, ker odhaja sedanji tajnik v pokoj.

Razprava o odloku za spremembo in dopolnitev odloka o davkih občanov je bila burna zlasti v tistem delu, ki predvideva prehod obdavčevanja zasebnih kmetijskih proračunov od katastrskega na dohodkovno obdavčevanje. Razprava treh predstavnikov kmetijske zadruga in treh kmetov-odbornikov sicer ni bila usmerjena proti uvedbi postopnega obdavčevanja

kmetov po dohodku, bili pa so mnenja, da kriteriji o tem, kdo vse bi v prihodnjem letu že plačeval davek po novem, niso dovolj razloženi in jasni. V laški občini v letošnjem letu tako in tako ni primera za to spremembo, kot tudi ni primera, da bi kdo imel katastrski dohodek, ki bi bil višji od 7.000 novih dinarjev letno. Razpravljalci so pogrešali točnejše opredelitve,

kaj naj bi veljalo kot monokulturna proizvodnja, ki pod nov način obdavčevanja spada. Tudi sekretar SZDL Jože Kos je bil mnenja, da bi pred sprejetjem odloka morali biti kmetje z vsebino predloženega odloka bolj seznanjeni in da je takšno javno razpravo po krajevnih skupnostih nujno treba organizirati. Že je kazalo, da odlok ne bo sprejet, ko je odbornik Tone Tr-

bovc predložil dopolnilo, po katerem bi v obklavčenje po novem vključili vse tiste živinorejce, drugih usmeritev v občini ni, ki vzrejajo na hektar obdelovalne zemlje, lastne ali najete, več kot dve glavi goveda. Ob takšni dopolnitvi je bil odlok sprejet.

Precej manj, kot so pričakovali, je bilo razprave o letošnjem proračunu občine. Bila je izražena bojazen, kako bo z nadaljevanjem investicij v šolstvu, vendar je predsednik občine Rudi Grosar glede proračuna pojasnil, da vse kaže na nujno, da bo treba že v kratkem razpravljati o re-balansu proračuna. Torej tudi v laški občini ni drugače, kot v drugih občinah na celjskem območju. Kot je nekdo v kisi šali dejal, letošnji proračuni so bili »rojenja« z napako.

OBČANOVA VPRAŠANJA

Razprava o proračunu celjske občine za letošnje končana. Odborniki so potrdili letošnje razdelitev proračunskih sredstev. Ostali pa so številni predlogi, ki so jih izrekli volivci na svojih zborih.

Občani krajevne skupnosti Center so predlagali, da bi dobili sredstva za ureditev rekreacijskega objekta, sicer pa so menili, da je premalo sredstev za usposabljanje in zaposlovanje invalidov.

Na Otoku so se zavzeli, da naj bi račune za javno razsvetljavo in čiščenje ulic potrjevala krajevna skupnost. Na Aljaževem hribu so rekli, da naj se več sredstev od prodane bencina porabi za graditev cest. Predlagali so le čim prejšnjo zgraditev rekreacijskega središča pod Go-

lovcem. Vrh tega so pripravljeno dati denarni delež k stroškom za ureditev kanalizacije v Dolarjevi, Janežičevi in Popovičevi ulici ter na Podgorju.

V Gaberju so predlagali, da naj bi del sredstev, ki jih dobi občinska organizacija Zveze mladine, razdelili med aktivne mladih v krajevnih skupnostih. Vprašali pa so še, če se sredstva prispevka za uporabo mestnega zemljišča resnično trošijo namenjsko in kako Javne naprave koristijo sredstva za čiščenje ulic.

V Štorah so se zavzeli za povečanje sredstev za komunalno dejavnost krajevnih skupnosti. Predlagali so tudi povečanje pristožnih za cestni sklad in evidenco, katere

ceste so najbolj prometne. Sredstva, ki so predvidena za zelenico na Golovcu, bi naj po njihovem mnenju razdelili med krajevne skupnosti, sicer pa naj bi v Store dobili ves denar, ki se zbere na njihovem območju za uporabo mestnih zemljišč. To naj bi veljalo tudi za sredstva iz 1972. leta.

V Lokrovcu so opozorili, da je premalo sredstev za komunalno dejavnost, predvsem za ceste, ki jih naj bi asfaltirali. Spodnji del Lokrovca in Sp. Dobrova sta že dve leti brez vode. Zat jo občani morajo voziti v cisternah. Za vodovod prosijo že nekaj let. Zanjo pripravljeno dati tudi svoj delež. Zavzeli so se za ureditev cest v Lokrovce do pregrade.

Na Lopati so predlagali večja sredstva za oranje snega v stranskih ulicah in cestah ter za napeljavo vodovoda in kanalizacije v stari del Lopate.

V Trnovljah so ugotovili, da dobi krajevna skupnost premalo denarja za svojo dejavnost. Na Ostrožnem in v Sp. Dobrovi so se ogreli za razširitev telefonskega omrežja pa tudi za večja sredstva za razvoj kmetijstva. Na Ljubecni so rekli, da naj bi proračun zagotovil večja sredstva za delo društev, predvsem za galsisko.

Zanimivo je, da so se na Dolgem polju zavzeli za povečanje sredstev za zdravstvo ter za stanovanja prosvetnih delavcev. Vprašali so še, zakaj je tehniška šola izpadla iz letošnjega načrta.

Na Frankolovem so pripomnili, da so priznavalnine za borce premajhne, predlagali pa so še ureditev avtobusnega postajališča. Na Teharjih so ugotovili, da v proračunu ni sredstev za komunalno ureditev Bukovega žlaka, predvsem pa za ceste in vodovod. Poleg tega so predlagali asfaltiranje ceste do sv. Ane.

To so bila najvažnejša vprašanja, ki so se pojavljala na minulih zborih volivcev. Vendar ne bo ostalo samo pri njih. Odborniki so zadolžili upravne organe, da nanje čim prej odgovorijo.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ RISTO GAJŠEK, PRESEDNIK KOMISIJE ZA DRUŽBENO-EKONOMSKE ODNOSI PRI OBČINSKEM SINDIKALNEM SVETU CELJE

Samoupravna delavska kontrola je ena od važnih akcij in nalog v sedanjem trenutku. Treba je pristaviti, da se mnogi niso povsem enotni glede nje- ne idejne vrednosti in možnosti organiziranosti v kolektivih. Se vedno se pojavljajo dvomi v uspešnost delavske kontrole, pa tudi prikriti podpori. Ne samo v takolimenovanih menažerskih sredinah, temveč tudi med vidnimi političnimi delavci, celo sindikalisti vlada določen pesimizem.

Nedavno je vaša komisija posredovala delovnim organizacijam troje anketnih vprašalnikov, ki so po mnenju odgovornih

ljudi v republiki primer delovnega področja za organe delavske kontrole. So znani rezultati teh anket? Kakšno je vaše stališče glede možnosti uveljavljanja delavske kontrole v praksi?

Tretji anketni vprašalnik se nanaša na tiste, ki imajo nad 6 milijonov starih dinarjev letnega dohodka. Te podatke morajo izpolniti delovne organizacije za svoje zaposlene. Ali niso zanimivi predvsem tisti, ki takšne dohodke ustvarjajo iz več naslovov, pa jih takšna anketa ne bo zajela? Kaj menite tudi o tem?

Jure KRASOVEC, novinar

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

UREDNIŠTVU NT

Samoprispevek za gradnjo šolskih objektov so naši občani v Slovenskih Konjicah izglasovali v letu 1968 zaradi tega, ker so skupno z družbenopolitičnimi organizacijami občine Slovenske Konjice ugotovili:

- da so šolski objekti skoraj dotrajali;
- da so delovni pogoji v vzgojno-izobraževalnih zavodih nemogoči;
- da bomo vse hitreje premaknili na boljše, če bodo tudi občani prispevali del sredstev za investicije v šolske objekte.

Sedaj, ko se obdobje samoprispevka 1968—1973 izteka, lahko ugotovimo, da bo zastavljen program realiziran. Za investicije v šolske stavbe smo zbrali skoraj 10 milijonov dinarjev. Občani so k tej vsoti prispevali 33,6 odstotkov sredstev; drugače povedano, vsakemu občanovemu dinarju smo dodali še 2 dinarja, ki smo jih dobili iz drugih virov (delovne organizacije, posojila).

Zakaj smo stopili pred občane z željo, da še enkrat glasujejo za samoprispevek? Čeprav smo v zadnjem desetletju investirali v šolske objekte skoraj 14 milijonov dinarjev ter obnovili, dogradili in zgradili centralne šole, podružnice pa precej popravili, smo šele na pol poti, ker imamo še v celoti dvo-izmenski pouk. Vodstva nekaterih šol so jedilnice spremenile v učilnice, da so se izognile tretji izmeni pouka. Zaradi tega je potrebno povedati, da kljub izrednim naporom v šolstvu še nismo vsega uredili, saj so vse centralne šole premajhne.

Program za investicije v družbeni standard, finančni se bo iz naslova samoprispevka, je za naslednje petletno obdobje 1973—1978 sestavljen tako, da bo v njem zagotoveno vsak kraj in vsak občan našel svoj interes. Zajema osnovno šolstvo, prosveto

in kulturo, telesno vzgojo ter komunalno dejavnost. Na zborih občanov, ki so bili v mesecu marcu, je bil program ugodno ocenjen. Predvidevamo, da bomo za realizacijo predvidenih investicij potrebovali na občinskem območju nad 32 milijonov, kar je manj kot tretjina vseh obratnih sredstev. Tudi vnaprej bodo delovne organizacije zbirale sredstva za investicije v družbeni standard, računamo pa, da bomo za šolske in kulturne objekte dobili nekaj posojil pri republiških institucijah.

Samo za investicije v vzgojno-izobraževalne zavode smo namenili nad 11 milijonov dinarjev. Večina teh sredstev je namenjena novim učilnicam in dvema telovadnicama (Vitjanje, Slovenske Konjice), z manjšim delom denarja pa bomo uredili podružnične šole. Nekatere od teh so v izredno slabem stanju (Stranice).

Računamo, da bomo v času podaljšanega samoprispevka občanov toliko razširili prostorske kapacitete osnovnih šol, da bomo lahko prešli na eno in pol izmenski pouk. Sigurno bo to vplivalo na kvaliteto vzgojno-izobraževalnega dela, lahko bomo organizirali celodnevno bivanje otrok v šoli, razmahnilo pa se bo delo svobodnih dejavnosti. Šola bo v resnici postala drugi dom učencev, kjer bodo otroci ob pouku imeli možnosti za razvoj svojih interesnih območij.

O željah za ureditev šol ne bi govoril, gotovo pa bo potrebno pozneje urediti jedilnice na šolah. Tiste, ki jih na nekaterih šolah imajo, so premajhne že sedaj, ko pa bo več otrok v dopoldanski izmeni, ne bo mogoče pouka organizirati tako, da bi učenci malicali ali obedovali v sedanjih jedilnicah. Filip Beškovič — Slovenske Konjice

Tehniki govorijo

NI(SMO) ZADOVOLJNI

DRAGO ZELJ

Tokrat smo obiskali tehni-ke v LIBELI. V pogovoru so bili malce zadržani, saj jih je večina povedala, da s svojim delovnim mestom niso zadovoljni in to zato, ker delajo tam, za kar se niso usposobili. Tako tudi ne morejo pokazati vsega tistega, kar so se naučili.

DRAGO ZELJ, v Libeli zaposlen dve leti, doma v Celju, elektrotehnik: »Za poklic elektrotehnik sem se odločil zato, ker me je to veselilo, ker sem imel ugodne pogoje za šolanje in tudi zaradi zdravja. Pri nas so možnosti napredovanja, tako obiskujem Višjo tehnično šolo. Delovni pogoji so dobri, malce me moti zaradi zdravja te-

FRANC HUDEJ

rensko delo, vendar če se le da, me ga oprostijo. Grem samo v najhujših primerih. V šoli sem dobil za svoje delovno mesto dovolj znanja, saj smo med drugim imeli tudi veliko laboratorijskih vaj, kar mi tu še posebno prav pride.

FRANC HUDEJ, v Libeli zaposlen tri mesece, iz Celja, strojni tehnik: »Trenutno delam v pripravi dela. Zdi se mi, da za to delovno mesto skoraj ni primerna moja strokovna izobrazba strojne tehnika. Mnogo več bi lahko pokazal v proizvodnji. Velik problem pri nas predstavlja kadrovska politika, saj nam dajo v začetku takšno delovno mesto, da ne mo-

MIRAN PRELOG

remo pokazati našega znanja pridobljenega v šoli. Na tem delovnem mestu moram ostati zaradi kadrovskih potreb.

MIRAN PRELOG, v podjetju sedem mesecev, iz Celja, strojni tehnik: »Delam v tehnologiji. Nekaj časa sem bil v proizvodnji, da sem se spoznal z delom celotnega podjetja. Mislim, da bi to morala postati praksa, da vsak novinec v pripravniški dobi obišče čimveč oddelkov in tako spozna delo organizacije. Tako bi se boljše znal na delovnem mestu. Zdi se mi, da mi je šola za to delovno mesto, ki ga zdaj opravljam, dala celo preveč znanja. Nisem povsem zadovoljen.«

CELJE

ZAPOSLE-NOST RASTE

Število zaposlenih v celjski občini narašča. Lani v začetku leta je bilo v družbenem sektorju 28.537 zaposlenih, v letošnjem januarju pa še 29.747. To pomeni, da se je število delovnih mest v enem letu povečalo za 1.210 ali za 4,2 odstotka. Procentualno so dosegli največji porast zaposlovanja v komunalni, v kmetijstvu, prometu in trgovini. Zanimivo torej je, da je stopnja priliva novih kadrov najmočnejša na področju gospodarstva (za 5 odstotkov več), v gospodarstvu pa je manjša za 4,1 odstotka. Industrija je v primeri z lanskim januarjem na novo zaposlila 363 ljudi.

NAD POVPREČJI SRS

Gospodarstvo celjskega območja v poprečju dosega boljše rezultate, kot veljajo za slovenski prostor. Za izhodišče te trditve lahko uporabimo nekaj števil o pomembnejših kazalnikih gibanja gospodarstva na celjskem območju po zaključnih računih za leto 1972. Politično oceno teh gibanj je podal na razširjeni seji prejšnji teden medobčinski svet ZKS Celje.

Najprej pogledajmo podatke, seveda samo značilne (številke v tisoč din, indeks 1971 = 100).

	Celje		Laško		Mozirje		Sl.Konjice		Sentjur	
	1972	ind.	1972	ind.	1972	ind.	1972	ind.	1972	ind.
Celotni dohodek	7093.912	123	378.502	123	353.918	143	922.810	127	278.164	127
Sred. za reproduk.	516.383	124	54.160	119	36.420	142	109.924	157	25.427	131
Družbeni proizvod (razdelj. dohodek in amortizacija)	1550.467	123	146.152	118	117.113	144	279.145	133	73.450	135
Izplačani neto OD skupaj	581.846	125	50.671	118	46.299	132	97.111	125	27.203	139
Izvoz v USA \$	18063.864	131	1427.396	118	852.202	153	7457.471	116	2149.005	113

	Smarje		Velenje		Zalec		Regija		Slovenija
	1972	ind.	1972	ind.	1972	ind.	1972	ind.	
Celotni dohodek	319.404	126	3736.880	137	1602.976	143	14686.566	129	123
Sred. za reproduk.	40.350	148	475.210	141	170.535	150	1428.409	135	128
Družbeni proizvod (razdelj. dohodek in amortizacija)	128.853	132	1147.509	138	462.783	137	3905.481	130	134
Izplačani neto OD skupaj	55.035	127	356.066	127	168.422	133	1362.653	126	123
Izvoz v USA \$	1863.836	127	21960.722	159	10436.987	156	64.211.473	140	128

Za mnoge bralce bo najbrž zanimiv še podatek o tem, kako visoki so bili izplačani osebni dohodki v posameznih občinah. V Celju je bila poprečna plača 1845 din, v Laškem 1791 din, v Mozirju 1679 din, v Konjicah 1656 din, v Sentjurju 1745 din, v Smarju 1780 din, v Velenju 1918 din in v Zalcu 1834 din. Potemtakem je za regijo veljalo poprečje 1831 din, ki pa je

bilo manjše od poprečne slovenske plače. Ta je znašala 1896 dinarjev. Zato ni naključje, da so na seji poudarili ustrezno počasnejše naraščanje osebnih dohodkov v primeri z rastjo družbenega proizvoda.

Čeprav razgrnjeni podatki o gibanjih v posameznih občinah ne povedo vsega, ker so pač pogoji gospodarjenja in struktura gospodarstva, a

tudi druge osnove, različni, vendarle zgovorno kažejo na premike v doslej manj izrazitih občinah. V ospredju sta Zalec in Slovenske Konjice. Zaradi terjatev, ki so stare nad 90 dni, so morale delovne organizacije odpisati skoraj 7 starih milijard. Likvidnost je mnogo boljša kot lani, saj je bilo takrat blokiranih okrog 30 delovnih organizacij, sedaj pa doživlja

za manjše zneske in samo za nekaj dni to usodo 8 kolektivov. Izgube so zabeležili v Komosu, Ojki, Apneniku Pečovnik, Pravni pisarni in v gornjegrajski osnovni šoli. Nujno bo potrebno zaostri vprašanje učinkovitosti naložb, ugotovljati rentabilnost investicij, zmanjševati stroške, povečevati produktivnost in izvoz, spodbujati integracijske procese in bolj izkoristiti razpoložljive kapacitete. Najpomembnejša bitka gospodarstva celjskega območja pa bo bitka za ustvarjanje večje akumulacije.

Medobčinski svet ZKS pa je razpravljal tudi o strukturnih neskladjih gospodarstva, o možnostih za zboljšanje položaja gospodarstva in o njegovem razbremenjevanju, o vlogi delavca pri delitvi vseh ustvarjenih sredstev, o kadrovski politiki in o tem, da so spremembe v družbenih odnosih osnova za spremembe v ekonomski politiki.

Uvodni razpravi na seji medobčinskega sveta ZKS Celje sta podala Slavko Verdel in Stefan Korošec. Razpravljali pa so Zdravko Trogar, Milena Novakova, Stane Seničar, Milena Stifterjeva, Jože Bučer, Peter Sprajc in Janez Zahrastrnik. Na seji so se dogovorili, da morajo občinski komiteji razpravljati o anskih rezultatih gospodarjenja v občinah. Primerjave in trende rasti pa naj bi obogatili s podatki o posebnosti položaja in gospodarjenja posameznih dejavnosti glede na zapletene ekonomske procese v zadnjem letu. J. V.

Proizvodnja raste

Na zadnji seji skupščine občine Sentjur pri Celju so med drugim tudi pregledali in ocenili razvojne možnosti v letu 1973.

Za letošnje leto bo značilna hitrejša rast industrijske proizvodnje, kot je bila lani. Zlasti močnejše povečanje pričakujejo v lesni industriji, in sicer za 34 odstotkov, kjer računajo s povečano proizvodnjo furnirja in žaganega lesa iglavcev. V »TOLU« bodo letos izdelali 1.300.000 parov copat, sto odstotno pričakujejo proizvodnje pa pričakujejo tudi v »ZICNI«, kjer so v proizvodni program vnesli spremembe s podarkom na proizvodnji zaščitnih mrežic, ki jih izdelujejo v kooperaciji s »CIMOS« Koper. V obratu »MODA« se bo proizvodnja letos povečala za 79,6 odstotka. Predvidevajo, da bodo letos v tem obratu z nekaterimi dodatnimi vlaganji v stroje in modernizacijo tehnoloških postopkov ter z dodatno zaposlitvijo 65 delavcev izdelali kar 900.000 pižam, od katerih je 820.000 predvidenih za izvoz.

Z izvozom industrijskih proizvodov bodo v občini predvidoma ustvarili za 17,5 odstotka več kot v lanskem letu. Izvoz bodo povečali pri vseh organizacijah z izjemo lesne industrije »BOHOR«, ki planira izvoz v enakem obsegu, kot so ga realizirali lani.

Število zaposlenih se bo letos povečalo na 2004 delavcev, kar pomeni, da jih bo za 13,3 odstotka več kot lani. Takšno stopnjo rasti bodo omogočili predvsem obrati »MODA« in

»ELEGANT«, »MODA« namerava na novo zaposliti 68 delavk, medtem ko predvideva »ELEGANT« za letošnje leto, seveda ob pogoju, da bo nova proizvodna hala gotova, povečanje za 50 delavk. Nekaj delovnih mest bo odprtih tudi pri »BOHORJU«, »ALPOSU«, »TOLU«, »ZICNI« in pri Stanovanjsko-komunalnem podjetju.

Letos se bo nadaljevala visoka stopnja rasti investicijskih naložb. Predvidoma se bodo skupna razpoložljiva sredstva za investicije družbenega sektorja letos povečala za 34 odstotkov ter bodo znašala okoli 47.315.000 din. Vse negospodarske investicije bodo financirali delno iz skladov občine, kjer je upoštevan tudi samoprispevek, večji del pa so zajeta sredstva republike — tako Republiške izobraževalne skupnosti, Republiškega cestnega sklada, kakor tudi bančna sredstva. Del komunalnih investicij pa bodo financirali neposredno občani.

Poleg nalog za doseganje hitrejših in uspešnejših rasti proizvodnje, ki jo je možno doseči z večjim vlaganjem v modernizacijo tehnologije, bodo morale organizacije razrešiti osnovna vprašanja nelikvidnosti, ki se odraža v pomanjkanju obratnih sredstev. Pospešeno je tudi treba uresničiti ustavne amandmaje, uveljavljanje samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja, kajti le takšni odnosi bodo lahko omogočili realizacijo zastavljenih ciljev v šentjurski občini.

D. P.

Samoupravne interesne skupnosti - šolstvo

PRAVICA DO SAMOSTOJNOSTI?

Sedanje razčlenbe dela in uveljavljanja temeljnih izobraževalnih skupnosti so praviloma ugotovile, da je v skupnostih še vedno preveč proračunske, razdeljivske miselnosti. Da pa na drugi strani še premalo izražajo samoupravni interes delavcev v vzgoji in izobraževanju in da ne iščejo dovolj izvornih oblik tvornejšega sodelovanja z združenim delom, z gospodarstvom. Temeljne izobraževalne skupnosti se tudi premalo načrtno lotevajo vseh aktualnih problemov vzgoje in izobraževanja. Zanimivo bi bilo ugotoviti, koliko teh skupnosti na celjskem območju je obravnavalo sklepe CK ZKS o nalogah na področju vzgoje in izobraževanja? Ali pa o predlogu skupščinske resolucije o idejnih nalogah naše šole?

Seveda ta razprava o »notranjih vprašanjih vzgoje in izobraževanja« lahko predstavlja samo en del dejavnosti zasedanj skupščine temeljne izobraževalne skupnosti. Pa čeprav bi bile zanimive ugotovitve o delu svetov šol, o vlogi predstavnikov javnosti, o položaju učencev v samoupravljanju na šoli, o idejnosti pouka in o podobnem, o čemer bi morala razpravljati tudi skupščina temeljne izobraževalne skupnosti.

Se važnejši del razmišljanja v dosedanjih praksi izobraževalnih skupnosti pa mora biti namenjen povezovanju področja vzgoje in izobraževanja z gospodarstvom. Ali je dovolj, če je v skupščini temeljne izobraževalne skupno-

sti dejavnih nekaj delegatov iz gospodarstva ali pa bomo morali iskati nove možnosti sodelovanja? Če bomo v prihodnje financirali področje vzgoje in izobraževanja predvsem na osnovi družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, potem so resnično, kot ugotavlja odgovor celjske temeljne izobraževalne skupnosti, postavljene izobraževalne ustanove in samoupravne skupnosti pred nove naloge. Poti šola—kraj, šola—starši, šola—gospodarstvo, samoupravna skupnost—gospodarstvo (in seveda obratno) dobivajo drugačne razsežnosti, spremenjen pomen.

Ustavna dopolnila zahtevajo neposredno delavčev vplivanje na delitev ustvarjenega dohodka. Tudi tiste, ki ga je doslej usmerjala družbena skupnost ali pa ga je »odvezala« zakonski ukrep. Ta določila bodo morali v prihodnje oblikovati samoupravni dogovori. Potemtakem je to predvideno menjanje vloge delavca in občana v politiki vzgoje in izobraževanja neposredno povezano z boljšim samoupravnim utripom v delu temeljnih izobraževalnih skupnosti.

* Izobraževalne skupnosti so bile ustanovljene pred dobrimi petimi leti. Cilji teh interesnih skupnosti so bili določeni z republiškim zakoni in so predvsem naslednji: — uveljaviti stabilno financiranje vzgojno izobraževalne dejavnosti in nadomeščanje tedanjih administrativno proračunskih odnosov z novimi

družbeno-ekonomskimi odnosi, ki omogočajo popolnejše uresničevanje samoupravljanja in delitve po delu; — programirati, razvijati in usmerjati vzgojne izobraževalne dejavnosti; — uvajati racionalnejšo organizacijo na področju izobraževalne dejavnosti in izvajati smotno uporabo družbenih sredstev.

Ko je v prvih letih obstoja izobraževalna skupnost prebrodila začetne težave v zvezi s problemi financiranja vzgojno izobraževalnih zavodov, se je vse bolj usmerila k urejanju organizacijskih, kadrovskih in zlasti vsebinskih vprašanj na področju vzgoje in izobraževanja.

V ta namen je celjska izobraževalna skupnost formirala sekcije in komisije. Tako ima sekcija za osnovne šole, samoupravljanje in družbeno-ekonomske odnose, sekcije za predšolsko in šolsko varstvo, komisijo za kadre in štipendiranje itd.

Programi sekcij obsegajo predvsem obravnavo vsebinskih vprašanj vzgojno izobraževalnih zavodov. Doslej je izobraževalna skupnost obravnavala problematiko malih šol, šol v naravi, učnih uspehov v osnovnih šolah, problem osipa in v zvezi s tem vprašanja zrelosti otrok za vstop v osnovno šolo, problem modernizacije pouka, kadrovske zasedbe in strokovnega izpopolnjevanja prostovoljnih delavcev, idejnost pouka, samoupravne odnose itd. Posebna skrb je v zadnjem obdobju namenjena

ustavnim amandmajem in dopolnitvi oziroma spremembam statuta zavodov. Skratka, široka in živa problematika in izobraževanja zahteva od izobraževalne skupnosti in vzgojno varstvenih zavodov, da jo čim uspešneje rešujejo. Pri tem pa želijo pomoč vseh zainteresiranih dejavnikov, zlasti staršev.

O aktivnosti predstavnikov delovnih organizacij oziroma združenega dela v izobraževalni skupnosti v sedanjem sestavu skupščine in njenih organov še ni mogoče podati dokončne ocene. Saj so se skupščina izobraževalne skupnosti in njeni organi v novem sestavu konstituirali šele pred nekaj meseci. Clanom skupščine v prejšnjem sestavu je namreč potekel mandat junija leta 1972.

Dejstvo, da so vsi organi skupnosti od izvršnega odbora do sekcij že sprejeli delovne programe in jih z odgovornostjo izvajajo, kaže na priaznavnost vseh članov, ki so vključeni v delo izobraževalne skupnosti.

V prejšnjem sestavu organov samoupravljanja izobraževalne skupnosti so tudi predstavniki organizacij združenega dela priaznavno sodelovali pri reševanju problemov vzgoje in izobraževanja. Res je, da ne vsi. Posamezni predstavniki se tudi niso udeleževali sej skupščin in drugih organov in niso kazali dovolj interesa za to delo. To je delna krivda tistih delovnih organizacij, ki so imenovanje ali izvolitev svojega predstavnika v skupšči-

no izobraževalne skupnosti vzele preveč formalno in niso dovolj pretehtale, kdo izmed članov kolektiva bi bil po svojem nagnjenju, sposobnosti in pripravljenosti najbolj sposoben za opravljanje svoje delegatske naloge.

Razumljivo je, da so pri ustvarjanju politike na področju vzgoje in izobraževanja bolj sodelovali predstavniki vzgojno izobraževalnih zavodov. Ti delavci so še posebej zainteresirani za čim uspešnejše delo izobraževalne skupnosti, saj je od učinkovitega reševanja raznih problemov s tega področja odvisno tudi poglobljeno in uspešno delo zaposlenih v teh zavodih.

Vpliv predstavnikov delovnih organizacij na delitev njihovega ustvarjenega dohodka ne more priti do izraza v večji meri, ker že sam zakon o financiranju vzgoje in izobraževanja zelo jasno določa naloge izobraževalne skupnosti. Nadalje mora izobraževalna skupnost upoštevati samoupravne sporazume o delitvi dohodka in osebnega dohodka, družbeni dogovor o štipendiranju, srednjeročni program razvoja vzgoje in izobraževanja, priporočila in sklepe republiških in občinskih družbeno-političnih forumov, obvezni učni programi itd.

Doslej je bil tako kot na drugih področjih tudi pri izobraževalni skupnosti premalo razvit delegatski odnos. Predstavniki delovnih organizacij v izobraževalni skupno-

sti naj bi bili v bodoče bolj povezani s svojo volilno bazo. Njej bi morali poročati o svojem delegatskem delu hkrati pa naj bi v organizaciji izobraževalne skupnosti stopali v imenu interesov organizacije, ki jo zastopajo.

Pri sedanjem sistemu nansiranja imajo še vedno odločilno vlogo pri oblikovanju sredstev za vzgojo izobraževanje družbeno-politične skupnosti. Glede na to, da je dosednji sistem nansiranja izobraževalne skupnosti določen neposredno z republiškim zakoni, odloki občinskih skupščin ima še mnoge elemente proračunskega sistema. Izobraževalne skupnosti naj imelje pravico samostojno ločati vire svojih sredstev hkrati tudi samostojno polagati s presežki sredstev iznad načrtovanih dohodkov.

V takšnih družbeno-ekonomskih odnosih bi se v večji meri zagotovil vpliv delovnih ljudi — tistih, ki storijo uporabljajo, in tistih, ki opravljajo — na organizacijo, delovanje, programe politiko izobraževalne skupnosti.

Osnovni nosilci politike vzgoje in izobraževanja na področju predšolske in osnovnošolske dejavnosti bodo v bodoče vsekakor morali biti občani preko krajevnih družbeno-političnih skupnosti.

Temeljna izobraževalna skupnost Celje

Celje

TSOV — VSE ZA OTROKA

Temeljna skupnost otroškega varstva (TSOV) Celje je že izdelala predlog finančnega načrta za letošnje leto. Dohodki sklada bodo letos znašali 10.798.281,77 dinarjev.

Za izgradnjo VVZ Otok so po projektu planirali 5.275.000 din. Zavod bodo zgradili letos, v njem pa bo prostora za 120 predšolskih otrok, 36 dojenčkov ter centralna kuhinja za VVZ Otok, Dolgo polje in bogati vrtec Ostrožno s kapaciteto 700 obrokov. Na Dolgem polju II in III predvidevajo letos vselitve 126 stanovanj in je zato zaradi preobremenitve dosedanjih kapacitet VVZ »Zarja« nujno potrebno odkupiti in opremiti prostore za 45 predšolskih otrok v stolpnici ob Nušičevi ulici. Na Polulah bodo ob izselitvi stranke v poslopju ob šoli »Franja Kranjca« s preureditvijo, obnovo in opremo prostorov pridobili dva oddelka

za varstvo predšolskih otrok. Osnovna šola »Franja Kranjca« na Polulah bo letos v letnih počitnicah preuredila in opremila šolsko kuhinjo za povečano kapaciteto z lastnimi sredstvi ob sofinanciranju TIS in TSOV. Tudi šolsko kuhinjo na Dobrni bo glede na potrebe nujno potrebno preurediti in opremiti za večjo kapaciteto, seveda ob sofinanciranju šole, TIS in TSOV. Preureditev so predvideli v drugi polovici letnih počitnic. Počitniški dom v Baški bodo letos še pred letno sezono obnovili, sicer ne bo mogel obratovati. Za razširitev pedopsihološke posvetovalnice predvidevajo v proračunu le prispevek k ostalim financiranjem s področja celjske občine. Posvetovalnico so ustanovili na pobudo skupnosti otroškega varstva pred tremi leti za razvojno motene predšolske otroke in deluje pri dispanzerju za predšolske

otroke. Za dejavnost te posvetovalnice so letos namenili iz dohodkov TSOV 100.000 din, ostala sredstva pa zagotavljajo druge interesne skupnosti. 24.000 din so namenili za izvedbo vzgojnega programa, ki bo skozi vse leto trajal 48 ur za predšolske otroke v Socki, Strmcu, Frankolovem, Orešnjicah, Šmartnem in Svetini. Družbene denarne pomoči socialno šibkim otrokom bo letos za 1.252.890 din. Ta sredstva bodo namenili za regres 80 otrok v vrtcih in Pionirskem domu, katerih starši niso sposobni plačati stroškov oskrbe. Pomoč znaša od 50 do 190 din mesečno na otroka, odvisno od socialnih razmer družin. Šolske mlečne malice prejema brezplačno 877 socialno ogroženih otrok in 366 otrok plača le polovično ceno. Pomoč za šolska kosila prejema 350 otrok — cena kosila je od 2 do 7 din. Za letovanje

so letos planirali 30.000 din, kar pomeni, da bi bilo deležno okrog 60 socialno ogroženih otrok brezplačnih 14 dnevni počitnic ob morju. Denarna pomoč kmečkim otrokom se dodeljuje na podlagi določenega cenzusa, če letni katastrski dohodek na družinskega člana ne presega 600 din in če poleg dohodka iz kmetijstva družina nima drugih dohodkov. Višina mesečne denarne pomoči je 80 din na otroka ter dodatek 40 din za težje razvojno prizadete otroke. Tako prejema pomoč v znesku 80 din 400 otrok, od teh 85 otrok še dodatek oziroma mesečno 120 din.

Vsi izdatki za letošnje leto TSOV bodo letos znašali 10.798.281,77 din, torej ravno toliko, kolikor skupnost predvideva dohodkov. Možnosti za izvedbo zastavljenega programa TSOV v letošnjem letu torej so. D. P.

Šmarje

DENARJA MANJKA

Zadnja seja obeh zborov občinske skupščine Šmarje pri Jelšah je bila v znamenju proračuna in razburiljiva, kot še dolgo nobena. Da je temu res tako, govori že dejstvo, da šmarski občinski možje, četudi bi radi, niso sprejeli proračuna. Vzrok: pri proračunskih sredstvih manjka natančno 1.910.000 ND. Kje bodo dobili ta sredstva, zaenkrat še ni jasno, gotovo pa je, da bodo že tako do kraja skrbno zbrana sredstva prerešali še enkrat. Celotno vsoto, ki proračunu manjka, najbrž tudi na ta način ne bodo zbrali.

Pri obravnavanju proračunskih sredstev je skupščina ugotovila, da skupščina SRS ni zagotovila sredstev v dovoljni višini za posamezne dejavnosti in da zaradi tega šmarska skupščina ne more prevzeti odgovornosti za razreševanje problemov na področju socialne politike in kmetijstva. Prav tako pa ne more odstopiti od urejanja osnovnih komunalnih naprav in infrastrukture, kar je nujno po-

trebno za razvoj kmetijstva. Tudi obremenitve občanov v obliki samoprispevkov so dosegle višek in ne kaže, da bi se na ta način še dalo karkoli storiti. Skorajda ni občina, ki ne bi karkoli prispeval za ureditev šolstva, zdravstva in komunale. Močne obveze so pritisnile tudi skoraj vsa gospodarska podjetja v občini.

Kljub vsemu so obveznosti proračuna vsako leto rastle. Tako je bila obveznost proračuna za zdravstveno varstvo socialno ogroženih kmetov v letu 1971 270.000 ND, v letu 1972 997.900 ND, dopolnilna sredstva so znašala v letu 1971 521.700 ND, v letu 1972 pa 593.100 ND. Skupščina SRS tudi ni ustrezno zagotovila sredstev za dopolnjevanje posameznih namenskih obveznosti, ki so prenešene na občino.

Skupščina občine Šmarje pri Jelšah je na svoji zadnji seji ugotovila, da ne bo mogla prenesti vseh obveznosti na svoja ramena. To velja še

posebej za socialno dejavnost in zato meni, da bi morala prevzeti obveznosti pri zdravstvenem varstvu kmetov, kmetov-borcev, pokojninskega zavarovanja, priznavalnin borcem NOB ter obveznosti za izenačitev zdravstvenih pravic kmetov in delavcev skupščina SRS in zagotoviti dopolnilna sredstva.

Na ta način bi skupščina občine Šmarje pri Jelšah vsaj delno realizirala svoje programe, ki zajemajo 25 krajevnih skupnosti. Te prejema že nekaj let le po 300.000 ND letno.

Kakršen koli drug način reševanja trenutne krize v šmarski občini najbrž ne bo prišel v poštev, kajti delovni ljudje so že preveč obremenjeni z različnimi samoprispevki, pa tudi solidarnost podjetij in vseh ustanov v občini je že izčrpana do kraja. S prispodobno bi se temu reklo, da je lonček prazen in da se tudi s strganjem ne bo dobilo dosti. Kdo je na potezi?

MILENKO STRAŠEK

SENTJUR

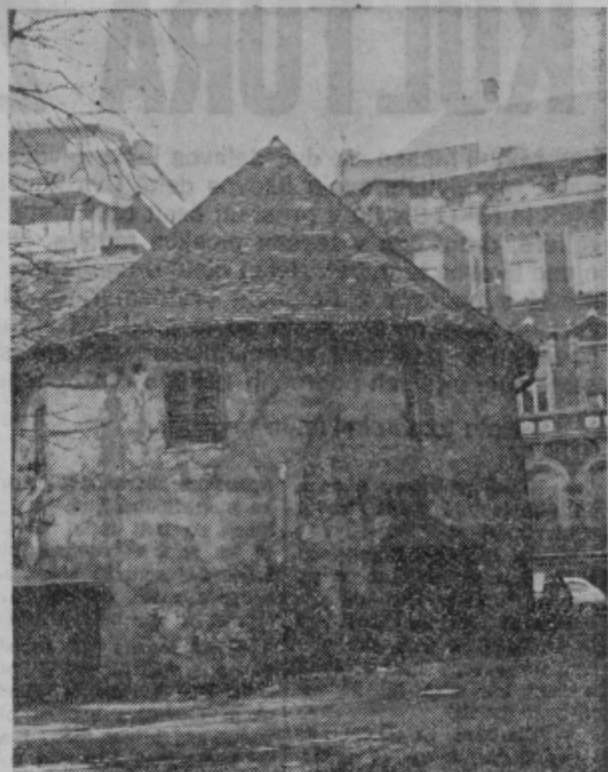
INVESTICIJE

Stopnja rasti investicijskih naložb je v šentjurski občini iz leta v leto višja.

Tako bo letos lesna industrija »Bohore« nadaljevala dela pri rekonstrukciji mizarne v Mestinju v vrednosti 8 milijonov din. Pri tovarni »ALPOSE« gre za izgradnjo lakirnice s celotnim strojnimi parkom v vrednosti 4.230.000 din. Od tega odpade okrog 35 odstotkov vrednosti na uvoz opreme. Pri tovarni lahke obutve »TOL« bodo investicijska sredstva 3.000.000 din vložili v izgradnjo nove proizvodne hale in dodatne opreme, ki naj bi bila predvidoma gotova letos v jeseni. Investicijski program »ZICNE« iz Celja predvideva v letošnjem letu zamenjavo določene štveila točkovnih aparatov in nabavo novega orodja za izdelavo pohabljenih pohištvenih vzmeti. Izgradnja novega obrata vzmetenja v tem programu ni zajeta, ker je zadeva še v teku in bo predmet posebnega programa. Tovarna »TOPER« bo letos v svoj obrat vložila precejšnja sredstva — 533.000 din v stroje in naprave.

Precejšnje bodo tudi investicijske naložbe v obrti, prometu, kmetijstvu, šolstvu in otroškem varstvu ter na področju komunale za ceste, vodovode in kanalizacije. D. P.

turizem

Stari celjski stolp v Gubčevi ulici je zanemarjen. Takšna je vsaj njegova zunanja podoba. Načrti za njegovo ureditev in ustrežnejšo funkcijo pa so vredni vse pozornosti. Zaradi Tehnocomercatorjeve veleblagovnice je postala Gubčeva ulica izredno živahen del celjskega mesta. Nov prispevek k tej razgibanosti pa naj bi dal tudi preurejeni stolp, v katerem bi naj dobil svoje prostore turistični urad, ki zaenkrat dela v Stanetovi ulici pa se bo moral zaradi preureditvenih del pri kinu Metropol izseliti.

NIČ NOVEGA

Nič novega in nobenih novih pobud. To bi lahko na splošno rekli o letošnjem sporedu turističnih prireditev na širšem celjskem območju. Spored je več ali manj skromen in v njem vse tisto, kar je bilo že pred leti in lani. Glavno besedo v sporedu bo imela Rogaška Slatina, drugi kraji pa so v njem zastopani že kar tradicionalno.

Tako tudi letošnji okvirni spored odpira vprašanje, kdaj bomo krenili naprej in kdaj našli nekaj novega, svežega. Sicer pa je to vprašanje povezano z drugim, z ljudmi, ki se v turističnih organizacijah ukvarjajo s temi problemi, pa ostajajo pri njihovem reševanju več ali manj osamljeni, da ne govorimo o družbenem priznanju. Njihova utrujenost se pozna tudi v iskanju novih poti.

Glede na to, da je Rogaška Slatina v sporedu prireditev največkrat omenjena, pogledimo, kaj pripravljajo letos v našem največjem zdraviliškem kraju. Večer opernih arij bo 23. aprila, 30. maja bo folklorni večer, 7. julija plesni turnir, 21. julija tradicionalni rogaški ples, 27. avgusta vojvodinski folklorni večer in 11. novembra koncert godbe milice.

Kulinarični teden na širšem celjskem območju bo od 1. do 9. junija. V Velenju bo 17. junija tombola, prve dni julija »Evropa pleše«, v Celju bo operna predstava na prostem 7. julija, vrh tega pa še konec septembra in v začetku oktobra sejem obrti. Pivo in cvetje v Laškem bo 7. julija, flosarski bal na Ljubnem ob Savinji bo 4. in 5. avgusta. V istem času bo na Dobrni lovski dan. Isti termin so si izbrali tudi savinjski hmeljarji za svoj praznik. Torej, tri večje prireditve v istem času!? Turistično rajanje v Lučah bo 12. avgusta.

Tako, to je pravzaprav vse ali skoraj vse, kajti v ta spored se bodo vključile še nekatere pomembne športne prireditve in morda še kaj. In še enkrat — škoda, da so si prvo soboto in nedeljo v avgustu znova izbrali tudi savinjski hmeljarji, kajti ta čas je že od vsega začetka rezerviran za splavarje.

MB

OBČNI ZBOR IN IZLET

Jutri ob desetih dopoldne bo v hotelu Celela v Celju redni občni zbor celjske turistične zveze. Na njem bodo ocenili delo v zadnjem dvehletnem obdobju, sprejeli delovni načrt in proračun za novo obdobje ter izvolili nove organe področne turistične organizacije.

Popoldne ob štirih, prav tako jutri, pa bo izlet članov celjskega olepševalnega in turističnega društva v jamo Pekeš pri Šempetru.

MANJ GOSTOV — VEČ NOČNIN

Po podatkih oddelka za gospodarstvo in družbene službe občine Celje je bilo v prvih dveh mesecih letos na območju občine vsega skupaj 6.550 gostov, od tega 5.662 domačin. Lani v istem času pa je bilo 6.009 gostov, torej nekaj več kot letos. Zanimivo pa je, da se je kljub malenkostnemu zmanjšanju števila gostov povečalo število nočnin od 16.756 lani na 17.319 letos.

NATAŠA URBANČIČ

Letos ne bo nekega večjega mednarodnega tekmovanja, kot so recimo olimpijske igre, evropsko ali svetovno prvenstvo, mediteranske igre itd. Prav zaradi tega nismo pripravili naših športnikov v zimskem času posvečali toliko naše pozornosti kot drugače.

In tako smo zdaj preseženi. Presenečeni nad rekordnim dosežkom Nataše Urbančič v metu ko-

pja, ki je poletelo 62,12 m daleč! Prvič uradno preko za ženske magične meje šestdesetih metrov! Sedmi najboljši rezultat vseh časov na svetu, letos tretji najboljši! Torej v ozkem izboru najboljših Amazonk.

Nataša je skromna športnica, ki ne želi posebnega hrupa okoli sebe. Ni tista zvezda, ki se marsikateremu športnemu ljubitelju upre, ko vidi kako vse skupaj izkorišča, dejansko pa ne daje tistega, kar bi morala. Nataša ni takšna. Nikoli ni delala problemov s pripravami. Trenirala je za navadni klubski miting ali olimpijske igre na domačem stadionu. Tam, kjer je zrasla, kjer je postala najprej ob očetu Adolfu Urbančiču-Urbani in kasneje ing. Jožetu Kopitarju atletinja največjega formata.

Ob zadnjem rekordu, ki je prišel tako hitro in nepričakovano že na začetku sezone — po jutru se dan pozna! — je skromno pristavila, da je rekord sicer pričakovala, vendar še ne tako zgodaj,

da pa ni to nič slabega za nadaljnji razvoj v sezoni. Postala je zrela atletinja, ki ve, kaj hoče. Letos je več delala z utežmi in pridobila na moči. Popravila si je tudi izmet. Če vse to doda k svojim prejšnjim kvaliteta, potem mora priti tudi do uspeha. In je prišlo. Tako je lepim mednarodnim uvrstitvam na olimpijskih igrah in evropskih prvenstvih dodala še rekordni met ter tako zaključila — vsaj za zdaj — svoj tekmovalni opus.

Nataša ne trenira dvakrat dnevno. Njen dopoldanski trening je v spačku, s katerim potuje iz kraja v kraj in prodaja stvari Mladinske knjige. Ko se vrne iz službe, si vzame športno opremo in na stadion. Takšen je njen delovni dan. Brez hrupa, brez posebnosti, neopazno.

Opazna je samo na tekmovanjih. Z uvrstitvami in rezultati. Pred dnevi so jo slovenski športni novinarji proglasili za najboljšo slovensko športnico. Povsem upravičeno. In po zadnjem novem rekordu

obrazi

ima vse možnosti, da to mesto tudi v letošnjem letu obdrži. Možnosti za potrditev bodo na Balkanskih igrah, evropskem pokalu, dvobojih...

Nataša je bila dvakrat v finalu olimpijskih iger, četrti na evropskem prvenstvu v Atenah, zdaj pa la rekord. Vilko Lunzer, urednik Sportskih novosti, je ob tem rezultatu napisal, da spada v vrsto rekordov nad rekordia. Ob Lorigerjevih 13,8 iz leta 1958 na 110 m ovire (najstarejši državni rekord, star 15 let!), Stamejčičnih 10,5 na 80 m ovire (izenačen svetovni rekord!) itd. Nadalje piše:

»Nataša Urbančič je v 28. letu potrdila, da je športnica svetovnega formata. Pri njej ni afer, škandalov in groženj, je vzorno dekle, ki je v ponos atletiki in športni organizaciji v celoti. Ona je zvezda, vendar v pozitivnem smislu.« T. VRABL

Razgovor z delavcem

KULTURA ZA VSE

Minuli mesec sta dva delavca laške pivovarne v domu »Dušana Poženela« razstavljala svoja likovna dela. Dva ključavničarja, ANTON PRATNER in NIKO ŠNUR, v prostem času oblikujeta les. Prvi rezbari plastike in reliefe, drugi žge v lesene ploskve motive. Ni bil moj namen ocenjevati njuno likovno tvornost. Nekaj čisto drugega me je zanimalo, ko sem se zapletel v pogovor z Antonom Pratnerjem. Nekaj, kar ima neposredno zvezo s kulturno akcijo, ki so jo pred leti sprožili sindikati, nekaj, kar se povezuje z ustavnimi spremembami, točneje s predvidenim delegatskim sistemom na vseh področjih našega družbenega, samoupravnega življenja.

Takole je potekal najin pogovor.

— Nekaj podatkov o sebi, če nimate nič proti. Tistih poglavitnih?

Star sem 32 let. Rojen sem v Zidanem mostu, Laščan pa sem že enajsto leto. Po poklicu sem ključavničar. Imam družino. Stiri smo, dva sinčka, moja žena in jaz. Pred šestimi leti sem bil še samec. Je dovolj?

— Zaenkrat že. Ostalo še vmes. Kako, da ste se navdušili za likovno umetnost?

— Verjamete ali ne — iz dolgega časa. Človek mora nekaj početi, potem ko je konec »šišta«. Nekaj časa sem risal, potem mešal barve in nazadnje me je zgrabil les. V reliefih, ki jih rezbarim, dajem precej sebe, zasledujem idejo. Pri plastikah me rado zanese, da samo izpopolnim tisto, kar je v lesu narava že ustvarila. Vsak kos lesa, vsako deblo, vsaka veja, skrivenčena rast na nekaj spominja. Kolikor dodam, je le toliko, da bolj poudarim, kar sem videl.

— Kako to, da ste navdušeni za les. Človek bi pomislil, da bi vam bolj ležala kovina, ki bi jo oblikovali o orodjem, ki ste ga večji?

— Z železjem in varilnim

aparatom imam dovolj opravka med delom. Tudi med postarji so bolj redki tisti, ki bi za »hobi« trenirali hitro hojo. Saj sem že rekel. Les, njegove rasti, oblika, barva, trdota, to me bolj privlači.

— Ste morda vi osrednji človek v vaši likovni skupini?

— Ne, nisem. V mladinskem likovnem krožku pivovarne nas je pet. Smo različno usmerjeni. Nimamo vodje med sabo. Delamo, dogovarjamo se. Predlanskim smo razstavljali vsi. V prostorih pivovarniške uprave. Tudi v Krškem smo razstavljali vsi, zadnjikrat v Laškem pa samo midva z Nikom.

— Razstavljala sta samo tri dni. Zakaj tako kratek čas?

— Edini prostor je bil v mali dvorani doma »Dušana Poženela«, pa še tam samo za tri dni, kot pravite. S tem so sploh težave. Tovarišem v Krškem, kjer smo lani razstavljali, smo objubili, da jih bomo povabili, naj razstavljajo v Laškem. Snedli smo besedo. Nismo mogli dobiti prostora. Zdad nas vabijo v Trbovlje, pa ne vem, če bomo šli. Saj jim ne moremo vrniti gostoljubnosti.

— Imate mentorja? Vzemi-

mo že vpeljano likovno razstavljalstvo v okviru laške muzejske zbirke?

— Kot skupina mentorja nimamo. Pa bi ga bil vesel in potreben. Ne rečem, da se s profesorjem Majcnom ne dobivamo, zlasti jaz. Toda ali ste ga vprašali, koliko časa in tudi denarja žrtvuje za to, da je likovna razstava v Laškem postala že pojem?

— Vas še ni povabil, da bi razstavljali v graščini?

— Ne, Doslej ni imel prostih terminov.

— Pravijo, da ste najbolj nadarjeni v skupini. Bi razstavljali sami?

— Kadar od nas kdo želi razstavljati, vpraša tudi ostale in jih povabi. Veste, mi smo skupina. Ne bi se radi razšli. Če kdo od nas komu ni všeč, če misli, da premalo zna, ali bi ne bilo bolje, če bi pripomogel, da bi vsi znali več?

Kaže, da ste solidarni med seboj, da slikate, rišete, rezbarite iz notranje nuje, iz zadovoljstva, iz želje po ustvarjanju. Kaj pa kulturna skupnost? Imate povezavo z njo?

— Ne, nimamo. Po resnici povedano, nismo se še po-

nudili. Mislim, da bi kulturna skupnost, kar zadeva Laško, morala podpreti ali pa biti pobudnik ustanovitve močnega kulturno-umetniškega društva v Laškem, takšnega kot je SKUD »France Prešerena« v Celju. V Laškem je vse nekam zase, med seboj ločeno. Pevci so zase, godba zase, šolske skupine zase, mi zase. Poglejte! Laško ne premore gledališke amaterske skupine, nima poleg godbe nobenega instrumentalnega sestava, ni folklorne skupine. Ko pridejo skupine iz pobratenih mest, Trstenika in Vrbovca, smo Laščani ob njihovi pestrosti skromno sivkasti. Vidite, v takšnem delavskem kulturno-umetniškem društvu bi se mi dobro počutili.

— Kaj mislite o delu kulturne skupnosti, kaj o kulturni akciji, ki naj približa kulturo delavcem?

— Kulturna skupnost je ogledalo razmer. Ne razumite me tako, da bi se šli v skupščino ali izvršni odbor kulturne skupnosti. Ne, to ne. Rečem pa, da je v tem samoupravnem organu kulturnega življenja v občini premalo tistih, ki jim je kulturna razgibanost zares pri srcu. De-

legatski sistem bi moral to popraviti. Predvsem je v teh organih premalo delavcev, a delavni so tisti, ki nosijo glavno breme financiranja

— Večina prirediteljev, domačih in gostujočih, tarna, da so prireditelje slabo obiskane. Ali to ni znak, da se delavci, ki so v večini, premalo zanimajo za to, da bi izkoristili tisto, za kar dajo denar?

— Res mislite tako? Kdo pa delavce vprašuje, kaj si želijo? Če so pri svojih željah pod nekakšno ravnijo, so za to sami krivi. Delavce so vse preveč porinili v položaj pasivnih potrošnikov kulture. Če bi bolj gojili neposredno tvornost, aktivnost, bi bilo vse drugače. Kdor poje v zboru, hodi tudi na koncerte, kadar drugi pojo. Jaz, ki vem, kako težko je zrezljati rešev, ne zamudim nobene razstave, ki mi je dosegljiva.

— Ste kdaj slišali ali brali, da je Marx zapisal, kako bodo delavci nekoč v prostem času sami slikali, igrali, nastopali, ko kultura ne bo več privilegij vladajočega razreda?

— Ne, tega nisem vedel. Pa najbrž še marsikdo ne.

JURE KRAŠOVEC

Kje so prostori?

V krajevnih skupnostih celjske občine so v preteklih štirih mesecih na pobudo krajevnih organizacij socialistične zveze začeli ustanavljati nove oblike organiziranega delovanja občanov — mladinske aktivne, kmečke sekcije in aktivne žene. Kaže, da so žene vendarle pripravljene dejavnije poseči v družbeno življenje. V aktivu žena na Ostrožnem je kar 17 tovarišic, aktivne pa so ustanovili še na Aljaževem hribu, v Centru, na Dobrni, Ljubčeni, v Medlogu, na Otoku, Pod gradom, v Socki, Strmecu, Skofji vasi, v Smartnem, v Storah in Trnovljah. V preostalih krajevnih skupnostih bodo to nalogo opravili v teh dneh. Večje težave imajo krajevne organizacije SZDL z ustanavljanjem mladinskih aktivov. Inicijativne odbore ali prve konference imajo v Ljubčeni, na Otoku, Pod gradom, v Socki, Storah, na Aljaževem hribu in v Medlogu. Kmečke sekcije pa so ustanovili predvsem v tistih krajih, kjer je med prebivalci več kmetov.

Na razgovoru s predsedniki krajevnih komitejev SZDL v Celju (bil je prejšnji teden) pa so »sterenci« izredno poudarjali pomanjkanje prostorov za družbeno življenje. Še celo tam, kjer kraj morda le premore kak zadrudni dom, pa ga ne more uporabljati, ker ga je kmetijski kombinat prevzel za svoje potrebe. Predsedniki krajevnih konferenc SZDL so menili, da je prav pomanjkanje prostorov krivo za politično mrtvilo v nekaterih krajih.

ZDRAVJE SE PRICENJA DOMA

Ob svetovnem dnevu zdravja

Tudi letos proslavljamo svetovni dan zdravja — 7. april in to pod geslom »Zdravje se začena doma«. Letošnja proslava je še slavnjejša kot navadno, ker proslavljamo 25-letnico ustanovitve Svetovne zdravstvene organizacije. Pred 25 leti je proslavljala ta dan 23 držav, letos pa že 135, ker je v tem času pristopilo k tej mednarodni zdravstveni organizaciji mnogo novih dežel, med njimi v letu 1972 tudi ljudska republika Kitajska.

Letošnje geslo je znanstveno dognano dejstvo, ki ga premalo upoštevamo. Geslo izhaja iz dejstva, da je važnejše ohraniti zdravje kot zdraviti bolezen. Sedaj je vprašanje, kako in kje ohranjujemo svoje zdravje. Letos se bomo omejili na ohranjanje zdravja na samem domu.

Če govorimo o ohranjanju zdravja na domu moramo upoštevati zdravje celotne družine. Z drugimi besedami — kako družina uspe in se usposobi za ohranjanje svojega zdravja. Za ohranjanje zdravja ni samo potrebno znanje, kako se obvarujemo pred boleznijo, ampak veliko več. Predvsem morajo v družini vladati pravilni medsebojni odnosi, pravilna vzgoja otrok in to v vseh pogledih. Tu mislimo na medsebojne odnose, seksualno vzgojo, pridobivanje znanja o telesni in osebni higi-

eni, pravilni prehrani, duševni in telesni rekreaciji. Kakor vidimo, je to velik sklop številnih in raznoternih dejavnikov.

Poglejmo, kako posamezni dejavniki pozitivno vplivajo na ohranjanje zdravja celotne družine. Kot prvi in najvažnejši dejavnik so pravilni medsebojni odnosi v družini. Ti medsebojni odnosi med posameznimi člani družine morajo sloneti na ljubezni, spoštovanju in iskrenem prijateljstvu. Če obstaja tak odnos, pri katerem so prisotni vsi trije pogoji, potem je razumljivo, da se bodo vsi člani družine usposabljali na najboljši način o tem, kako si bodo ohranili svoje zdravje, ker je to prvi pogoj za srečno družinsko življenje. Oče in mati si morata osebno in individualno pridobiti znanje, ki je potrebno za ohranjanje lastnega zdravja, kakor tudi za zdravje in pravičen razvoj otrok. Pri individualnem pridobivanju znanja mislimo na strokovno literaturo, poslušanje raznih predavanj v radiu, televiziji ali obiskovanje tečajev, ki jih priredijo zdravstveni delavci. Ze pri novorojenčku se začne pravilna vzgoja — od osebne higiene, prehrane in nege. Vendar je važno, da pri tem sodelujeta oboje starša, ne samo mati, saj je otrok radost in sreča obeh staršev in ne samo matere. Ko dojenček dorasča v majh-

nega otroka, moramo začeti že tudi s spolno vzgojo. Mali otrok naj izve od svojih staršev toliko resnice o spolnem življenju, kolikor lahko doje v svoji starostni dobi. Nikoli ne smeta starša svojemu otroku neresnično govoriti o teh stvareh, ker se to lahko pozneje bridko maščuje. Če otrok samo enkrat občuti ali se zave, da sta starša predočila spolno življenje v lažni obliki, počasi izgublja spoštovanje in zaupanje v svoje starše in s tem se začena krhati tudi ljubezen.

Za ohranitev zdravja je silno važen tudi pravičen medsebojni odnos med staršema. Toda kdo bo tisti, ki bo lahko pravilno pomagal ta odnos vzpostaviti in ohraniti. Tu mislimo na zdravstveno delavko, ki prihaja v vsako družino. To je patronažna sestra. Ta zdravstvena delavka prihaja skoraj v vsako družino od časa do časa na posvetovalni obisk, posebno če se v družini dogaja nekaj posebnega. Pri tem ne mislimo samo na bolezenske pojave v družini, temveč predvsem na nosečnost pri ženi. Patronažna sestra da ženi vsa navodila od prehrane do načina življenja med nosečnostjo.

Lahko rečemo, da več kot polovico vsega tistega, kar rabi nosečnica, izve od te sestre. Ravno tako svetuje tudi možu. On mora namreč izvedeti, da njegova žena, ko je noseča, zahteva veliko več

obzirnosti kot sicer. Nosečnica rabi veliko obzirnosti in ljubeznivosti, ker je njena duševnost zaradi nosečnosti silno razrahljana. Dobro vemo, da je ravno dobro duševno počutje najbolje zagotovilo, da se bo porod srečno končal. Vsaka najmanjša neobzirnost ali celo manjša surovost silno slabo vpliva na duševnost žene in lahko nastopi živčni pretres, ki ima za posledico tudi prezgodnji porod in s tem seveda tudi smrt ploda. Če je v družini že otrok, potem mora biti ravno tako obveščeno kako mora ravnati s svojo mamico, ki pričakuje rojstvo novega člana družine. Nosečnost žene je tako klasičen primer, kaj pomeni pravilni odnos med posameznimi člani družine.

Poglejmo si sedaj kakšno dolžnost imata starša do svojih otrok, ki doraščajo v solarje.

V tej dobi morata oboje starša posvetiti vso skrb pravilni vzgoji svojega otroka, ki nastopi v tem trenutku nov način življenja. Od ostalih nalog, ki smo jih že prej naštevali, nastopi sedaj naloga staršev, da pomagata otroku doma pri učenju in šolskih nalogah. Oglejmo si še drugi otrokov novi dom, t. j. šolo. Solar namreč preživlja pol dneva v šoli, v nekaterih krajih pa je ves dan v šoli. Ta dom je zanj nekaj nove-

ga, nenavadnega. Za otroka tudi nekaj, kar v prvih dnevih obiskovanja šole povzroča strah. Vlogo staršev prevzamejo sedaj v šoli pedagogi. Njihova naloga je silno zahtevna, če jo hočejo pravilno reševati. Skrbeti morajo, da se bo šolar v tem stopenem novem domu počutil srečnega in zadovoljnega, to se pravi, da morajo tudi medsebojni odnosi med pedagogi in šolarjem sloneti na spoštovanju in iskrenem prijateljstvu, ker se samo na ta način doseže red, zadovoljstvo in disciplino v razredu. V šoli mora biti poleg možnosti pravilnega učenja poskrbljeno tudi za higieno, čistočo, razvedrilo in lepe medsebojne odnose. Če je ta drugi dom pravilno organiziran, je važen dejavnik za ohranitev zdravja otroka v šoli in doma.

Solar dorašča v fanta ali dekleta in s tem nastopi nova doba v medsebojnih odnosih v družini.

Doraščajoči otrok ali boljše rečeno mladenič ali dekletu mora zvedeti vse, kar je važno za njihovo prihodnost. Predvsem mora mladi človek izvedeti od svojih staršev, kako naj se ravna v spolnem življenju. Vedeti morata, da sta fant in deklet enakopravna človeka in da morajo njuni medsebojni odnosi sloneti na istih činiteljih, kot smo že prej omenili pri starših. Izve-

Dr. ALFONZ DEBELJAK

Celje

„Kunejevci“ na turneji

Člani celjskega komornega moškega zbora so včeraj zjutraj odpotovali na novo turnejo v tujino. Pot jih vodi med stare znance v Belgijo, na Nizozemsko ter v zvezno republiko Nemčijo. Več povabil so združili v eno pot. Na obisk gredo k starim in dobrim prijateljem, od katerih mnogi uvrščajo slovensko in jugoslovansko narodno pesem v svoje repertoarje. Skoda le, da te turneje uglednega zbora ni izkoristila slovenska izseljenska matica in priprava posebne nastope tudi za slovenske izseljence v Bel-

giji in morda še kje drugje. Navzlic temu pričakujemo, da bo do teh srečanj prišlo, in tudi na njih bo slišati slovensko pesem, morda zato bolj spontano in bolj iz srca. Prvi koncert bodo imeli celjski pevci pod vodstvom Eгона Kuneja že drevi v belgijskem mestu Eupen. Jutri bodo na Nizozemskem zapeli v Schinweldu. Tudi tu je več izseljencev. Srečanja z njimi bodo neizbežna.

V soboto je napovedan koncert v Eschweilerju, mestu blizu Aachena. V nedeljo bo sta kar dva nastopa. Najprej

bo snemanje posebnega sporeda za kölnsko radijsko postajo, popoldne pa bodo Celjani nastopili v okviru posebnih poletnih prireditev v Bonnu. Nastop bo na trgu in hkrati zadnji na tej dolgi in zahtevni turneji.

V sporedu je še več sprejemov pri županih mest, kjer bo zbor nastopil in podobna srečanja.

Komorni moški zbor je za to turnejo dobro pripravil. Njegov repertoar obsega okoli štirideset pesmi. Prednjači slovenska narodna pesem. V seznamu pa je tudi

jugoslovanska narodna pesem ter dela tujih avtorjev.

Pevci odhajajo na pot v novih oblekah, smokingih. Sredstva zanje so v glavnem prispevali kolektivi, kjer so pevci zaposleni. Sicer pa sta h kritju stroškov za pot dali svoja deleža republiška in celjska kulturna skupnost.

Pred celjskim komornim moškim zborom je okoli 3.000 km dolga pot. Zato srečno in veliko uspehov, zlasti v srečanju z ljudmi, ki jim bo slovenska in jugoslovanska narodna pesem pomenila del domovine. M. BOZIC

iz dnevnika slg

Danes zvečer bo tiskovna konferenca v prostorih uprave gledališča. Sprejet je repertoar za prihodnjo sezono in ob podrobnih eksplikacijah bo javnost seznanjena z deli, ki jih bomo igrali, z umetniško smerjo gledališča ter problemi, ki so s tem v zvezi. Umetniški program je zasnovan na nekaterih značilnostih, ki mu dajejo še posebno privlačnost. Izbrana dela zelo jasno razkrivajo svoj izpovedni gledališki svet in so zato razumljiva slehernemu gledalcu, ki želi vstopiti v gledališko dogajanje in gledališko umetniško ustvarjanje. Prav tako je razvidna vsebinska idejna plat izbranih del, saj se ob estetsko neoporečnih tekstih srečujemo s prepričljivo ideološko konfrontacijo in z naprednimi humanimi idejami. Med izbranimi deli je največ komedij iz domače in svetovne literature, ne manjka novitet prave odrske vrednosti.

Sezono bomo začeli s pesniško dramo Vena Tauferja Prometej ali tema v zenici sonca, ki se opira na starogrški mit o Prometeju, ki pa tokrat ne ukrade ognja, da bi ga dal ljudem, marveč ga šele izumi za bogove same. Končno bomo že v tej sezoni začeli študirati tudi Utvo, eno najlepših komedij velikega ruskega klasika Čehova. Ervin Fritz je nazisal izredno duhovito lahko komeđijo Kralj Malhus. Uprizorili bomo tudi noviteto Frančka Rudolfa Celjski Grof na žrebcu, ki na komedijantski način bogati priljubljeni dramski ciklus o Celjanih. Igrali bomo še Slugo dveh gospodov Carla Goldonija, Ubu kralja ali Poljake naprednega francoskega komediografa Alfreda Jarryja, Igorja Torkarja Požar na Odru Herberta Gröna, Za staro pravdo v proslavo 500-letnice kmečkih puntov in pa najnovjše delo Jura Kislingerja, imenitno Igro o zmaju.

J. Z.

Kvartet Wilanow gostuje v Celju

V okviru koncertov, ki jih pripravlja celjska koncertna poslovalnica, bo 11. aprila zvečer v dvorani Narodnega doma gostoval znameniti poljski »Kvartet Wilanow«, ki je bil ustanovljen pred šestimi leti in se je najprej imenoval po Ludvigu van Beethovenu. Še v letu ustanovitve se je preimenoval v »Kvartet Wilanow«.

Umetniška dejavnost kvarteta se ne omejuje samo na ciklične koncerte v palači Wilanow (to je stara rezidenca kralja Jana II, Sobieskega), temveč se širi na koncertnih turnejah na Poljskem, v Avstriji, Čehoslovaški, Franciji, Jugoslaviji in Nemški demokratični republiki.

Kvartet sodeluje na števil-

nih mednarodnih festivalih in tudi v poljskem radijskem orkestru. Eden pomembnih uspehov kvarteta je bil na Dunaju pred dvema letoma, ko je na mednarodnem tekmovalstvu kvartetov »J. Hydna« dobil drugo nagrado. Ta dosežek je dal kvartetu svetovno pomembnost. S tem koncertom bo Koncertna poslovalnica zaključila sezono 1972/73.

Tako se Celju obeta edinstven umetniški večer, pa tudi povsem upravičeno, saj so koncerti, ki jih je v zadnjem času organizirala celjska Koncertna poslovalnica ponovno privabili v dvorano Narodnega doma številne ljubitelje glasbe, med katerimi ne manjka tudi mladih.

Komorni moški zbor iz Celja na lanskem srečanju »Naša pesem 72« v Mariboru, kjer je osvojil tudi zlato plaketo Maribora in tako potrdil svojo visoko kvaliteto.

Petelinje pero že vihra ...

Šmarčani se pridno pripravljajo na praznovanje 400-letnice velikega hrvatsko-slovenskega kmečkega upora. Osrednje proslave bodo v Bistrici ob Sotli 2. junija, v Lesičnem, 26. maja, in na Pilštajnu, prav tako 26. maja. Izredna je angažiranost socialistične zveze.

Ceprav se takorekoč nikjer ne pozna, da bi tekla kakršna koli dejavnost v zvezi s kmečkimi upori oziroma s praznovanjem v njihovo počastitev,

je vendarle na Šmarskem zelo živo. Te dni pripravljajo ne samo praznovanje, pač pa teko po skoraj vseh osnovnih šolah v šmarski občini tekmovalja na temo Kmečki upor 1572-73. To so izbirna tekmovalja, katerih zaključek bo v Bistrici ob Sotli 2. junija, ko bo v tem kraju zaključek praznovanj in velika proslava, kjer bo sodelovalo domače prosvetno društvo in pa pevski zbori iz občine. Gostovalo bo tudi SLG iz Celja, ki bo

Bistričanom predstavilo Veroniko Deseniško.

O odkritju spominske plošče v soteski potoka Bistrice pri Pilštajnu smo že poročali, zato se pri tem dogodku ne bomo kaj več ustavljali. Povedati bi le, da domači otroci že pripravljajo program, močno pa si žele, da bi k programu pridobili znani Invalidski pevski zbor iz Ljubljane pod vodstvom Radovana Gobca. Del besedila na spominski plošči bodo posvetili tudi pohodu

legendarne XIV. udarne divizije, ki je hodila skozi te kraje natanko v istem času kot kmečki uporniki, le z razliko 371 let. Odkritje plošče v soteski bo 26. maja popoldne.

Dopoldne bodo otroci osnovne šole Lesično zaključili s kvizom, zvečer pa bodo igralci domače igralske skupine zalgrali pred prangerjem (sramotilni kamen) na Pilštajnu igro Ob kamnu. Vsebinska igra je strogo povezana z velikim hrvatsko-slovenskim kmečkim uporom. Igro bodo po vsej verjetnosti ponovili dan kasneje. Po obeh prireditvah bo splošno ljudsko rajanje, kakršnega na Kozjanskem že dolgo ni bilo. Ker predvidevajo, da bo na vse prireditve prišlo precejšnje število obiskovalcev ne samo s Kozjanskega, pač pa tudi od drugod, že sedaj vneto delajo, igralska skupina pa že vadi.

26. maja zvečer bodo po vseh bližnjih in daljnih gričih in hrihah zagoreli kresovi v spomin na upornike. Domačini vasi in trgov, kjer se bodo odigrale osrednje proslave, so se zavezali, da bodo za to priliko tlostojno uredili okolja svojih prebivališč.

Celotno praznovanje obletnice upora bo financirala občinska konferenca SZDL Šmarje pri Jelšah, ki bo dala

tudi sredstva za nagrade, podeljene mladim v zaključnem delu tekmovalju na temo kmečkih uporov.

Ob tem pa je treba opozoriti na nekaj dejstev, ki vsekakor niso vzpodbudna ob tolikšnem prizadevanju občinske konference SZDL in pa občanov samih. Kot že tolikokrat na Kozjanskem, je tudi tokrat prišlo do nekaterih izpadov, ki ne samo da ovirajo delo, pač pa kažejo na nezrelost ljudi in veliko ozkost pri skupnem delovanju in prizadevanju. Spet so privreli na dan izrazito lokalni interesi, znani kozjanski lokalpatriotizem, ki je v minullem obdobju povzročil že marsikatero škodo. Pri tem pa najbolj trpi skupno delo, saj se prebivalci določenih vasi in zaselkov povsem ograjujejo od skupne pomoči in sodelovanja. Vzrok je znan: zakaj proslava ne bi bila v našem kraju? Takšni interesi so se pokazali že pri določitvi trase nove kozjanske ceste. Na takšen način pade teža vsega dela na posameznike in na posamezne vasi. Zaključek bomo izgradili za povsem nedvoumno vprašanje: Kdaj bo med Kozjanci zavladala sloga?

MILENKO STRASEK

FRIC KOVAČIĆ, predsednik krajevne skupnosti Lesično:

»Mislim, da je praznovanje 400 letnice velikega hrvatsko-slovenskega kmečkega upora dobra prilika za našo krajevno skupnost, da pokaže svojo sposobnost. Na našo organizacijo pade predvsem ureditev krajev, kjer bodo proslave, in pa postavitev spominske plošče. Seveda bodo člani krajevne skupnosti po svojih močeh sodelovali povsod, kjer se bo le dalo. Med organizacijami ne bomo delali razlik. Sodelovali bodo tudi gasilci, skratka dovolj dela bodo imele vse družbene politične organizacije. Skoda je le, ker nam še drugi ne marajo pomagati, kajti razprti je med kraji še vedno žive ...«

**VSAK DAN SI UTRGAJTE
VSAJ BORIH 15 MINUT IN
JIH POSVETITE BRANJU. TA-
KO BOSTE V ENEM LETU
PREBRALI VSE KNJIGE PRE-
ŠERNOVE DRUŽBE IN ŠE
KATERO POVRH**

Vrtiljak dogodkov

VELENJE

Vsako leto težje

Občinska skupščina Velenje je sprejela proračun za letošnje leto, odlok o spremembah odloka o občinskih davkih občanov in odlok o spremembah odloka o prometnem davku od nepremičnin in pravic. Letošnji proračun se je povečal za 9 odstotkov in znaša 20.855.000,00 din. V razpravi se je pokazalo, da skoraj nihče ni bil zadovoljen z dodeljenimi sredstvi, ki mu ne bodo zadoščala za izpeljavo predvidenega programa. Občinski proračun je vsako leto težje sestavljati, saj se naloge občine širijo, nihče pa pred tem ne zagotovi sredstev za financiranje. Tako bo potrebno skrajno racionalno poslovanje, če hočejo, da bodo zastavljeno delo čim manj neokrnjeno izpeljali.

Več denarja

Medtem ko so krajevne skupnosti v velenjski občini dobile iz proračuna za svojo letošnjo dejavnost toliko kot lani, to je 370 tisoč din, pa jim je dodatna sredstva v višini 400 tisoč zagotovil še komunalni sklad. To so namenska sredstva, ki se bodo delila posameznim krajevnim skupnostim po posebnem razdelilnem ključu.

ŠMARJE

Sestala se je ZM

V nedeljo je bila v Smarju pri Jelšah redna volilna konferenca ZMS. Na seji, ki se je udeležilo precej mladih iz vse občine, je bilo podano finančno poročilo ter program dela in rezultati minulega delovanja občinske konference ZMS. Izvolili so tudi nove organe konference. Predsednik občinske konference ZMS Smarje pri Jelšah je do prve seje predsedstva še dosedanji predsednik Vinko Strašek, za sekretarja pa je bil izvoljen Boris Završnik.

S to sejo se je končalo delo mandata občinske konference. Nova mandatna doba bo vsekakor še zahtevnejša. Novi odbor bo pomagal tudi v pripravah na praznovanje 400-letnice kmečke vsiaje.

CESTNO PODJETJE CELJE

F. Radišek direktor

Na seji delavskega sveta Cestnega podjetja prejšnji teden so za novega direktorja izvolili Franca Radiška, ki je že sedaj opravljal funkcijo vršilca dolžnosti direktorja. V podjetju so sicer na predlog oddelka ZK in v soglasju s svetom osmih občin nameravali imenovati novega direktorja po šestmesečnem obdobju opravljanja funkcije vršilca dolžnosti (čez mesec in pol), vendar je delavski svet zaradi ureditve notranjih razmer in želje po čim boljšem poslovanju rešil kadrovske težave z imenovanjem novega direktorja in sekretarja. Za sekretarja je bil imenovan Ivan Grabrijan.

NAŠA BESEDA 73

„Samo za včasih“

Tudi letos so se dijaki celjske tehniške šole temeljito pripravili na Našo besedo 73. Pripravili so recital pesmi mlade pesnice Nataše Kastelčeve z naslovom »Samo za včasih«. TSS je pred kratkim že imela premiero in dijaki so odlično uprizorili ritmični ples, pripravili pa so tudi dobro sceno, ki jo je realiziral Ivan Sečki. Delo je tudi tokrat režiral član SLG Celje Stefan Volf. Zaključna prireditev Naše besede 73 bo v Velenju od 9. do 12. maja, kjer se bodo za naslov najboljšie ekipe potegovali mladi iz vse Slovenije.

V. J.

LJUBLJANA

Sovjetska kultura

V torek dopoldne je bila v Ljubljani, v prostorih kluba poslušancev svečanost. Odpril so razstavo Zgodovinski in kulturni spomeniki Sovjetske zveze. Razstavo so pripravile Turistična zveza Slovenije, Gospodarska zbornica SRS in sodelovanju s turističnim in avtobusnim podjetjem Kompas Jugoslavija ter predstavništvom In-tourista pri trgovinskem zastopništvu Sovjetske zveze v Jugoslaviji.

CELJE

J. Zupančič sekretar

V organiziranosti ZK na področju vzgoje in izobraževanja je prišlo do precejšnjih sprememb. Večje vloge bodo imeli ponovno oddelki ZK na šolah, aktiv ZK prosvetnih delavcev za celotno občino pa se bo sestajal občasno. Prejšnji teden so za novega sekretarja izvolili Jožeta Zupančiča, ravnatelja šolske osnovne šole. Dosedanjšega sekretarja Emila Rojca so te dolžnosti razbremenili zaradi nove funkcije, ki jo je nedavno sprejel pri CK ZKS.

ŽALEC

O SLO

Sekretariat sekcije za splošni ljudski odpor in narodno obrambo pri žalski občinski konferenci SZDL in oddelek za narodno obrambo pri občinski skupščini hosta v soboto organizirala enodnevnega seminarja za predsednike in člane odborov za splošni ljudski odpor pri krajevnih skupnostih z območja Zalca. O varnosti države, družbe samozasčiti, o smernicah za obrambo SFRJ, o osnovah zakona o splošnem ljudskem odporu in o nalogah odborov za splošni ljudski odpor pri krajevnih skupnostih, v delovnih organizacijah in šolah bo govoril Franc Poglajen, predsednik koordinacijskega odbora SLO pri RK SZDL Slovenije.

Naše šole vsepovsod

KAM PLOVEŠ ŠOLSTVO?

»Ali ste to šolo že videli?«
»Videl sem jo; poslopje se mi je zdelo staro in pusto za tako lep in velik kraj.«
»Ne sodite po zunanosti!...«

(Ivan Cankar: Martin Kačur)

In kje si denar. Tako se vprašujejo v osnovni šoli »Primož Trubar« v Laškem. Iz samoprispevka, ki ga zbirajo ločeno za posamezne kraje, bi morali v letošnjem letu dobiti prvo vsoto, ki bi bila osnova za gradnjo nepotrebne telovadnice. Sedaj so brez nje in otroci telovadijo v dvorani TVD Partizan. SEJE

Pomočnik ravnatelja Vida

Pomočnik ravnatelja
Vida Kreže

Kreže je pripovedovala, da pač ob lepem vremenu telovadijo na urejenem športnem igrišču za šolo, drugače pa grede v telovadnico Partizana. Tu pa nastanejo komplikacije, kajti v dvorani so večkrat seje, sestanki in posvetovanja in otroci ostanejo brez telovadbe. Poleg tega se morajo za 45 minut razgibavanja štirikrat obuti in sezuti, iti skozi mesto in preko mostu v telovadnico ter kasneje razgreti nazaj v šolo. Če pa je telovadnica zasedena in slabo vreme, se stisnejo v prostor šolske kuhinje in razpravljajo o športu.

»Mi smo hoteli spomladi začeti z gradnjo telovadnice. Načrti so gotovi, lokacija določena, sredstev pa ni, da bi lahko začeli. Menda je nastal problem pri prelivanju naših sredstev, saj imamo na žiro računu samo nekaj drobiža. Vprašanje je, kaj bodo na to rekli občani?« je razmišljala Vida Kreže.

Z LUČJO IŠČEJO UČITELJE

V sklopu matične šole, katero obiskuje 750 otrok, delujejo tudi štiri podružnične šole. Dve sta popolni osemletki — Brezi in Vrhu, dve pa štiri letni, nakar se otroci prešolajo na matično šolo. V Brezi imajo 172 učencev, na Vrhu 152, v Reki 30 in v Re-

čici 50. Medtem ko ni večjih problemov pri osnovnih šolah v Reki in Rečici, pa jih je več v Brezi in na Vrhu. Med drugim se v teh dveh šolah učenci ne učijo tujega jezika, kar sicer zakon dopušča, vendar so tako že avtomatično onemogočeni, da bi po osemletki nadaljevali šolanje na srednji šoli. Problem je z učitelji, ki delajo v nenormalnih pogojih. Vida Kreže razmišlja o jeseni, ko bodo šole v Brezi zapustili štirje učitelji. Prišli so v ta visoki kraj, učili in zraven študirali ter doštudirali. Zdaj grede na boljša delovna mesta. Drugih ne morejo dobiti. Namreč učiteljev. Otroci voziti v Laško ne morejo, ker je obupna cesta, ki ne zdrži koles avtobusa.

»Da učitelji odhajajo, je vzrokov več: slabe ceste, oddaljenost, slabi stanovanjski pogoji, težki delovni pogoji itd. Boljšega pa jim ne moremo nuditi. Poglejte, v Laškem nimamo niti enega stanovanja za učitelje v blokhi, ki so jih v zadnjih letih zgradili. Vozijo se, kot otroci. Potem ni čudno, da grede tja, kjer jim lahko to nudijo.«

Kako pa je z uspehom na teh dveh šolah?

»Ostaj je toliko večji, ker se učenci za posebno šolo zaradi oddaljenosti in slabih zvez ne morejo prešolati.«

Po socialni strukturi v Reki in Rečici prevladujejo otroci delavskih in kmečkih družin, v Brezi in na Vrhu pa so v glavnem iz kmečkih družin. Pri mali šoli so starši še nekako razumljivi in vodijo otroke v šolo oziroma

se za njihov razvoj zanimajo. To zanimanje pa kasneje vse bolj upada, z vsakim višjim šolskim razredom. Isto je tudi v Laškem. V višjem razredu so otroci, manj se njihovi starši za njih zanimajo. Na podružničnih šolah začnejo starejše otroke zaposlovati na polju, kar se pozna tudi v šoli, ker pride do izostankov zlasti pomladi, ko se začne delo na polju, in v jeseni, ko se pospravljajo kmečki pridelki. V Brezi več kot polovica otrok ne more plačevati tople malice. So tudi družine z desetimi in več otroki. Situacijo rešujejo tako, da v matični šoli poskušajo nekaj prihraniti, da potem lahko vsi otroci na podružničnih šolah tudi malicajo.

Imate po ves dan pouk?

»V Brezi in na Vrhu po ves dan, kar je izredno naporno za tiste, ki imajo tudi po dve in več ur hoda do šole. V Rečici in Reki imamo pouk samo dopoldne, medtem ko imamo v matični šoli v času male šole triizmenski pouk. Dopoldanska izmena začne v jutranjem času, v opoldanskem času je mala šola, sledi pa še popoldanski pouk. Tako se v eni učilnici v enem dnevu zvrsti poprečno po 90 učencev.«

Se tudi pri vas zavzimate za celoletno malo šolo?

»To bi bilo zelo priporočljivo, vendar v pogojih, kakršni so sedaj, neizvedljivo. Nismo kadrovsko niti prostorsko toliko močni, da bi to zmogli. Zlasti to velja za podružnične šole.«

SEDEM KILOMETROV DO ŠOLE

Poseben problem predstavlja tudi vožnja otrok v šolo

v Laško. Ni hudo za tiste, ki jih lahko pripeljejo z Izletnikovim avtobusom po cestah, ki so kolikor toliko urejene. Huje je za ostale, ki se po strmih in zapletenih kolovozih spuščajo tja proti šoli vsak dan od pet do sedem kilometrov v eno smer. Treba pa je tudi iz šole nazaj. Vsak dan. V dežju. Soncu. Snegu. Burji. Po štirinajst kilometrov. Tja v Brstnik, Rifngozd, Trost, Ojstro, Padež...

172 učencev se vozi z avtobusom v Laško in to iz Rečice, Reke, nekaj iz smeri Rimskih Toplic in od Tremarij navzdol s celjske smeri. Potem učenje, vračanje na svoje domove, pomaganje pri delu, ponovno v šolo. Vse iz dneva v dan, kot urini kazalci od številke do številke. Pa so kljub tem naporom otroci veseli. Obrazi so jim polni volje in razigranosti. Tudi njim pride, da bi od otroške razigranosti vrgli torbo ter se spustili v lov. Takšni so pač otroci. Samo da je pri njih za kanček več prisrčnosti kot pri mestnih veljajah, ki jih očetje vozijo par sto metrov v šolo z avtomobilom in se po pouku vračajo po njih. Tako je to!

OB KONCU

Vida Kreže: »Prostorov za svobodne aktivnosti nimamo in se delo v krožkih odvija šele po pouku, ko so učilnice proste. To je spet narobe, saj krožkom ne morejo pri sostvovati tisti, ki so po dopoldanskem pouku odšli domov, ostali pa so toliko utrujeni, da se jim tudi ne da kaj dosti ukvarjati z raznimi aktivnostmi. Imamo šolsko športno društvo, ki se udeležuje vseh tekmovanj, kaj več pa ne more, saj nima pro-

Kljub vsemu je lepo v naši šoli

Staro šolsko poslopje z novim prizidkom brez telovadnice

storov. Izdajamo tudi šolsko glasilo Utrinki...«

Utrinki. Ko bi jih kdo prebral in odgovoril, kje je tisti denar iz samoprispevka za šolsko telovadnico, ki bi se morala začeti graditi v letošnjem letu ali ki bi dobili stanovanja za učitelje, da bodo otroci v jeseni se lahko prisostvovali pouku? Večina učiteljev stanuje pri starših. Kot otroci. Solniki in 4-odstotnega prispevka v treh letih ne zberejo niti za eno samo stanovanje, prošnja pa je več kot preveč. Lepo je povedala Vida Kreže, da bi to morali reševati drugi, da bi tako zagotovili kader za nemoteno dejavnost. Kakšne so perspektive laškega osnovnega šolstva?

TONE VRABE

Njihovo življenje je materinstvo

BILA STA KOŠ IN BRENTA

Prišli smo do tja, kjer v hiši še ni »stroma«, temveč ob večerih »oljevka«.

Dobro ped nižje se na obronkih gozdov šopirijo kot pavi na dvoriščih vikendi. S »stromoma«.

Tam zgoraj, kjer zadnje veje smrek silijo pod nebo in mu podajajo roko, stoji graščinica Justine Remenih ali po domače Moričnikove mame. Okoli sto let bo, kar je njena mama kupila parcelo na zemlji, kjer ob deževju voda hitreje teče v dolino, kot če bi obrnil škaf.

Justina Remenih, stara 69 let, vdova po možu železničarju in mati, ki je povila enajst otrok. Vsi so bili lepi kot paleta barv. Barve pa so tudi žalostne, kot je zdaj žalosten spomin Remenihove Justine na štiri njene otroke, ki so prezgodaj bili prikrajšani za vse lepote tam gori ob njeni domačiji.

Imela je enajst otrok. »Franc, Justina, Angela, Antonija, Martin, Ivan, Matilda, Rudi, Anton pa še dve Justini. To je moja ekipa.«

Mati Justina, imeli ste tudi tri hčere Justine?

»Da. Prvi sem dala ime Justina, pa je kmalu umrla. Tudi naslednjemu dekletu smo dali ime Justina. Tudi ta je žalostno končala. Prehitro. Poskusili smo v tretje. Hoteli smo imeti Justino in jo imamo!«

Poleg dveh Justin vam je umrlo še koliko otrok?

»Dva. Anton in pred meseci Ivan. Delal je v usnjarni v Šoštanj.«

Na glavi je imela črno ruto, obraz pa ni bil dosti temen za sonce, ki tam gori pripeka. V njem je bila belina stene in nek čuden nemir. Razumljivo.

Zunaj so češnje prvič pokušale razpeti popke v svežo pomlad.

Mati Justina je pripovedovala, kako ji nikoli v življenju ni bilo lepo. Vedno je trpela. Mož ji je že zdavnaj umrl. Otroci tudi. Več je bila na pogrebih, kot tam gori, kjer sta doma samo koš in brenta pa ko je treba trdo garati za košček kruha.

»Danes ni več tako hudo, kot včasih. Imam po

možu, ki je bil železničar, pokojnino in gre. Samo »stroma« bi še rada imela v hiši.«

Pri spodnjih hišah imajo elektriko pa vikendi tam doli tudi. Do vikendov celo pelje asfaltirana cesta. Ne sicer široka, vendar asfaltirana pa je le. Do Justinine domačije pod Malim vrhom nad Šmartnim ob Paki je speljana kamenjasto ilovnata

pot, ob kateri je rogovilasta ograja, da se lahko pozimi ali ob slabem vremenu primeš, da po bregu ne odrčaš v dolino. Ima nekaj gozda, kjer dobi les za kurjavo. Ima nekaj utrjene zemlje, kjer si pridelava zelenjavo. Za sproti. Da ni treba po vsako malenkost v dolino. Vse življenje boleha in težko bi bilo kar tako tja doli.

Otroci so se razkropili kot ptiči, ko zaslišijo pok puške. Eden je ostal doma pri mami Justini. Hodi v dnino po kakšen dinar za sproti pa doma kaj poštima. Remenihova Justina pa je vseeno srečna, saj ji gre mnogo bolje kot pred trideset in več leti.

Sredi ilovice, tam kjer smreke podajajo roko nebu in kjer v jeseni v čebre padajo maloštevilne grozdne jagode, je Remenihova mama podarila življenje enajstim otrokom. Razsvetleli so se češnje cvetovi. Nekaj jih je v kali zamrlo, drugo pa je razvilo. Mama pa je ostala.

T. VRABL

SOSED SOSEDU

NJEGOVA VISOKOST AVTOMOBIL

Naši otroci poznajo kraljice, kralje, prince in princeske le iz večno živih narodnih pravljic, ki bodo s svojo domišljijo še dolgo burile fantazijo v dolgotrajnih glavica. Za njih pomeni veličanstvo nekaj, kar je nedosegljivo ali pa tisto osebo, ki se ji vse pokori.

Ze zdavnaj smo iz našega življenja črtali taka ali podobna strašila, le otrokom še pripovedujemo pravljice o njih za lahko noč. Tonila so v pozabo, niso več del nas, le da v našo zavest prihajajo drugovrstne pošasti, ki razjedajo soseske odnose in kalijo mir med ljudmi in otroci.

Za kaj gre? Preprosto za to, ker smo na piedestal našega življenja postavili avto, ki danes ne samo onesnažuje zrak, ampak tudi krati tiste redke kose trave, ki še uspe zrasti med bloki — zelenice.

Takole hodiš po naši zemlji slovenski in med vsemi »prelesti« opoziš, da na pomlad skoraj pred vsakim blokom krčijo zelenice ter na njihovem zelenilu delajo parkirne prostore. Avtomobilski mrzlica se je zadnja leta razmahnila tako, da tega nihče ni pričakoval. In načrtovalci naših sosesk na tako avtomobilsko gnečo niso računali. Kaj zdaj? Vzeti tam, kjer je, je najprejprosteje, a vzburja hudo kri pri tistih, ki avtomobilov nimajo. In če žoga prileti iz gruče otrok, ki se igra med dvema ognjem, med lepo položene avtomobile, je vik in krik med tistimi, ki so svojega konjička drgnili celo popoldne. Vreščeti glasovi upokojencev, ki so si v upanju in vrtiljarskem zanosu celo domišljali, da bodo gredice, ki so jih naredili, če tudi na račun zelenic, ostale nedotaknjene, se mešajo s hripavimi glasovi ponosnih avtomobilskih lastnikov in neke v ozadju je čutiti nežne otroške glasove, ki v razočaranju nad obljubljenim igriščem v svoji sapi pojenjujejo.

In vse to se dogaja zaradi novega kulta dvajsetega stoletja, zaradi veličanstva, ki ga je to stoletje ustoličilo — AVTA! Namesto priklona njegovemu veličanstvu je nastal gornji zapis.

ZDENKA STOPAR

ODGOVOR

JAVNEGA DELAVCA

ODLOČBA JE DOKONČNA

Na javno vprašanje v vašem listu z dne 29. marca 1973 pošiljamo odgovor, ob tem pa pripominjamo, da je vprašanje bilo naslovljeno na nepravilni naslov, saj je za odločanje o pravicah pokojninskega in invalidskega zavarovanja od 1. 1. 1972 dalje pristojna Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji, v tem primeru njena podružnica v Celju, ne pa organ, ki mu je bilo postavljeno vprašanje.

Stanislav Jezernik je res vložil prošnjo za priznanje pokojnine 30. 10. 1965 z navedbo, da želi biti upokojen z 31. 12. 1965. Ker je že dopolnil 55 let starosti in 35 let pokojninske dobe, je izpolnjeval pogoje za priznanje starostne pokojnine še po Zakonu o pokojninskem zavarovanju iz leta 1957 (Ur. list FLRJ, št. 51/57) in je bil upokojen z 31. 12. 1965, kar je razvidno iz odločbe Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Celje z dne 30. 4. 1966.

Z odločbo istega zavoda z dne 30. 5. 1969 je bila Stanislavu Jezerniku pokojnina le ponovno odmerjena po pristetju zavarovalne dobe, ki jo je dopolnil po upokojitvi, to je do 28. 5. 1966. S to odločbo mu je bilo priznanih 36 let, 5 mesecev in 15 dni pokojninske dobe. Tožbo na Vrhovno sodišče SR Slovenije je vložil proti odločbi Republiškega zavoda za socialno zavarovanje Ljubljana z dne 1. 4. 1970, s katero je leta po nadzorstveni pravici razveljavil odločbo Komu-

nalnega zavoda za socialno zavarovanje Celje z dne 30. 5. 1969, s katero smo Stanislavu Jezerniku ponovno odmerili starostno pokojnino, kot smo že zgoraj povedali. Z odločbo Republiškega zavoda za socialno zavarovanje Ljubljana naj bi upokojenčeva pokojnina res bila znižana, vendar je Vrhovno sodišče SR Slovenije s svojo sodbo z dne 3. 9. 1970 ugotovilo, da ni bilo zakonske osnove za razveljavitev odločbe Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Celje in je odpravilo odločbo Republiškega zavoda za socialno zavarovanje Ljubljana z dne 1. 4. 1970 ter tako vzpostavilo veljavnost naše odločbe z dne 30. 5. 1969, s katero je bila pritožniku odmerjena pokojnina z upoštevanjem 36 let, 5 mesecev in 15 dni pokojninske dobe.

Stanislav Jezernik torej zamen pričakuje novo odločbo, saj je s to sodbo naša odločba z dne 30. 5. 1969 dobila polno veljavo.

Na postavljeno vprašanje, ali je v skladu z zakonom, da se mu je odbila zavarovalna doba od 14. do 16. leta starosti, čeprav takrat ni bil vajenec, ampak delavec, pojasnjujemo:

Po 49. členu ZPZ (sedaj 162. čl. TZPZ) v pokojninsko dobo ni vstevna zavarovalna doba pred 15. letom starosti. Ob tem pa moramo ugotoviti, da z upokojitveno odločbo Stanislavu Jezerniku ni bila odbita delovna doba, saj je le-to v celoti dokumentiral z delovno knjižico oziroma z odločbami pokojninske dobe in je v svojem zahtevku za pri-

znanje pokojnine kot prvo zaposlitev navajal zaposlitev v Westnovi tovarni v Celju od 18. 10. 1925 dalje, to je od 15. leta starosti. V kolikor pa bi v zahtevku uveljavljal zaposlitev pred 15. letom starosti, bi že v odločbi z dne 20. 4. 1966, s katero mu je bila priznana pravica do pokojnine, ta del njegovega zahtevka bil kot neutemeljen zavrnjen.

O uskladitvi in povečanju pokojnine je bila upokojencu izdana odločba z dne 9. 12. 1970, zoper katero se je pritožil. Ker Republiški zavod za socialno zavarovanje njegovi pritožbi ni ugodil, je vložil upokojenec tožbo pri Vrhovnem sodišču SR Slovenije, katero je s sodbo z dne 20. 1. 1972 tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

Na zadnje vprašanje Stanislava Jezernika, ali je upravičen do varstvenega dodatka k pokojnini, povemo, da znaša po sklepu skupščine Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji z dne 21. 2. 1973 (Ur. list SRS, št. 7/73) mejni znesek najnižjih pokojninskih prejemkov 833,00 din. Ker njegova pokojnina presega ta znesek, do varstvenega dodatka ni upravičen.

Upravnik Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, podružnica Celje
IVAN GORŠIČ, dipl. pravnik

UREDNIŠTVU NT

V zadnjem času je bilo že mnogo javnih razprav o stanju javnih površin v Celju. In ker so te razprave sovpadale z odločanjem občanov o tem, koliko sredstev bo namenjenih za čiščenje mesta, smo komični porabniki teh sredstev in tako strokovno kot tudi moralno od-

govorni, da jih porabimo racionalno in namensko zato, da bo mesto čisto ter do največje možne mere očiščeno, izrazil svoje pomisleke in želje o tem, da bi bila sredstva vsaj tolikšna, da bi lahko ustvarili predlagani program.

Tak program vsako leto predlagamo, ga strokovno pripravimo z upoštevanjem vseh možnosti čiščenja in predvidimo stroške čiščenja ter ga seveda tudi finančno prezentiramo skupščini celjske občine.

Naše podjetje sprejema z razumevanjem stanje proračunskih sredstev in če sredstev ni, pač ne moremo izpolniti želj, ki jih gojimo vsi. Med njimi tudi te, da bi bilo za čiščenje mesta več sredstev (ne za podjetje, kot nekateri to slabo prezentirajo), ampak sredstva za direktno operativno delo na čiščenju mesta.

Če teh sredstev ni, je logična posledica zmanjševanje programa, odnosno reduciranje tistih postavk, ki so najmanj občutljive, odnosno so lažje pogrešljive.

Da je mesto potrebno temeljitega čiščenja, vemo vsi. In tudi zakaj je temu tako. Kritiki pa so izpostavljeni samo naši delavci, češ da slabo delajo. Le malo kdo pa upošteva, da kamioni in osebna vozila vnašajo zemljo, prah in pesek v mesto iz vseh vpadnic: iz mariborske strani, ko se je gradilo križišče, iz laške strani, ko se gradi most, iz ljubljanske strani, ko se na Čopovi gradi most, na drugi strani pa vsa blokovska in individualna gradnja — Lava I, II in III itd.

Omenim naj primer, kako je drugje: Ko so gradili pred letom dni smetov v Münchnu, so mora-

li tovornjaki voziti čez nalašč pripravljen jarek z vodo, da so oprali gume in niso raznašali blata po mestu.

Pri nas odlok tudi prepoveduje onesnažitev mesta in ukazuje čiščenje, če se mesto prekomerno onesnaži, toda doslej še ni bilo prevoznikov, ki bi v Celju za seboj počistili razsutí tovor. Jasno je, da zaradi tega odpade na naše delavce več dela, ker za seboj ne more pustiti posutega cestišča. Posledica pa je: zaradi intenzivnejšega čiščenja manjših površin, katerega so povzročili brezvestneži, ostanejo manjše očiščene površine ostalih predelov. In rezime: S takšnim ravnanjem naravnost podpiramo neurejenost, ker voznikom omogočamo takšno ravnanje, za njimi počistimo in še to čiščenje plačamo iz skupnih sredstev.

Drugi motiv, zaradi katerega smo prosili za večja sredstva, pa je širjenje mesta. Večje površine zahtevajo več delavcev in več sredstev, vse to pa pri povečanih stroških za energijo, za obleke, za gorivo itd. z eno besedo povečanih življenjskih stroškov v dobi močnih inflacijskih gibanj ne prenese zastojanja pri programiranju porabe sredstev.

V drugem delu odgovora želim nekoliko bolj splošno podati pojasnila, ki se nanašajo ali pa samo spremljajo zastavljeno vprašanje:

Priča smo vsakdanjemu zlonamernemu poškodovanju komunalnih naprav od razbijanja in premetavanja košaric za odpadke do razbijanja luči in svetilk po mestu in na mostovih, tja do uničevanja nasadov, drevesc in zelenic, da parkirnih ur, zaradi katerih je bilo postavljeno vprašanje, niti ne omenim.

Tu se sedaj srečamo z novim pojmom, ki nam je, kakor prejšnje navedbe kažejo, še vedno tu ali neznan. To pa je »komunalna kultura«.

V deželah, kjer je razvoj gospodarstva dosegel stopnjo narodnega dohodka, ki je enak srednjeevropskemu povprečju, se je tako imenovana komunalna kultura že tako razvila, da pozitivno aktivira uporabnike komunalnih storitev in naprav.

Potrebno je torej, da v vseh vejah komunalne dejavnosti začnemo razvijati komunalno kulturo in intenzivno vzgajati uporabnike, da bodo dojeli, da družba organizira te dejavnosti zaradi boljšega življenja ljudi na določenem področju in da bi spoznali, da bi danes — jutri mestna področja brez teh dejavnosti zajelo anarhično stanje, kakršno se je pokazalo ob stavkah komunalnih delavcev v Londonu in Torontu.

Pa še konkretni odgovor: Ure smo montirali brezhibne. Ob postavljanju nismo računali na tako dobro vzgojene nekaterne, ki na vsak način hočejo uničiti te naprave. To se jim je od časa do časa posrečilo in ker še nismo imeli nadomestila, so pač takšne ure potem mirovale ali pa smo mehanizem odvezli. Sedaj pa že imamo nadomestne mehanizme, tako zastojev ne bo več.

Upam pa tudi, da se bodo s časom kršilci reda (beri uničevalci družbenega premoženja) naveličali delati škodo ali pa jih bodo k temu prisilile ostrejšje sankcije.

Javne uprave
Celje
Direktor
DRAGO DOLŽAN,
dipl. ec.

Bralci pišejo

NAJ BO ANONIMNO

Mislím, da lahko v imenu večine bralcev, ki smo vam poslali izpolnjene ankete, prosim da bi ne dajali v javnost naših imen, kaj vam je kdo napisal. Podpisali smo se zaradi zbranja in vas v uredništvu, drugače pa želimo ostati anonimni. Ubogali smo vas in vam odkrito napisali. Saj ste nam dali možnost, da se ne podpisemo, pa saj nas razumete, da smo radi zraven pri zbranju.

Tako, ker sem opravila svojo nalogo v imenu svojih sodelavk, ki so me do tega pripravile, naj vam pišem. Mislím, pa, da si to želi večina vaših zvestih bralcev.

Vaša naročnica

Odgovor: Predlog bomo upoštevali. Mimogrede pa naj povem, da želimo sicer kar največ pogumno podpisanih pisem.

ANKETA IZ TUJINE

Upam, da ne boste imeli nič proti, ker sem se tudi jaz (živim namreč že 5 let tu v Essnu) udeležila nagradne ankete vašega časopisa.

NT prebiram zelo rada, saj me sproti obvešča o novicah in dogodkih v domovini. To je edini časopis, katerega dobivamo iz Jugoslavije in mi je zato še bolj dobrodošel. Da pripomnim še to: NT sem že brala pred leti, ko sem bila še doma. Takrat kolikor se ne motim, se je imenoval še Celjski tednik.

Vaša zvesta bralka
Maria Kapitler

Odgovor: Veseli smo bili vašega odgovora. Oglasite se še. NT pa se je prej res imenoval Celjski tednik.

ALI HONORIRAMO

Rada bi vedela, če res ne dajete več honorarja za objavljene zgodbe. To mi je povedala namreč znanca, ki ste ji objavili dve ali celo tri zgodbe. Želela bi odgovor.

Bralka

Odgovor: Zgodbe in prispevke, objavljene v rubriki Bralci pišejo, ne honoriramo.

PREDRAGO

V torek, 6. marca sem bila pri frizerki Lorbek. Za vodno s pranjem glave z mehonom in laikom sem plačala 45 din. Zanima me, če ima ta lokal odobrenje za tako visoko tarifo ali pa so izkoristili priliko ob dnevu žena. Že v lepše urejenih lokalih sem plačala za isto uslugo največ do 30 din.

Ankica Rošanič

JAVNA ZAHVALA MERXU

Sem že pet let invalidska upokojenka Merxa. Čutim se (jasno) dolžno, da se javno zahvalim celotnemu kolektivu, ker nas upokojenca vsako leto za novo leto prijetno presenetijo z darilnim ku-

ponom. Spomni se nas, žen, tudi za 8. marec. Kako lep, prijeten je ta občutek, da kolektiv še vedno misli o našem življenju. Prezgodaj smo vas morali zapustiti, ko bi se lahko pomagali in to je hudo. Zato obdarovancem mnogokrat privrejo solze sreče v oči iz hvaležnosti za dar, za pozornost. Hvala vam iskreno tovariši! Želim vam mnogo uspeha v razvoju in poslovanju vašega podjetja.

MARIJA PETEK,
inv. upokojenka,
Strmec 33

MAMILA? NE!

Tudi pri nas v Sloveniji je narkomanizem razširjen. Res, težko je resnici pogledati v oči, toda na žalost je tako. Znano je, da večina narkomanov že pred začetkom jemanja mamil precej ve o njihovih učinkih in posledicah na organizem. Večina uživalec zaide v suženjstvo mamil predvsem v dobi pubertete. To so predvsem otroci premožnih staršev, ki imajo v mladosti vsega na pretek. Poprečno umre narkotik že v 35. letu starosti. Zdravljenje narkomanov je zelo težko, ker narkoman navadno navede večje količino zaužitih mamil, kot jih je v resnici zaužil. Vzrok temu je njegova želja, da bi omilil bolečine, ki se pojavljajo pri zmanjševanju doze mamila. Kljub zdravljenju se vrne nazaj k uživanju mamil približno 90 odst. že delno ozdravljenih.

Zanimalo me je, kaj mislijo o mamilih nekaterih mladi v Celju. Navedel bom le del odgovorov.

ROMAN: Mamilu ne bi užival. Tisti, ki so se predali tej razvadi, so izgubljivi tipi.

MARJAN: Uživanje mamil je norost. Osebo nimam vzroka, da bi se podvrnil tej bolezenski razvadi.

FERDO: Vprašanje, če bi užival mamilo, me preseneča. Mislím, da je to popolnoma zgrešeno, a žal že močno zakoreninjeno med mladimi. Mamilu ne bi nikoli užival.

VLADO: Da bi ga užival? Ne, to pa ne! Tisti, ki ga doslej uživajo, pa naj kar nadaljujejo, če jim je všeč. Saj jim ne kopljem jame jaz.

BOSTJAN: Osebo ne bi nikoli poskusil vdihavati ta strup. Mislím, da bi bilo že v osnovni šoli potrebno poučiti mlade o posledicah uživanja mamil. Mnenja sem, da bi bilo pri nas potrebno organizirati razna predavanja o mamilih, na katera bi mladi radi prišli. Zelo dobro in poučno bi bilo na primer, če bi si lahko ogledal tudi filme o mamilih, o posledicah in o propadlih narkomanih. Razumem nekatere, ki poskušajo v mamilu najti, lepše življenje, ljubezen. To so ljudje, ki so bili v življenju razočarani in čutijo do družbe odpor. Če bi le mogel, bi vsakemu narkomanu rad pomagal, da bi prišel na pot življenja brez mamila in njegove omame.

To so bila mnenja središčeolcev. In drugi?

Bogdan Podplatan,
Sentjur

NJENA POMLAD

Nežna sapa vetra ji je mršila lase, ko je stopala po ozki stezici ob gozdu. Pri srcu ji je bilo toplo — ne od sonca, ki se je prijazno nasmihalo z neba. Spremljalo jo je mnogo misli. Ni mislila na knjige, niti na profesorje; v njenih mislih se je zopet našel prostor za nekaj novega, svežega — tokrat za prihajajočo pomlad...

Rada je hodila sama, čeprav se ji je pogostokrat dogajalo, da so jo razmišljanja spravila v obup. Spoznala je, da so v njej ostala vsa lanska hrepenanja: vse tisto, česar najbrž ne bo nikoli pozabila. Iz leta v leto so se selile njene želje in postajale vedno večje... V srcu je čutila pomlad, pomlad, ki bo podobna lanski in predlanski in...

Pogled se ji je ustavil na potlačeni in zarjaveli travi. Med vsemi temi bilkami, prepojenimi z zimo, je opazila nekaj nežno zelenih trav. V očeh se ji je nabrala sreča. Torej resnično prihaja pomlad? se je vprašala in skorajda ni verjela.

Počasi je hodila naprej in koraki so moreče odmevali po zemlji. Iz daljave je slišala žuboreti potoček. Le široko je odprla oči, kot da bi želela videti daleč naprej...

Ko je prišla do potočka, se je ustavila. Z roko je brodira po hladni vodi. Sonce jo je spremljalo — tudi ptice so veselo pele. Za trenutek je opustila vse misli in se predala čarobnemu jutru tik pred pomladjo. Dozdevalo se ji je, da sliši glasove belih zvončkov, ki jih je opazila nedaleč od potočka.

Sklonila se je in odtrgala prvi cvet letošnje pomladi. Drugega za drugim je nato zložila v droben šopek. Da, pomlad je že tu. Čutim jo z vsem srcem... si je dejala in modrina njenih oči se je združila s sinjino neba.

Pomlad je njen najljubši letni čas. Ni natanko vedela zakaj, a ta prehod iz zime v malce toplejše obdobje ji je bil neznanstvo všeč. Ljubila je naravo in vse, kar je tam našla, vse tisto, česar ni nikjer drugje — niti v lepi pesmi njegove najljubšega pevca.

Njeno mlado srce se je zopet vdalo pomladi, vsemu, kar ji bo leta prinesla. Odhajala bo v planine, ne sprehode in srečna bo. Srečna zaradi mladosti in vseh hrepenenj, brez katerih bi njeno življenje ne bilo tako lepo...

Vedela je, da ji je pomlad blizu, prav tako blizu, kot vse tisto, kar ima rada. Prvi dih pomladi je držala v rokah. Saj res, si je dejala, tu imam šopek prvega spomladanskega cvetja. Ponesem ga prijateljicam v dokaz, da se nam zopet tako lepo, nevsiljivo približuje pomlad...

MARINA KOCEN

NEIZPETA MELODIJA

Prepričana sem, da vsakdo med nami nosi v srcu, lepo na varnem in toplem, skrito pravljico o prvi ljubezni. Zanj bo ostala vedno pravljica; sprva pekoč in kasneje vse dražji spomin. Tudi jaz jo skrbno hranim. Se nikomur je nisem izdala — tudi njemu ne! Danes pa, ko boste zvedeli vse — skoraj vse, se počutim kot izdajalka, toda breme bo lažje, saj ga boste z mano delili tudi vi.

Srečala sva se na izletu, med mnogimi veselimi in preprostimi ljudmi. Videla sem, da me je opazil. Tudi jaz sem ga. Kako ne bi opazila prijetnega, visokega mladeniča v najlepšem majskem dnevu?

Spregovorila sva šele dosti pozneje, ko sva se srečala v mestu. Takrat sva ugotovila, da sva oba še zelo, zelo mlada.

Večkrat sva se vračala skupaj iz šole domov. Imela sva isto pot. Kako nežne vezi so se spietale med nama, nemočne pred svetom kot nočni metulji, ki ga žarko oblije in zaslepi jutranje sonce! Kako zgovorne so bile neme ustnice in sijoče oči.

Prelepo je igral harmoniko. Ljubezen zna biti tudi spretna in kaj hitro sem ugotovila ure, ko je vadil s svojim orkestrom. Takrat sem se vznemirjena odpravljala v mesto in tam za neko stavbo v skritem kotičku poslušala prelepe melodije. Vročina in mraz sta me oblivala ob zvokih čudovite glasbe. Dobro sem med žuborenjem not razločila zvok njegovega glasbna. Nikoli ni zvedel za te moje obiske, hranila sem zase to sladko skrivnost. Se naprej sva hodila skupno iz šole in nerodno ter skoraj v strahu spietala nežne besede in vsakdanji pogovor.

Nekoč pred praznikom sva se vračala domov v prvem večernem mraku. Na hribu takoj za mestom je na travnati vzpetini gorrel kres. Iskre so se razletavale naokrog kot kreničke. Na osvetljenem nebu so se razločno odražale sence ljudi, ki so tekali naokrog. Ob tem pogledu je bil razposajeno vesel in povabil me je, da smukneva na hrib, da bova zvezdam še bližje, da bova delila veselje ljudi ob ognju.

Pomislila sem: ljudje naju bodo opazovali s prodornimi pogledi, potepali in zasmehovali bodo nežne vezi med nama... Rekla sem:

»Ne morem gor, mama zahteva, da sem ob tej uri že doma. Ne bi me pustila.« S sklonjenima glavama sva se razšla.

Od takrat sva se videla vedno redkeje in nato nič več. Nobenega slovesa, ob razložitve, nobene solze. Toda v svoji sobici sem preždelo stotine dni in noči v solzah in se spraševala: zakaj, le zakaj se je tako končalo? Hrepenenje je raslo iz dneva v dan,

upanje in želje niso ugasnile. Nešteto krat sem si predstavljala najino ponovno srečanje, ko mu bom povedala vse, ko bom odkrito in brez strahu priznala svoja čustva. Naj kot vrabčja krila zafrfota na svobodi, naj gledajo in se čudijo ljudje, zdela sem se sama sebi dovolj močna pred njimi. Odvrkla sem nekdanje okove, ki so me vezali, spreminila sem se!

Tudi do tega srečanja je prišlo. Čez nekaj let sva bila že oba študenta v glavnem mestu. Nekega dne me je v centru mesta prešinilo: srečala se bova! In res! Čez minuto sem ga zagledala pred seboj. Izmenjala sva nekaj vsakdanjih besed: kako ti gre, kaj studiraš in podobno. V srcu pa je vrelo in toplo je bilo kot sredi najbolj vročega avgustovskega dne! Nato me je povabil v bližnji lokalček na kavico. Moj nevedni jezik, kot da ni moj, ampak v oblasti neznanne sile, je odgovoril:

»Hvala! Izpit imam in vsako minuto moram izkoristiti za študij!«

Spet je zrasla med nama nevidna stena, videla sem pretirano nitko, katere konce nisva znala zvezati. Sreča je odšla mimo. Od takrat se nisva več videla, nikoli več.

Spet je preteklo nekaj let, to nerazodno srce pa si želi, da bi ga samo enkrat še videlo, sicer pa je pravljica na varnem in toplem, skrbno zaklenjena. Saj ni več svobodno to srce, a kljub temu je v njem ostala neizpeta melodija...

VIJOLICA

NEPREMIŠLJEN FANT

Sem zvesta bralka Novega tednika. Komaj čakam, da ga pismo naša prinese. Takoj pogledam in preberem rubriko Bralci pišejo. To je zame najbolj zanimivo. Tudi jaz bi vam rada napisala nekaj besed o mojem življenju. Sem mati dveh nezakonskih otrok in obenem mačeha petim otrokom. Doma sem gospodinja. Mož pa dela v Sempetru v Savinjski dolini. Domov prihaja okoli pol tretje ure. Otroci pa hodijo v šolo v Sempeter. Tako sem dostikrat sama doma. Hodim tudi kmetom pomagat.

Sedaj pa bom opisala moje zgodbo, ki sem jo doživela 3. 3. 1973 ob 13.15 minut. Grabila sem listje pri kmetu. Zraven so bili trije mladi fantje. Dva sta odpeljala listje domov, v gozdu pa sva ostala samo jaz in 15-letni fant. Ko sem grabila, naenkrat skoči proti meni in me hoče posiliti, a jaz se mu le izmaknem in zbežim v dolino. Zato pa opozarjam mlada dekleta, naj bodo previdne. Stara sem 35 let in me je res strah, da tak fant hoče biti več kot jaz. Sedaj pa pravi, da me bo ubil, ker sem povedala o dogodku. Zato pa prosim, da pismo objavite v Novem tedniku. Naj vedo, kakšni so nekateri mladoletni fantje.

Vaša zvesta bralka
Jerica

Odgovor: Jerica, zanima me prvi del vašega pisma. To, da ste mati in mačeha petim otrokom. Bi nam povedali naslov, pa se bo kdo od novinarjev oglasil pri vas?

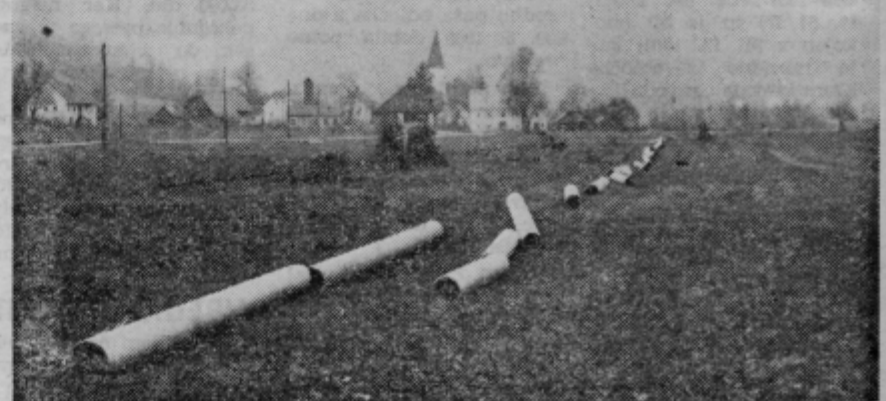
TUDI TO SE IZPLAČA NAPISATI

Kakor je vsem bralcem in bralkam NT znano, je bil prirejen izlet za kmečke žene. Prijavila sem se tudi jaz in bila povabljen na nanj.

Pa kaj, ko je iz Celja do Laškega in do naše prijazne vasice Ojstro tako daleč, da sem dobila vabilo šele v četrtek popoldne, ko so se naše žene že vračale domov.

Ali je res iz Celja v Laško in na Ojstro tako daleč? Na poštni štampiljki je bil datum 17. 3. 1973. Tako je pismo z vabilom na izlet NT hodilo kar sedem dni. Kam se pošta zateče, ne vem. Vem pa to, da bi poštarji morali posvetiti pošti večjo odgovornost. Saj se je že zgodilo, da se je pismo naša peljal z mopedom mimo moje hiše, a je pustil pošto zame pri sosedu. Sosedje jo sicer prinesejo, vendar to ni njihova dolžnost, to je njihovo dobro delo, ker je za to plačan pismo naša, ne pa sosedje.

No, in kaj bi se zgodilo, če bi bil to nujen telegram? Na primer smrt sorodnika? Najbrž bi bil ta že v grobu, ko bi prišel pismo naša s telegramom. Ali bi ga morda tudi pustil pri sosedu, kakor denar in ostalo pošto. Se hušje! Kaj če bi morali ti mladi poštarji postati na primer kurirji kot nekoč,

Takšna bela črta, sestavljena iz sivih betonskih cevi, namenjenih za kozjanski vodovod Fužine—Sotla, se vleče daleč izpod Bohorja in je nedolgo tega prišla prav do vasice Lesično. Tukaj bo počakala na mladinske delovne brigade, ki bodo vsak čas prišle na Kozjansko in nadaljevale z delom. Po vsej verjetnosti bodo že letos kozjanske domačije imele dobro pitno vodo, ki pa je bo tudi dovolj, toliko, da jo bodo odstopili tudi sosedom onkraj Sotle, v Kumrovec, za potrebe novega doma borcev NOB in mladine.

MST

ko je bila važna minuta, da si rešil življenje četi partizanov ali celo celemu bataljonu. Ali bi tudi takrat pustil obvestilo o prihodu sovražnika v vas pri bližnjem sosedu ali celo v sosednji vasi?

Centenemu kolektivu NT pa se vseeno iskreno zahvaljujem za vabilo, saj se nisem nadejala, da bom objavljena.

MARICA VRBOVŠEK,
Ojstro

Odgovor: Naj se enkrat zapišem, da mi je iskreno žal zaradi vseh tistih bralk, ki ste prepozno dobile pismo in niste mogle z nami. Upajmo, da bo drugič sreča in pošta tudi vam namenjena.

HVALA ZA IZLET

Pregovor pravi, da je hvaležnost lepa čednost.

Cutim se dolžno, da izrazim hvaležnost ljudem pri Novem tedniku, ki so se zavzeli in nam kmečkimi ženam — materam pripravili tako lep dan, prijetno razvedrilo, kar je v našem kmečkem življenju redkost.

Ker ne vem, kdo od Novega tednika je bil tisti, ki se je za to celotno stvar zavzel in ker mislim, da jih je bilo več — se zahvaljujem za to zavzetost za nas kmečke žene celotnemu kolektivu Novega tednika. Vem, da ste z organizacijo tega izleta imeli mnogo dela in skrbi v organizacijskem, še posebno pa v materialnem pogledu. Toda vedite, da smo vam žene udeležence izleta za vse to še kako hvaležne. Cutimo, da so ljudje, ki vedo za naše garanje in vsakdanje tegobe in so nas želeli vsaj za en dan od tega oddaljiti in nas razvedriti, kar se jim je tudi povsem posrečilo.

Zahvalimo se tudi vsem spremljevalcem za njihovo prijaznost in dobro voljo. Znali so se vživeti in nas vse pripraviti v prijetno razpoloženje.

Torej še enkrat prav prisrčna hvala!

ANA JERAN, Laško

NI ZA ZGODBE

Vaš list mi je kar všeč, saj sem že dolgo vaša naročnica. Samo ljubezenske zgodbe mi niso všeč. Naj bo list za razvedrilo, mladina pa naj piše kam drugam te zgodbe, kamer pač spadajo. Če je dovolj prostora, pa rajši povečajte obseg romana Bele tulpike, ker je odlomek kratek. Vprašam, ali je roman dolg.

Milka Kočevar, Prebold
Odgovor: Veste, draga Milka, nekdo je za zgodbe, drug pa ni. Pa se znajdi, če se moreš. Če bo še več bralcev menilo, da so se zgodbe naveličali, bomo zadevo pretehtali. Moram pa povedati, da jih imam še kar cel kup v uredniški mapi. Romana Bele tulpike pa še ne bo tako hitro konec. Sedaj smo pri polovici.

NJIHOVO ŽIVLJENJE

Mnogo lepega berem v rubriki Njihovo življenje je materinstvo. Pa sem se še jaz odločil, da vam napišem dopisnico, če bi hoteli obiskati moje sosede, ki je stara 82 let. Tudi ona bi vam vedela mnogo povedati. Se vedno dela na polju. Otrok je imela veliko, doma pa je ob cesti Crnolica—Sentjur—Celje. Piše se Cater Liza. Morate po Planinski cesti, po makadamu približno 700 m, pa ste pri njej. Pove-

dala vam bo lahko, kako je dajala partizanom kruh skozi okno.

Slavko O., Sentjur

Odgovor: Če se bo le dalo, jo bomo obiskali.

VAM BODO VŠEČ

Pošiljam vam nekaj svojih pesmi in upam, da jih boste objavili. Če vam bodo všeč, vam jih še pošljem. Upam, da mi ne boste zamerili, če se ne podpisem s celotnim imenom, saj ni tako važen podpis na koncu pesmi, ampak bolj to, da je pesem bralcem všeč, ali ne?

I.

Ob vogalu stojim,
zemlja po starem diši,
neznan občutek starosti
skozme valovi.

Kaj naj si mislim:
da je občutek neznan le
prevara,

da je od resnice še vedno
boljša utvara?

Ob vogalu stojim,
obraz mi je mlad in vesel,
a po duši sem stara.

Bog ve, kdaj, mi je srce
ostarelo,

bog ve, kdaj me je
spoznanje zadelo.

Ob vogalu življenja stojim,
skozme pa tiho, komaj
slišno starost valovi,

počasi, vtrajno mi oklepa
dušo in srce
in to boli.

II.

Nekje mora biti kraj,
kjer si lahko popolnoma
srečen,

nekje mora biti drevo,
ki ti nudi svoje zavetje,
nekje mora biti pristan,
kjer ostaneš za vse
življenje,

nekje mora, nekje mora
biti miren zaliv,
kjer si spočiješ od dolge
poti.

Nekje mora, nekje mora
biti človek,
ki te ljubi, ki hoče živeti
s teboj,

ki ti hoče ponuditi toplo
dlan.

Nekje mora biti fant,
ne more večno ostati tujec,
in ptice in rože in na
tisoče drugih glasov

in oblaki in dobri ljudje
in vse, kar imaš rad.

Nekje mora biti ta kraj...

Nekje mora biti srečna
dežela,

Indija Koromandija
morda,

polna ljubezni,
prijateljstva in toplih
odnosov.

Nekje mora biti kraj,
kjer bom našla tvoje
tople dlani,

nekje mora biti miren
zaliv,
kjer bova skupaj počivala
od dolge poti.

KJE SO PISMA?

Malo vas hočem potolažiti, ker se nekateri jezite, če vaše pismo ni kar objavljeno. Če nas med naročniki polovica piše, ne moremo priti vsi hkrati na vrsto. Povsod je treba čakati. Tudi jaz sem že večkrat pisala, pa sta bili samo dve zgodbi objavljena. Druge morda ni spadal v NT, zato ne trdim, da je moje pismo padlo v koš, saj je že dovolj drugih časopisov in knjig. Morda celo tam objavljajo naša pisma. Seveda ne zmoremo, da bi vse to prebrskali in bi tam našli naša pisma. Torej upajmo!

Tončka iz Podvelke

Odgovor: Skoraj vsako pismo objavim. Anonimna pa večinoma letijo v koš. Seveda pa dam prednost tistim, ki so kritična, odkrita in problemska — pa podpisana, vsaj za nas v uredništvu.

BARBKA KOVAC 9. 7. 1963 — 7. 4. 1970

BARBKA

Mrtva ptička v mladi travi,
zvonček navček ji pozvanja...
Drugih ptičic zbor v dobri
žalostno pomlad oznanja.

Komaj sedemnajst pomladi
mlada deklica je uzrla —
kakor drobna, nežna ptička
na asfaltu je umrla.

Po moreči dolgi zimi
smo veselili se pomladi,
prav kot deklica in ptička
bi jo dočakati radi.

Oh, če tisoče pomladi
zdaj pred nami se razgrne,
Barbke in pa drobne ptičke
več v življenje ne povrne.

V. P.

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Nestrpno stopam po parku. Rekel je, da pride ob 6 uri, toda že pet minut ga čakam. Ali ga ne bo? Ta misel mi rojeva po glavi. Lagal je, ko mi je tako prepričljivo trdil, da pride.

Morda spi, morda je pozabil name, da, pozabil! Premišljuje o njem: Oh, da bi lagal, saj ne bi zmoget. Zatrjeval je, da me ljubi. Solze so mi stopile v oči, saj je to moj prvi, edini fant, ki sem mu kdaj dala svojo ljubezen. Tavalala sem po parku vsa potrta in objokana. Ne vem, čemu solze, toda... Ozrem se.

»Božo, o, Božo! mislila sem, da te ne bo!«
»Oprosti, toda zamudil sem avtobus. Skoraj nisem verjel, da me boš še čakala. Ne veš, kako sem ti hvaležen!« Govoril in opraščal se je, jaz pa sem si v zadregi obrisala solzne oči in se mu toplo nasmehnila. Gledala sem ga, gledala njegove lepe poteze obraza. Res, čeden fant. Temne oči so izdajale videz nežnosti. In oči mi ne lažejo.

Vedel je, da sem jokala in težko mu je bilo, vem. Sedla sva na klop in nežno me je poljubljal na usta. Bila sem srečna, toda srečni trenutki so tako kratki, hitro minljivi. Temno je že bilo, ko sem ga spremljala na avtobusno postajo. Še zadnji poljub in avtobus je odpeljal.

Kdove, če ga bom še kdaj srečala, če bom še kdaj slišala njegov otožni glas, njegove tople besede, ki mi jih je poklanjal. Mesec dni je minilo od tedaj, toda nje nisem več videla, čeprav še vedno živi v meni.

J. A.

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Sobota je. Hodim po napol praznih ulicah in od dežja moker asfalt se blešči v lučeh pisanih reklam. V oknih velikih hiš zamira blede svetloba. Ljudje se redčijo, srečujem samo še pare. Objeti in zaljubljeni so in pogledam v tla, ko se njihove ustnice strnejo. Jaz sem sama, le vetrovna noč je z menoj in reka, ki jo slutim nekje na desni. Slišim jo, kako se zaletava v stebre mostu; toda on je trden, saj ji kljubuje že leta in leta, a mene je zlomilo v kratkem času. Je to mogoče? se sprašujem, ko brez cilja že ves večer blodim po mestu. Nocoj se moj korak noče usmeriti domov. Odmevi hoje po tlakovani cesti odmevajo v gluho noč, misli pa so nekje daleč.

Tako živo se spominjam tistega dneva, ko sem ga zagledala z začudenjem v očeh. Bila je ena tistih novih zmedenosti, ki ujamejo žensko srce in zavedla sem se, da ga ljubim. V srcu sem občutila nekaj, česar do tedaj nisem poznala. Bila sem tako srečna, če je spregovoril z menoj. Vse noči in dneve sem mislila nanj in

upala, da mi nekoč poreče dve besedi: Ljubim te. Bil je tako prijazen in ljubeznen, toda tistih dveh besedi ni in ni bilo. Čakala sem jih dve leti in jih čakam še danes, čeprav vem, da jih ne bom nikoli dočakala. Ko sem mu priznala, da ga že dolgo ljubim, je minila vsa njegova prijaznost in ni me več poznal. Koliko solz sem pretočila v tistih dneh in se trudila, da bi ga pozabila, a bilo je vse zaman. V mojem srcu je bil le on, sploh nisem opazila, da še živijo drugi fantje. Morda manj lepi, a z dobrim srcem. Po enem letu se mi je spet približal in bila sem tako srečna, če mi je poklonil le nasmeh ali pogled. Zopet sem čakala in upala.

V januarju je bilo, ko mi je njegov pogled izvalil nasmeh in mislila sem, da mi poreče tisti dve besedi. Mrazilo me je, vendar se nisem bala in bila sem njegova, a samo za hip. Iz dekleta sem postala ženska in bilo mi je hudo. A tolažila sem se z mislijo, da ga ljubim in da bo mogoče tudi on občutil isto, kot jaz. Vse je bilo zaman. Ničesar mi ni rekel, le odšel je z malo obžalovanja in se delal, kot da ni bilo nikoli ničesar med nama. Ne vem, če sem potem celo noč jokala, vem le, da se je tisto, kar je bilo v mojem srcu, še bolj utrdilo, spoznanje je bilo še bolj boleče in tistega dne je v meni umrlo vse. Tako sem ostala sama in nimam moči, da bi začela znova, nimam moči, da bi izbrisala iz življenja tisti dan. Zaprla sem se vase in vso svojo srečo najdem še edinole v spominu nanj.

Vsako noč sanjam, da je pri meni in gledam svivno v njegovih očeh. Tiho pride iz somraka in skupaj uživava v spokojnosti. Potem se zasuva jutro in gomazeca sivina se spremeni v zlato svetlobo, v meni se nekaj zgane, kakor kadar se speči zbuja in on nalahno odide. Tako minevajo dnevi za dnevom, meseci za mesecem. Pomlad se zamenja s poletjem, sneg se srečava s cvetjem, a v mojem srcu se ne spremeni ničesar. Bolj ko se trudim misliti na kaj lepega, bolj se pred mano odpira preteklost, kakor dolge sive sanje. Danes sem mislila ostati doma, tam me plaši samota. Morala sem ven, ven s svojimi mislimi, s svojo žalostjo in bolečino, ki zanjo ni zdravila.

Ne bom zmogla živeti brez njega. V meni ni več nobene trdnosti, nobenega samozaupanja. Moč za življenje bi mi lahko dal le on in molče ga prosim za naklonjenost in nežnost, ki mi je ne bo dāl nikoli. O, da bi vedel, kako žalostni in pusti so moji dnevi. Kadar koli ga vidim, me pri srcu zabolijo rana, ki ne mine nikoli in počutim se oropano in pomizano. To čutim tako globoko v sebi.

Skoraj vsak dan ga srečujem in njegov posmehljivi blesk o očeh mi trga srce. Vedno imam pred sabo njegov obraz, ki po srečanju z menoj postane zgubančen, oči mračno zro pred sebe, ogibajo se mojega pogleda in usta so stisnjena v trden prezir. V njegovi hoji, njegovih kretnjah, v zvoku njegovega glasu se izraža trda odločnost. On je odmaknjen in daleč od mene, a vendar je del mojega življenja. Pomemben del in tako boleč je ta občutek.

Kadar sem gledala njegove oči in poslušala njegov glas, mi je srce razbijalo od sreče, a zdaj vsega tega ne zmorem več. Ne morem ga več pogledati v oči, svina me bega.

Če pripremem oči, imam občutek, kot da name padajo ruševine mojega gradu v oblakih. Še vedno slonim ob Savinji in s priprtimi očmi strmim v vodo in v svoji ravnodušnosti do človeških misljenj, nazorov in občutkov. A misli so še vedno tam, pri njem, ki ga ljubim, ne manj, kakor kdaj poprej.

MISA-BREG

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Bil je torek. Da, tisti dan je bil pust. S sestro sva odšli na karneval. Mnogo ljudi naju je obkrožila. Med to množico se je pojavil on. Moje oči so ga iskale, moji pogledi so željno gledali njegov obraz, a ko me je pogledal, sem obrnila oči stran. Sla sem mimo njega. Nisem ga hotela videti. Bala sem se, da mi bo zopet prizadel bolečino. A bilo je vse zaman. Njegov pogled me je premagal.

Ko sem prišla na voz, sem bila vesela, da sem tam, kjer je on. Da, ljubila sem ga, čeprav sva se razšla. Bil je moj sošolec. Hodil je v sosednji razred. Mnogokrat sem ga videla. Vsak dan sem ga opazovala od daleč. Sele, ko me je zapustil, sem spoznala, da ga res ljubim, a to je bilo že prepozno. Zelela sem ga še enkrat objeti in poljubiti. Zdaj sem imela priložnost. Odpeljali smo se iz Celja proti Zalcu. Tako je bilo lepo. Stopil je k meni, me objel in me poljubil. Bila sem srečna. Zelela sem si še več njegovih poljubov. Potem sva se poljubovala skoraj vso vožnjo tja in nazaj. Potihoma, a s strahom sem ga vprašala, če me ljubi. Odgovoril je, da. Zelela sem si, da bi bila v tistem trenutku sama, da bi bila v avtomobilu samo midva. A to je bilo nemogoče. Vrnili smo se v Celje. Razšla sva se s poljubom. Drugi dan sva se videla v šoli. Komaj sem čakala, da ga vidim. A moja sreča se je sprevergla v razočaranje. Med glavnim odmorom sem dobila njegovo pismo. Vsa sem se tresla, vedela sem, da ne bo nič dobrega. Prebrala sem ga in solze so mi zalile oči. Skozi solze sem videla besede, ki so bile napisane na papirju — HVALA, KER MI JE BILO VCE-RAJ LEPO. Midva sva zdaj lahko več kot prijatelja in malo manj kot fant in punca. To pa zato, ker že imam dekle. Jokala sem. Dolgo sploh nisem vedela, kaj govorim. Bila sem zelo pretresena. Videl me je, da jočem, pa tudi vedel je, zakaj, a on se je smehljaj njej. Vsak dan ga vidim z njo. Vsak dan se mi zarezhe v srce njegov smeh. Gledam ga, a on se samo smeje.

Zdaj vem, da se je samo igral. A jaz sem ga ljubila in ga še sedaj ljubim, ko pišem to zgodbo.

T. S.

Mozirski samoprispevek

VELIKE PRIDOBITVE

V ponedeljek je bila v prostorih mozirske občinske skupščine tiskovna konferenca, kjer je predsednik občinske skupščine Jože Deberšek podal vsebino programa sanacije šolstva in otroškega varstva v mozirski občini, oziroma na osnovi izdelane gradiva ponovno osvetlil namen samoprispevka in seznanil navzoče o dosedanjih pripravah za izvedbo referendumov, ki bo 15. aprila.

Splošne ugotovitve so dokaj zgovorne: sedanje stanje šolskih in vzgojno varstvenih objektov v občini je takšno, da ga lahko reši le pospešena akcija — novogradnje in adaptacije že obstoječih objektov. Prostori v šolskih zavodih so tako zasedeni, da je sploh nemogoč dopolnilni pouk in vse vrste izvenšolskih dejavnosti, v Radmirju pa je šola v

takšnem stanju, da predstavlja določeno nevarnost za učence. Zgradba je namreč tako dotrajana, da se lahko ponovi primer šole v Smarju pri Jelšah, ko se je v razredu porušil strop med poukom. Torej, kaj prinaša samoprispevek? Samoprispevek prinaša približno polovico sredstev, ki so potrebna za sanacijo obstoječega stanja v petih letih. Drugo polovico sredstev zagotavljajo delovne organizacije z družbenim sporazumom, občina in TIS. Le tako bo zbranih nekaj več kot 20 milijard starih dinarjev. Brez teh sredstev bi občina po sedanji ekonomski moči lahko realizirala zastavljeni program sanacije šole do leta 2020! Ze v prejšnji številki smo poročali, kolikšni bodo prispevki občanov na osnovi neto osebnega dohodka. Zanimiva je ugotovitev, da so do-

sedanje priprave za izvedbo referendumov zelo uspešne, saj so vsa prizadevanja usmerjena v kar največje informiranje občanov z dejanskim stanjem in pa točne obrazložitve o plačevanju in višini stopnje prispevkov občanov. Tako so se že zvrstili številni sestanki na terenu v okviru krajevnih organizacij SZDL, sestanki v posameznih delovnih organizacijah in drugod. Ljudje se živo zanimajo za sam program — kaj bo zgrajenega s tem denarjem in kako bodo sredstva, ki jih bodo prispevali, tudi izkoriščena. Namreč, občani mozirske občine že zdaj kažejo visoko stopnjo osveščenosti, saj dejansko gradijo lepši jutrišnji dan svojim otrokom. Tako danes ni nobene dvoma več, da je samoprispevek odraz dejanske potrebe, ne pa kaprica

občine. O tem dovolj zgovorno priča podatek, da je udeležba na sedanjih roditeljskih sestankih skoraj stoodstotna in občanom ni vseeno, kam in kako bodo hodili njihovi otroci v šolo. Samoprispevek bo torej omogočil sanacijo šolskih objektov v občini. V tem trenutku pa vsekakor ne gre samo za sanacijo prostorov, ki bodo nudili normalno izvajanje učnega načrta. Telovadnice, dvorane, bodo omogočile tudi širšo kulturno in telesno vzgojno dejavnost v občini in s tem dobiva realizacija programa sanacije širše in globlje razsežnosti, ki grejo v prid razvoja celotne občine.

Zato bo 15. april, ko bodo občani mozirske občine na referendumu izrekli svoj DA, prelomnica neprecenljive vrednosti v zgodovini razvoja občine.

DRAGO MEDVED

mali intervju

Vprašuje: Milenko Strašek

Odgovarja: Miha Čepin

Redkokdaj zaidemo v Zagorje pri Lesičnem in vendar žive tudi tam ljudje, ki so pridni in prizadevni. Morda je še največji vzrok za to oddaljenost od središč in konec koncev: tudi avtobus ne vozi mimo. Mimo bližnjega Prevorja se vije cesta proti Celju. Prav kmalu pa bodo tudi Zagorjani, ki žive sicer v lepem in prijetnem kraju ob znameniti cerkvi, povezani z novo cesto, ki bo tekla po dolini. Gradile jo bodo mladinske delavne brigade.

Da bi nekako popravili naš dolg do Zagorjanov, smo se odločili, priznati je treba, da je tudi naši odločitvi botrovalo naključje, da bomo današnji mali intervju posvetili mlademu kmetu Mihi Čepinu.

Miha Čepin živi nedaleč v stran od naselja. Njegovo kmetovanje oziroma začetek njegovega kmetovanja spada v sedanji čas, v čas pred nekaj leti. Takrat je Miha Čepin začel misliti na sodobno, moderno kmetovanje.

»Koliko zemlje imate?«
»Vsega skupaj je 14 ha, od tega 12 ha obdelovalnih površin. Mnogo tega sem dokupil po povratku iz Nemčije, kjer sem bil skoraj osem let. Na teh zemljiščih nameravam gojiti živino. Postavil sem si velik hlev, 20 metrov je dolg, kjer bo prostor samo za govejo živino. K hlevu spada tudi nov kozolec in pa stroji, ki sem jih kupil prav zaradi lažjega kmetovanja. Imam traktor, kosilnico in še nekaj manjših strojev.«

»Omenili ste, da ste bili v Nemčiji. Je bila to mar osnova, da ste lahko začeli kmetovati?«
»Brez dvoma, drugače ne bi šlo. V tistih osmih letih sem si privarčeval toliko, da sem se lahko vrnil. Pri nas tega ne bi zmogel. Zalostno sicer, toda tako je. Pri tem pa seveda nisem edini. Precej nas je s tega konca, ki na takšen način rešujemo naše, kozjansko kmetijstvo. Ze res, da se stvari izboljšujejo, vendar drugače kljub vsemu le ne gre.«

»Kaj vas zdaj, ko ste se ustalili in začeli s kmetovanjem, najbolj muči?«
»Recimo temu davčna politika. Menim, da imam preveliko davčno osnovo. Spomnil sem na to ljudi na občini, pa gre tako počasi, da je kar groza. Davčna politika je torej prepočasna. Druga stvar je starostno zavarovanje, za katerega mislim, da bo treba še marsikaj urediti. Zaenkrat kmet od tega nima dosti. Poglejte tudi carino: tudi tukaj ne pridemo skupaj: kje naj kmet dobi toliko denarja, da bi uvozil nov stroj, ki ga pri nas ni. Za nov stroj je treba plačati skoraj še enkrat toliko carine, kot je vrednost stroja.«

Šoštanj

SREČNOSTI Z GUSLARI

V Sloveniji se že tri mesece mudi narodni guslar Franjo Vučković iz Brčnega Bosa. Tako je konec marca prispel tudi v Šoštanj, kjer je imel koncert v osnovni šoli »Biba Röck«.

Franjo Vučković je ljudski pesnik in kot član združenja črnogorskih guslarjev. Star je 36 let, sle, na katerih je ena struna, je podedoval od očeta, učitelja in prav tako starja Mija Pobriča. Star okoli 200 let. Zda ima dve, dobil pa jih je na nena tekmovanju v Buzju Luki 1971. leta. Izdelal je mojster Vukadin Vuksan iz Bijelog polja in so v njem umetniški izdelek. Pravo kolo.

Gusle kot instrument prišle v našo južno mejo 1217 leta iz Arabije. Med širimi najbolj znanimi guslarji je bil Filip Višnjic, ki je

VELENJE

PRIZADEVNI »ROVTARJI«

Prosvetno društvo iz Smihela nad Mozirjem je kljub raztresenim kmetijam zelo aktivno. Njegovi člani se vedno znova sestajajo k vajam, da nastudirajo kakšno novo igro. Vse to pa ljudi v vasi močno povezuje.

V nedeljo, 1. aprila so z veseljoigro »Miciki je treba moža« gostovali v Topolšici. Uspeli so in pokazali, da je zlasti v podeželskih krajih zanimanje za dramsko dejavnost zelo veliko. In tako tudi aktivnost članov prosvetnega društva v Smihelu nad Mozirjem, ki si je zaradi hribovitega terena nadelo ime »Rovtarji«, zasluži vse priznanje.

TEDEN DRAME

V šestih prosvetnih društvih velenjske občine se pridno pripravljajo na teden drame, ki bo v prvi polovici aprila. Velenjski amaterski oder bo sedmega aprila uprizoril komedijo »Policajci«. Potem pa se bodo igre zvrstile še v Pesju, Sentilju, Zavodnji, Skalahr. itd.

Posebna strokovna komisija, ki bo ocenjevala vse predstave, bo določila dve najboljši, ki bosta zastopali velenjsko občino na področnem srečanju od 23. do 28. aprila v Vojniku.

NA VRSTI JE REKREACIJA

Med aktivna društva v velenjski občini sodi tudi združenje vojaških vojnih invalidov občine Velenje, ki je imelo konec marca svojo redno delovno sejo. Tokrat so razpravljali predvsem o oddihu članov. Samo v Strunjan bodo poslali več kot dvajset svojih članov in jim prispevali pri kritju stroškov. Sicer pa so navezali tesno sodelovanje z društvom telesnih invalidov ter z združenjem defektne mladine.

V delovni načrt so uvrstili organizacijo večjega piknika, razpravljali pa so tudi o drugih oblikah pomoči, ki so je potrebni nekateri člani. To velja tudi za pomoč doma, za prinašanje raznega blaga

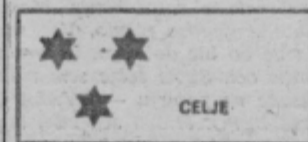
iz trgovine in podobno. Razen tega bodo aktivni pri plavanju, streljanju in kegljanju.

Združenje vojaških vojnih invalidov v Velenju pa aktivno dela tudi pri čuvanju in širjenju tradicij NOB. Delo organizacije je uspešno, kar ni čudno, saj jo vodijo prizadevni člani.

ZA NAJBOLJŠE BREZPLAČNO

Občinski sindikalni svet Velenje je tudi letos objavil razpis 35-tih brezplačnih štiriinajstdnevni letovanj za učence osnovnih šol velenjske občine. Poleg učno vzgojnega procesa izvajajo osnovne šole nekatere socialne dejavnosti, med katerimi je tudi organizacija letovanj za otroke. Občinski sindikalni svet že vrsto let omogoča letovanje otrokom iz družin z nižjimi osebnimi dohodki s tem, da z večjim vsakoletnim prispevkom vpliva na formiranje diferencialnih cen za letovanje otrok. Letošnji prispevek je 32 tisoč din.

Poleg te že ustaljene pomoči bodo letos že drugič podelili 35 brezplačnih 14 dnevni letovanj ob morju učencem osnovnih šol na področju velenjske občine ter jih tako nagradili za prizadevanje in zadovoljiv učni uspeh. Prednost imajo otroci iz kmečkih in delavskih družin, kajti znano je, da je prav pri njih po osemletnem šolanju največji osip. Med pogoji za dobitve nagrade so inteligentna stopnja učenca, učni uspeh, ki mora biti najmanj dober, socialno stanje družine in drugi pogoji za učenje — slabe stanovanjske razmere, nezmožnost staršev, da bi nudili otroku pomoč pri učenju, oddaljenost od šole itd. Iz vsake šole bodo izbrali po pet učencev, katerim bodo ob koncu šolskega leta dali pismena priznanja za prizadevanost s potrdilom o plačnem 14 dnevem letovanju nekje ob našem morju.

PET NOVIH AVTOBUSOV

Te dni so pri celjskem Izletniku dobili pet novih avto-

busov znamke SANOS-FAP. Zanje so odšteli okoli dvesto milijonov starih dinarjev. To je bila prva letošnja pošiljka novih vozil iz Skopja, ki bo v celoti znašala dvajset avtobusov.

Novi avtobusi imajo po 54 sedežev ter so moderno urejeni in opremljeni. Sicer pa pomenijo velik delež v izpopolnjevanju Izletnikovega voznega parka.

STRUGARJI V ŠOLAH

Pri delavski univerzi bodo ta teden pričeli s predavanji tečaju za strokovno usposabljanje nezaposlenih delavcev v strgarski stroki. Tečaj bo dolg približno tri mesece, v programu imajo 300 ur teoretičnih predavanj, praktično delo pa bodo izvajali v polletnih mesecih in ga bo za vsako skupino, ki bo štela 10 do 12 slušateljev, potrebno 300 praktičnih ur. Največ delavcev iz te stroke potrebujejo v Kostroju, manjše število pa v Konusu. Vsi, ki bodo tečaj uspešno opravili, bodo v podjetjih tudi dobili zaposlitev.

ŽENE POROTNICE

Med 40 sodniki porotniki za občinsko sodišče, ki jih je na nedavni seji izvolila občinska skupščina, je tudi devet žena. Med izvoljenimi pa je tudi več takih, ki so to pomembno družbeno funkcijo opravljale že v minulih mandatnih dobi.

ZA ČISTO MESTO

Drugi posvet, ki ga je sklical odbor Rdečega križa v Laškem, je uspel. Udeležilo se ga je precej več povablencev, ko ob prvem sklicu. Na posvetu so imenovali občinski štab, ki bo vodil akcije v mesecu čistoče. V to akcijo za

čim večjo čistočo mesta, tako javnih prostorov, dvorišč, cest, ulic, vrtov, kot tudi stanovanj, podstrešij in kleti. Pri čiščenju javnih nasadov, zelenic, obrežij potokov in Savinje naj bi sodelovale ekipe iz delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, učenci osnovnih šol in drugi.

Seveda so na posvetu govorili tudi o tem, da bi bilo treba ostreje ukrepati zoper vse tiste, ki bodo v prihodnje hote ali iz malomarnosti onečiščevali okolje sebi in svojim soobčanom.

PRIZADEVNO DELO RK

Upravnemu odboru RK Gotovlje se je posrečilo, da je bil občni zbor zelo obiskan. Pionirji-podmladkarji so pripravili polurni kulturni program, v imenu občinskega odbora RK Zalec je zbor pozdravil sekretar Ivo Dolar, ki je predvajal film o koleri in podelil nekaterim tovarišem priznanja. Najzaslužnejše priznanje je prejela nad osemdeset let stara VONCINA MARIJA, ki je bila vrsto let pri tej organizaciji nekakšna gonilna sila. Odbor je bil pod njenim vodstvom zares delaven. Opravljeno je bilo mnogo plemenitega dela.

Izvoljen je bil novi odbor, katerega predsednik je Jakob TROBIS, tajnik Jurček GORŠEK in blagajnik Ivan JEZERNIK. Na zboru so govorili o delovnem načrtu za dve leti, o pomoči ostarelim in onemoglim invalidom, o torbica prve pomoči, o urejanju okolja, pridobivanju novih krvodajalcev in še o čem. Na primer tudi o tem, ko nekateri člani ob pobiranju članarine vedno godrnjajo, da niso bili za občni zbor obveščeni, ker je premalo izletov in drugih zabavnih akcij. Vendar je na zboru prevladala misel, da ljudje, ki so voljni delati, prihajajo na sestanke brez prošelj in obvestil, pa še to, da je prva in tudi osnovna dolžnost RK — POMAGAJ POMOCI POTREBNEMU SOCLOVEKU. In še: VSE ZA ZDRAVJE DELOVNEGA CLOVEKA!

POLZELA NOGAVICE

POL

Trgovini »JELKA« in POLONCA v Š...

od 1. aprila dalje

od 7. do 18.30 un

SPOZNAJTE SE

Udeleženke našega poznate! Veliko kupite po nekaj. Največkrat iz Jarmovca 2, Svetojo bomo predstavili.

In nagrade: 150 harje, gostilna Tlaška Vinska gora 35, Velenje 8, Svetelka-Dramo poslali po pošti!

KONJICE

45 LET GODBE

Letošnje leto bo godbe pihala praznovala 45 let svojega obstoja. Ta bodo slavili v začetku junija. Kot je znano, si minulih letih z denarni močjo delovnih organizacijne skupnosti in vitezja podjetja »Dramo« doma tudi materialno opo

MIR ZA REKO

Sredi Sempetra ima svojo delavnico. Marjan je namreč krojaški mojster. Se zelo mlad je opravil mojstrski izpit. V kroju in šivanju rad pokaže kvaliteto, zato mu dela ne manjka. Dan je zanj skoraj vedno prekratek.

— Obogatel s to obrtjo ne bom, pravi Marjan. Če hočem plavati nekje v zlato sredini, moram presneto poprijeti. Tudi blago, škarje, sukanec in šivanka zahtevajo celega človeka.

Govori, reže, ubada, likka, sede k stroju, pogleduje skozi okno, če morda ni naročena stranka na vratih. Ta stiska s časom dela človeka malce nervoznega. In razdrobljene misli. Marjan bo star petintrideset. Kaže jih precej manj. Njegov dom je v Zalogu nad Gotovljami. Zena Margita je predmetna učiteljica, sinček in hčerkica sta v varnem zavetju Marjanove mame.

— Funkcijo predsednika krajevnih skupnosti Gotovlje sem prevzel pred štirimi leti. Ni bilo lahko. Zaradi neplačanega dolga za asfaltirano cesto skozi vas smo imeli blokiran žiro račun. Po domače rečeno: imeli smo zavezane roke. Problemov pa na koše: cestni odcepi, javna razsvetljava, pokopališče, bližnjica proti Zalcu, obnova šole, civilna zaščita. Vsega se niti ne spomnim. Ja, pri vsem tem pa tako rekoč brez prostora, brez sobice, ki bi lahko rekli, da je naša, kjer bi lahko kaj v miru napisali, shranili. Ljudje pa so kar na-

prej priganjali. Zelja, zahtev je bilo mnogo, denarja pa nič. Seveda smo sitnarili. Kar naprej smo stali na občini. Včasih smo tudi kakšno trdo rekli. Mogoče so nam zamerili. Ali pa tudi ne. Tako je pač to življenje. Nestrajni smo, vse bi radi kar se da hitro postorili. Biho pa je navkljub težavam kar precej narejenega. Zdaj smo spet pri cesti. Najkasneje do spomladi 1974 bo asfalt do Zaloga in Jedrti. Vse je pripravljeno. Predsednik režijskega odbora si močno prizadeva. Pomagati pa mu moramo vsi. Precej sredstev imamo, toda z zbiranjem bomo morali resno pohiteti. Ljudje so obljubili, podpisali pogodbe in bodo tudi dali. Pa tudi udarniško bomo delali. Moramo. V tem času je vsak dinar dragocen. Ko bom čez nekaj mesecev odložil funkcijo, upam, da bo moj sen uresničen: do Zaloga in Jedrti asfalt. Vseskozi mi je bil v ve-

liko pomoč tudi Stanko Dolar, občinski odbornik. Ne rečem, da bi se rad popolnoma umaknil. Za dobro kraja bom še naprej z veseljem delal. Na zadnjem zboru volivcev smo pripravili program. Zdaj je dobro, najhujše je za nami. Na žiro račun je nekaj denarja, občina nam spet ponuja roko.

Marjan govori zavzeto. Ne more pa se izogniti nečesar, kar mu je v največje veselje — ribištvo. Pri ribiški družini Sempeter opravlja funkcijo gospodarja. Ribari že skoraj dvajset let. Ribe, šumer, potokov in rek, skrb za ribji zarod — to se prepleta v mislih, ko se skoraj razhudi.

— Obsojam vse tiste brezvestneže, ki takorekoč brez slehernega čuta za varstvo narave onesnažujejo potoke in reke. Odmetavajo vanje vso navlako. Cesa vsega ne najdeš v naših vodah! V tem smislu bi morali strožje ukrepati. Kdor brezvestno onesnažuje naše vode, naj za nastalo škodo tudi odgovarja!

Ko pa potem pomisli na trnek, ki ga bo spet vsak čas namočil se umiri, obraz se mu zjasni, oči toplo zažare.

— Najbolj srečen sem v krogu svoje družine in za vodo. Ribolov mi zares veliko pomeni. Kadar sem najbolj napet, ko so živci kot struna, vzamem palico in grem k reki. Tam se počasi zmirim, oddahnem in si rečem: Pa je življenje kljub vsemu lepo!

-dk-

mala anketa

MEDICINSKA SESTRA

Ob svetovnem dnevu zdravja se v glavi porajajo asociacije z belimi zdravniškimi haljami in operacijsko masko na obrazu. Bolj poredko pa se spomnimo na dekleta v modrem, ki so desna roka zdravnika, na tiste, ki konkretizirajo njegova navodila in imajo neposreden stik z bolnikom.

Ker nas je zanimala motivacija, zakaj se mlada dekleta odločajo za ta težaven poklic, kaj jih k temu vodi in kako se vživljajo v prakso in delo, smo zavili na šolo za zdravstvene delavce v Celju in tam napravili med dekletki našo anketo. V njo smo zajeli tudi edinega dijaka na šoli, ki je imel toliko poguma, da vodi harem z dekletki v »modrem«.

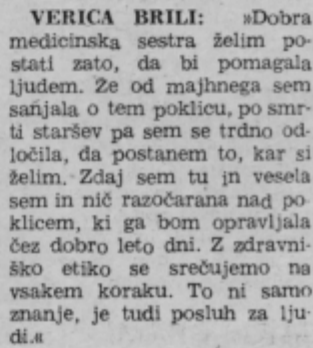
BETKA ESIH: »Mislim, da se je vsaka izmed nas že doma odločila za poklic medicinske sestre. Zakaj? Pritegnilo jo je delo z bolniki, zato se je naravno odločila, da bo delala s človekom, živim objektom. Tudi jaz sem se odločila iz enega samega vzroka — pomagati ljudem v stiski. Medicinska sestra je podaljšana roka zdravnika in mora imeti vse moralne kvalifikacije. Tako kot zdravnik mora poznati zdravniško etiko in se po njej ravhati.«

BOŽENA JARNOVIC: »Do medicinskega poklica sem čutila že v zgodnji mladosti osebno nagnjenje. Mislim, da je to že v rodbini. Mamica je tudi medicinska sestra, zato problematiko in delo poznam že od malega. Ko sem bila na šolo sprejeta in sem se srečala z delom, ki ga tu opravljamo, nisem bila razočarana. Takšnega, kot sem si ga predstavljala, takšen tudi je!«

LUCKA BELAK: »Medicinska sestra si mora moralne vrednote privzgojiti, mora pa jih imeti tudi sama. Le tako bo kos težavnosti svojega poklica. Koristni so stiki, ki jih že zdaj dobivamo na praksi med bolniki. Sestra je tisti vezni člen med zdravnikom in bolnikom, ki prenaša vrednote od enega na drugega. Me ne poklic medicinske sestre ni razočaral. Tri leta se srečujem z njim, pa opažam, da nagnjenje zanj ne pojemlje.«

VERICA BRILI: »Dobra medicinska sestra želim postati zato, da bi pomagala ljudem. Ze od majhnega sem sanjala o tem poklicu, po smrti staršev pa sem se trdno odločila, da postanem to, kar si želim. Zdaj sem tu in vesela sem in nič razočarana nad poklicem, ki ga bom opravljala čez dobro leto dni. Z zdravniško etiko se srečujemo na vsakem koraku. To ni samo znanje, je tudi posluš za ljudi.«

FRANCI BRINOVEC: »Najboljša nega je komaj dobra za bolnika, nas je učila bivša ravnateljica in v tem duhu se vzgajamo vsi. Načela prenašamo v prakso in jih tudi izvajamo, od vsakega posameznika pa je odvisno, kako mu to uspe. Vsakdo je subjekt zase, tudi medicinski delavec in srečanje z etiko pomeni individualno srečanje in reagiranje nanj.«

Tako, govorili so dijaki tretjega letnika srednje zdravstvene šole v Celju. Njihovi odgovori so bili resni, zavzeti, entuziastični, polni nekega poslanstva.

Ko smo odhajali, se je utrnula misel, pogojena z željo, da bi se njihove idealno začrtane poti ob vsakodnevni praksi ne obrusile in ne zašle v korak vstran, tja, kjer domuje brezbriznost, nerazumevanje, licemernost, tja, kjer ni prostora za zdravniško etiko.

ZDENKA STOPAR

PREŽIHOVANJE

Taborniki II. grupe odredov iz Celja in osnovne šole Franja Vrnunca iz Hudinje smo v nedeljo 25. 3. odšli na Prežihovanje.

Iz Celja smo se ob pol sedmih odpeljali proti Slovenj Gradcu. V avtobusu smo peli taborniške pesmi in tako premagovali spanec. To nam je kmalu uspelo. Po dobri uri in pol smo prispeli v Slovenj Gradec. Od tam pa smo se odpeljali proti domu Prežihovega Voranca. Peljali smo se le pol poti, nadalje pa smo šli peš. Prispeli smo do velike domačije. Domačija je zelo lepo urejena. Obdajajo jo lepi gozdovi. Ob domačiji je spominska plošča, ob kateri je bila proslava. Prosla-

ve so se udeležili taborniki iz Slovenj Gradca, Raven, Maribora, Celja in drugod. Po proslavi smo si ogledali hišo in njene sobe. Razstavljeni predmeti prikazujejo in opisujejo delo Prežihovega Voranca. Po ogledu pa smo se napotili nazaj, in sicer peš. Odšli smo do avtobusa. Nato pa smo se odpeljali v Ravne. Tam smo imeli vsi taborniki, ki smo se udeležili proslave, kosilo. Pri kosilu smo se zamudili celo uro. Po kosilu smo odšli do bazena, kjer smo imeli krajši počitek. Nedaleč od bazena je muzej. Ta muzej je zelo lepo urejen. Okrog njega je park. Po ogledu muzeja smo odšli proti ravenski železarni. Pri

vhodu v obrate smo dobili čelade, ki so za obisk obvezne. Ogledali smo si tri obrate, ves delovni proces so nam podrobno opisali. Sedaj pa je nastopil trenutek, ki smo ga vsi željno čakali: kopanje v ravenskem bazenu. Kot mravlje smo skakali vanj. Bazen je zelo lep. Starejši taborniki pa so se pomerili v košarko.

Po kopanju smo se z avtobusom odpeljali proti Vuzevici, kjer smo imeli večerjo. Nato smo nadaljevali pot do Maribora in Celja. Vso pot smo bili dobre volje. Pot do Celja je hitro minila. Domov smo prispeli zdravi in veseli.

Taborniki OŠ Hudinja Celje

DELO TABORNIKOV

Taborniki odreda II. grupe odredov iz Celja so letos izvedli že nekaj akcij. Januarja so odšli na bojišče I. pohorskega bataljona na Osankarico. Izvedli so taborniški tečaj za instruktore in vodnike enot. V mesecu marcu so odšli na enodnevni izlet v Ravne na Koroskem in v Kotle, kjer so obiskali domačijo Prežihovega Voranca. Tu so se srečali s koroškimi in mariborskimi skavti.

V mesecu aprilu bodo začeli z zemeljskimi deli v Kokarjih, kjer bodo postavili planšarsko hišico. 14. in 15. aprila bodo sodelovali na pohodu po poteh borcev sremške fronte v Sidu in na mla-

dinskih igrah v Vinkovcih. V prvomajskih praznikih se bodo pridružili pohodu taborniških enot iz bratskih republik v Čupriji—Sabac in Zrenjaninu. Ponovno se bodo udeležili pohoda po poteh partizanske Ljubljane. Odšli bodo na jugoslovanske mladinske igre v Bosno. Junija bodo pripravili taborni prostor v Kokarju za letno tabornjenje tabornikov, šolske mladine in za ostale Celjane. Tabornjenje bo od 11. julija do 15. avgusta. V času tabornjenja bodo organizirali razne izlete, pohode in taborniška tekmovanja.

Avgusta bodo odšli na dvodnevni pohod po poteh, ki so

jo prehodili partizani, ko so šli na Kozjansko. V načrtu imajo enodnevni izlet v naravo v mesecu oktobru. 7. novembra je predviden pohod na bojišče borcev II. grupe odredov in prvega štajerskega bataljona na Creto—Tolsti vrh. Za dan republike bodo organizirali izlet v mesto Jajce.

Poleg omenjenih akcij in izletov bodo celjski taborniki izvedli še več manjših pohodov. Prav tako se bodo udeležili področnega in republiškega tekmovanja v taborniškem mnogoboju, tekmovanja enot »Medvedkov« in »Čebelic« ter izvedli še mnogo drugih predvidenih nalog.

osebnost na-
Vučković zna
kot 70 junaških
naše legen-
se predvsem
Marka, Matijo Gub-
Tita, Vrh tega
17 pesmi, ki
epopejo.

so imeli gusla-
pomembno
narod-
predvsem v južnih
v borbi proti
v šoštanjski šo-
da je tudi sam
pesmi, razen
pred kratkim
z njegovimi pes-
pa je Franjo Vuč-
redkimi guslarji,
ki potuje iz kra-
živo ustno iz-
znanih znamenitih

V. KOJC

LA

Polzela
Celju

OP

SE

pa kar dobro
za vsako
Ano Zemljak
podnjem NT

Zdolšek, Te-
Marinka Kink,
Belak, Dob-
Kragrade bomo

pri naši na-
izdelke Kera-
nitnice, prosi-
v Celju, Gre-
mečili!

Uredništvo

MEDICINSKA
PROSLAVA

mandikalni svet in
konferenca SZDL
da bosta v poča-
nitnice ustanovitve
medicinske dela priprav-
osrednjo proslavo
bo v četrtek, 26.
konjiškemu domu
govora bodo
prireditvi razdelili
priznanja

Kam po osnovni šoli?

ŽELJE SO, A MOŽNOSTI...

Čez tri mesece bo nova generacija mladih ljudi zapustila osnovnošolske klopi. Odšli bodo v srednje šole, v uk ali kam drugam. V mladih ljudeh je že zdaj mnogo razmišljanja o tem, kam bodo odšli. Nekdo želi naprej, pa nima za to možnosti. Drugi želi v uk, pa ga zaradi bolezni, prezasedenosti ali pa česa drugega ne morejo sprejeti. Tretji... To so vprašanja, na katera smo želeli v teh dneh dobiti odgovore. Odgovarjajo naj mladi ljudje, ki se bodo po obveznem šolanju morali odločiti — kam?

Že nekaj časa jih obiskujejo psihologi in sociologi, ki jim v razgovoru poskušajo svetovati, za kaj se naj odločijo. Kam naj gredo. Kje bodo uspeli. Na odločanje pa vpliva toliko faktorjev, da je težko odločno reči — šel bom za strugarja, šel bom v gimnazijo, šel bom... Obiskali smo dve šoli: »Primoža Trubarja« v Laškem, ki ima na »vesti« še dve popolni osemletki v Brezi in na Vrhu, ter šolo »Avgusta Šilih« v Velenju.

JOŽE HRASTNIK

V osnovni šoli »Avgusta Šilih« v Velenju smo se pogovarjali s socialno delavko Marjano Čelofiga. Že nekaj let dela na tem, da pomaga pri usmerjanju mladih, ki zapuščajo osnovno šolo.

»Pri nas predstavlja največji problem usmerjanje deklet. Rudarski šolski center na primer ne usposablja deklet za kovinarske poklice. Kljub temu, da je ugotovljeno, da so dekleta tudi za to sposobna. Vzamejo jih samo

MARJAN BERGINC

za tehnične risarke. Kar je dobrega, gre v srednje šole, ostalo za prodajalke.«

Letos bo v njihovi šoli končalo osemletno šolanje 96 učencev, in to iz Pake, Sentilja in Velenja. Pred časom so vse anketirali in po besedah socialne delavke Marjane Čelofiga se rezultati ankete ne razlikujejo dosti od kasnejših resničnih odločitev. Otroci sami veliko hodijo na osebne razgovore, kjer poskušajo najti najboljšo reši-

JOŽE HRASTNIK

tev za nadaljevanje šolanja po osemletki. Tudi starši so se že navadili na takšno obliko sodelovanja in redno prihajajo na razgovore, kjer poskušajo skupaj s socialno delavko najti najboljšo možno rešitev za svojega otroka.

»Sama imam po dva roditeljska sestanka s starši, kjer jim poskušam pomagati pri nadaljnjem usmerjanju njihovih otrok. Mi v šoli stalno spremljamo njihov razvoj in nagnjenja in želimo doseči

Zvone Staher, Bojan Volavc in Janez Arlič

to, da bi otroci šli resnično v tisto šolo — srednjo ali poklicno ali v uk — za kar imajo največ veselja, znanja in drugih ugodnosti.«

Anketa, za kaj so se odločili, je pokazala zanimive rezultate: v gimnazijo gredo štirje (1 moški in 3 ženske), v pedagoško gimnazijo 5 (3 in 2), vzgojiteljsko šolo 5 (sama dekleta), za strojne tehnike 2 fanta, za elektrotehniko se je odločilo 9 fantov, za gradbene tehnike dve dekleti, kemijske tehnike 3 (1 in 2), sanitetni tehnik eno dekle, farmacevtski tehnik eno dekle, medicinske sestre tri, na ekonomsko šolo jih želi 5 (2 in 3), v administrativno šolo tri dekleta in za miličnike trije fantje. To so tisti, ki bi želeli v srednje oz. njim ustrezne šole. Za poklicne šole pa so se odločili takole: administrativna 1, tehnični risar 5, modelarstvo 1, preparator 1, kovinar 2, električar 3, orodjar 4, TV mehanik 2, avtomehanik 3, šofer 1, ključavničar 1, prodajalec 8, frizer 3, šivilja 1, natakar 1 in kuhar 1. Devet se jih še ni odločilo, kam bi radi šli.

S šestimi izmed teh šestindesetih smo se pogovarjali.

Darinka Lemež, Črnava pri Velenju, je iz delavske družine, doma pa dva otroka: »Grem za kuharico in to najprej v gostinsko šolo v Celje, potem na prakso v hotel pri nas. Ta poklic me je že vsekozi veselil. Kuhala sem že v šoli, naučila pa sem se doma ob mami in iz knjig. Imam namreč veliko kuharskih knjig.«

BREDA GODLER

Saki Janežič iz Velenja, doma dva otroka: »Rada bi na Ekonomsko šolo v Celje in to turistično smer. Želim postati turistični vodič. Če pa mi to ne bo uspelo, bom šla na gimnazijo in kasneje na akademijo za gledališče ali na novinarstvo.«

Anica Berlak, iz Velenja dva otroka, delavska družina: »Želim v zlatarsko šolo v Celje, pa pravijo, da je težko priti vanjo. Imeti moraš zveze. Veseli me oblikovanje, rada rišem. V ta poklic grem izključno zaradi veselja. No ja, tudi tehnična risarka ne bi bilo slabo.«

Zvone Staher iz Velenja, doma sta dva otroka, družina

delavska: »Šel bom v poklicno šolo za vodovodnega inštalaterja. V šoli mi gre malo težje, pa sem se odločil za poklicno šolo.«

Bojan Volavc iz Pake, doma trije otroci, delavska družina: »Odločil sem se za šolo za miličnike. Sem se že prijavil. Strica sem videl, ki je miličnik in sem se še sam odločil za ta poklic, ki je zelo v redu poklic.«

Janez Arlič je tudi iz delavske družine, doma v Šaleku, v družini pa sta dva otroka: »Učitelj bom. Odsel bom na Pedagoško gimnazijo v Celje, postal učitelj, kasneje pa še študiral naprej matematiko in fiziko. To me izredno veseli, pa tudi z otroki rad delam.«

Tako v Velenju.

V Laškem je bilo malce drugače. Tam bo v matični šoli končalo osemletko 81 učencev, v Brezi in na Vrhu, ki sta popolni osemletki, spadata pod matično šolo, pa 22 oz. 21. Tudi tu so priredili več posvetov psihologa z otroki in starši, da bi bili ob koncu vsi zadovoljni. Zanimiva je odločitev Laščanov in tistih, ki se v šolo vozijo ali hodijo peš. Najraje gredo v praktične poklice, mnogo manj v srednje šole, recimo v gimnazijo, nekaj več v Ekonomsko šolo, nobeden pa v Pedagoško gimnazijo. Tudi testirali so jih in na podlagi rezultatov vsakemu pomagajo, da bi se dobro in pravilno odločili tako v svojo kot tudi drugo korist. Nekočiko večji problem je s tistimi, ki končujejo osemletko v Brezi in na

kmetijske tehnike in ostalo ma na kmetiji. Eden bo ostal doma ostati. Mamo očeta ne bi rad pustil sam kljub temu da me mediji izredno vleče.«

Marjan Berginc, Laško, delavska družina, šest otrok: »Želim v gimnazijo, da bi kasneje študiral matematiko. To me izredno veseli. En brat je avtomehanik, drugi pa hodi v Pedagoško gimnazijo, ostali v šolo.«

Jože Hrastnik iz Strme trije otroci, delavska družina: »Rad bi šel na tekstilno šolo v Kranj in se po končanem šolanju zaposlil v tekstilni tovarni. Za ta poklic sem se odločil tudi ker bi rad čimprej prišel svojega kosa kruha. Za pendijo sem že prosil in jo bodo dali.«

Breda Godler, Laško, eno otrok, delavska družina: »Vzela se bom v ekonomsko šolo v naši šoli imamo proučevanje hranilnic in že več let delam njej. Takšno delo me veseli. Prosila bom za stajenino, pa je ne bom dobila, mi pa pomagaj starši.«

Marija Krivec, dva otroci, delavska družina: »Se še nisem popolnoma odločila, po vsej verjetnosti bom šla v gimnazijo, ker bom znanje tam najbolj popolnila za nadaljnji študij v va ali komercialne.«

Silva Mlakar iz Počnice, ima pet otrok, delavska družina: »Verjetno bom šla v medicinsko šolo v Celje, kasneje pa se bom posvetila delu z otroki. Rada jih imam.«

SILVA MLAKAR

Pa še to: želim si čimprej poklica.«

Takšne so mlade želje otrov in deklet, ki bodo čez tri mesece zapustili osnovnošolske klopi. Želje so eno. Kaj pa se bodo uresničile, je drugo. Upajmo, da se jim bodo kajti potem bodo srečni.

STONE VRAČ

Darinka Lemež, Saki Janežič in Anica Berlak

NOVI
tednik

15. in 16. aprila 1973

LICITACIJA

pri CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 15. in 16. aprila 1973 prodajala na javni dražbi os. avtomobile ter ostalo blago široke potrošnje.

Avtomobile bomo licitirali v nedeljo 15. aprila 1973 v prostorih Šolskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopališka 33, od 8. ure naprej, ostalo blago pa v ponedeljek 16. aprila od 8. ure naprej v prostorih carinarnice Ljubljana, soba 13/II.

Ogled vozil in ostalega blaga ter vplačilo kavicj bo možno samo v soboto 14. aprila 1973 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana.

AVTOMOBILI ZACETNA CENA

1. o. a. MERCEDES 200 D, letnik 1972, reg. motorja	33.000
2. o. a. FORD TRANSIT, letnik 1966, nevozen	25.000
3. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1968, reg. karoserije	20.000
4. o. a. VW 1300, letnik 1967, nevozen	18.000
5. o. a. OPEL REKORD 1700, letnik 1968, nevozen	17.000
6. o. a. OPEL MANTA 16 S, letnik 1972, zaleten	16.500
7. o. a. BMW 1600, letnik 1970, zaleten	16.000
8. o. a. VW 1200, letnik 1966, nevozen	15.000
9. o. a. OPEL KADET RALLY, letnik 1967, zaleten	15.000
10. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	15.000
11. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1964, nevozen	13.000
12. o. a. VW 1300 AUTOMATIK, letnik 1970, nevozen	11.000
13. o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1954, nevozen	11.000
14. o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1965, nevozen	10.000
15. o. a. CITROEN DS 19, letnik 1965, nevozen	10.000
16. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	9.500
17. o. a. AUDI 72, letnik 1966, zaleten	9.000
18. o. a. VW 1200, letnik 1966, zaleten	9.000
19. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1966, zaleten	9.000
20. o. a. VW 1200, letnik 1965, nevozen	9.000
21. o. a. VW 1600 TL, letnik 1965, nevozen	8.500
22. o. a. VW VARIANT 1500, letnik 1966, nevozen	8.500
23. o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1965, nekompletan	8.000
24. o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, nevozen	8.000
25. o. a. FORD TRANSIT 1500, letnik 1968, zaleten	8.000
26. o. a. VW 1500, letnik 1965, zaleten	8.000
27. o. a. VW VARIANT 1500, letnik 1965, zaleten	7.500
28. o. a. GLASS 1700, letnik 1968, nekompletan	7.000
29. o. a. MERCEDES 190, letnik 1960, nevozen	7.000
30. o. a. VW CARMAN GHIA, letnik 1961, zaleten	7.000
31. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	6.500
32. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, nevozen	6.500
33. o. a. VW 1300, letnik 1970, reg. motorja	6.000
34. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, nevozen	6.000
35. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	6.000
36. o. a. VW 1300 KOMBI, letnik 1964, nevozen	6.000
37. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	6.000
38. o. a. FIAT 124, letnik 1964, reg. karoserije	6.000
39. o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten	5.500
40. o. a. VW 1200, letnik 1959, nevozen	5.500
41. o. a. VW CARMAN GHIA, letnik 1965, nevozen	5.000
42. o. a. FORD KOMBI, letnik 1962, nevozen	5.000
43. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1967, zaleten	5.000
44. o. a. OPEL MANTA 16 S, letnik 1972, reg. motorja	5.000
45. ter. a. COMMER VE 5, letnik 1972, zaleten	5.000
46. o. a. VW 1200 KOMBI BUS, letnik 1963, zaleten	5.000
47. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	4.000
48. o. a. FORD TRANZIT KOMBI, letnik 1965, zaleten	4.000
49. o. a. VW 1500, letnik 1965, reg. karoserije	4.000
50. o. a. RENAULT 16 TS, letnik 1970, reg. motorja	4.000
51. o. a. NSU PRINZ 4 L, letnik 1968, nevozen	4.000
52. o. a. VW 1200, letnik 1959, nevozen	4.000
53. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	3.500
54. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	3.500
55. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	3.500
56. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	3.000
57. o. a. CITROEN PALAS DS 21, letnik 1971, reg. motorja	3.000
58. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	3.000
59. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten	3.000
60. o. a. CITROEN AMI, letnik 1968, nevozen	3.000
61. o. a. OPEL REKORD, letnik 1959, nevozen	3.000
62. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	2.500
63. o. a. NSU PRINZ 47, letnik 1964, nevozen	2.500
64. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	2.500
65. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten	2.000
66. o. a. DKW 308, letnik 1959, nevozen	2.000
67. o. a. OPEL KADET, letnik 1965, nevozen	2.000
68. o. a. VW 1200, letnik 1959, zaleten	1.500
69. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, reg. motorja	1.000
70. o. a. PEUGEOT 204, letnik 1966, brez registracije	1.000
71. o. a. FIAT 750, letnik 1965, reg. motorja	1.000
72. o. a. CITROEN DS 21, letnik 1965, reg. motorja	1.500
73. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, reg. motorja	1.000
74. o. a. OPEL KADET L, letnik 1965, zaleten	1.000
75. o. a. VW 1200, letnik 1958, nevozen	1.000
76. o. a. VW 1200, letnik 1961, nevozen	1.000
77. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1962, nevozen	1.000
78. o. a. BORGVARD 2300, letnik 1954, nevozen	1.000
79. o. a. MERCEDES 180, letnik 1956, reg. karoserije	500

PONOVRNO NA LICITACIJI

80. o. a. MERCEDES 190 C AUTOMATIK, letnik 1964, nevozen	40.000
81. o. a. OPEL REKORD COMMODORE, letnik 1967, zaleten	25.000
82. o. a. OPEL ADMIRAL, letnik 1964, zaleten	17.000
83. o. a. MERCEDES 230 D, letnik 1971, brez registracije	12.500
84. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	8.000
85. o. a. CITROEN ID 19, letnik 1964, zaleten	8.000
86. o. a. VW 1200, letnik 1963, nevozen	6.000
87. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	4.500
88. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	4.500
89. o. a. OPEL KADET, letnik 1964, zaleten	4.000
90. o. a. VW CARMAN GHIA, letnik 1965, nekompletan	3.500
91. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, zaleten	3.000
92. o. a. DKW JUNIOR F 11, letnik 1962, nevozen	3.000
93. o. a. CHEVROLET, letnik 1965, nevozen	2.000
94. o. a. VW 1200, letnik 1958, zaleten	2.000
95. o. a. OPEL KAPITAN, letnik 1960, nevozen	1.500
96. o. a. RENAULT DAUPHINE, letnik 1959, reg. motorja	1.000
97. o. a. VW 1200, letnik 1959, nekompletan	1.000
98. o. a. FIAT 1100 D, letnik 1964, nevozen	4.500
99. o. a. SIMCA 1000, letnik 1964, nevozen	4.000
100. o. a. FORD TAUNUS, 12 M, letnik 1963, zaleten	2.000
101. o. a. OPEL KAPITAN, letnik 1968, zaleten	1.000
102. o. a. OPEL REKORD, letnik 1959, nevozen	1.000
103. o. a. BUICK SKYLARK, letnik 1968, zaleten	700
104. 40.704 kom. rezervnih delov za kamione OM	70.000
105. podstavki za brezžično radiotelefonijo PACE STANDARD	70.000
106. oca 8.853 tm poškodovanega rifuloana — podloga za obleke	1.000
107. oca 14.183 kg betonskega železa Ø 6 — 12 mm	90.000
108. razno blago široke potrošnje po spisku štev. 25359/1	16.380

In ostalo blago (motorji za avtomobile, motorna kolesa in drugo).

Spisek stalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana.

Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Blago pod zap. štev. 104 do 108 lahko kupijo samo pravne osebe, ki so registrirane in pooblašene za ku-poprodajo takega blaga.

Udeleženci morajo v dneh, ki so določeni za ogled blaga, t. j. v soboto 14. aprila 1973 vplačati 10 odst. kavicjo od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svojega podjetja.

Najmanjša kavicja za avtomobile in ostalo blago znaša din 500.

Vsak kupec avtomobila bo moral poravnati stroške eventualnega vtišnjeja šifrenskih svetilk motorja ali karoserije.

V nedeljo 15. aprila 1973 ne bomo sprejemali vplačil kavicj temveč samo v soboto 14. aprila 1973.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu 316-588 od 10. aprila dalje.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

Rogaška Slatina

DOM V OBLAKIH?

O rogaškem zdravstvenem domu smo že pisali in najbrž še bomo. Da je tako, ni nakučje, pač pa čista nuja. Zakaj, vam bomo povedali, vendar bomo za osvetlitev dogodkov in položaja, ki je nastal prav te dni, posegli nekoliko nazaj.

Sredstva, potrebna za postavitev zdravstvenega doma v Rogiški Slatini so bila že zagotovljena, zanj je bil napisan samoprispevek, ki je uspel proti vsem pričakovanjem. To je še potrdilo potrebnost te ustanove. Predračunska vrednost za novi zdravstveni dom je znašala 7.000.000 ND, od te vsote pa so polovico zbrali s samoprispevkom, prispevkom delovnih organizacij, drugo polovico pa je zagotovilo socialno zavarovanje, zdravstveni dom, lekarna Celje, 1.600.000 ND pa si je občina zagotovila s podpisom za kredit pri Ljubljanski banki. Za vsa navedena sredstva so bile podpisane pogodbe in začetek gradnje je bil le še vprašanje časa.

Pred dnevi smo izvedeli, da je Ljubljanska banka kredit za zdravstveni dom v Rogiški Slatini preklicala, češ da družbeno politične organizacije, in to je v tem primeru skupščina občine Smarje pri Jelšah, ne morejo najemati kreditov Gradnja zdravstvenega doma v Rogiški Slatini je torej obvisela v zraku.

O tem smo se nedolgo tega pogovarjali z Nacem Krumpakom, tajnikom komisije za družbeno ekonomski razvoj pri občinski skupščini Smarje pri Jelšah.

»Kaj boste, odnosno, kaj bo storila v danem položaju skupščina občine Smarje pri Jelšah, ko je znano, kolikšno solidarnost so pokazali občani in delovne organizacije pri zbiranju sredstev za gradnjo nepotrebne zdravstvenega doma v Rogiški Slatini?«

»Na zadnji seji skupščine smo izvolili petčlansko komisijo, ki mora to investicijo speljati. Skupščina občine kot investitor preprosto ne more dovoliti, da bi zaradi odstopa Ljubljanske banke negirala zahtevo in težnje občanov, da gradijo zdravstveni dom, za katerega bodo sami prispevali 3.500.000 ND. Rešitev bo treba poiskati in jo

brezpogojno tudi najti v lastnem okviru, pri čemer spet računamo na naše delovne organizacije in to tako, da bodo svojo, sicer na dve leti razdeljeno obvezo za zdravstveni dom, plačale v celoti takoj. Prav tako bo treba najti način, da bodo tudi komunalni zavod za socialno zavarovanje, zdravstveni dom in celjske lekarnice plačale svojo obveznost čimprej in v celoti.«

»Kako se odraža takšno stanje med občani, še pose-

bej med zdravstvenimi delavci?«

»Gotovo je takšen ukrep Ljubljanske banke naletel na negodovanje. Negotovost v pogojih dela, v kakršnih je zdravstvena služba v Rogiški Slatini, je prav gotovo eden ključnih problemov pri zagotovitvi kadrov. Problema se zavedamo še kako dobro, spoštovati pa je treba predvsem potrebe ljudi in njihovo pripravljenost, zato nam je jasno, da bomo morali vprašanje manjkajočih 1.600.000 ND rešiti sami, brez pomoči od zunaj.«

Da bo rešitev čimprejšnja, bo potrebno res veliko napora. Znano je namreč, da ima občina velike probleme s proračunom, da vsak dinar, ki je na razpolago, dvakrat obrne. Po vsej verjetnosti bodo rešitev res našli v pomoči delovnih organizacij, zakaj to je tudi edina možna rešitev. Obremenitve občanov so že prerasle svoje okvire. Verjeti je torej treba zagotovitvi občinskih mož, da bodo problem rešili, kakor bodo pač vedeli in znali.

MILENKO STRASEK

Velenje in višje šolstvo

POTREBA!

Maiočke v Sloveniji doživljajo tako buren razvoj kot v velenjski občini. Nadaljnja širitev rudnika lignita, graditev četrte faze šoštanjске termoelektrarne, strmi razvoj Gorenja in še vzponi drugih manjših kolektivov terjajo vsak dan več strokovnih delavcev.

V občini so ugotovili, da jim primanjkuje zlasti delavcev širokih profilov, kot so tehniki, inženirji in diplomirani inženirji. Zato je povsem normalna in utemeljena širitev šolskega centra v Velenju. Kadrovske vrzeli, ki bodo na-

stale v naslednjih letih, pa bi laže premagovali, če bi imeli dve višji šoli: elektrotehniško in strojno. Obe šoli bi bili dislocirana oddelka mariborske višje šole. Ze zdaj pa dela v šolskem centru višja šola za organizacijo dela iz Kranja.

Oba oddelka novih višjih šol v Velenju bi že jeseni sprejela po štirideset študentov. Ker bodo po vsej verjetnosti že tretjega julija odprli novi trakt za srednjo tehniško šolo, bi bilo vprašanje višjega šolstva v Velenju trenutno materialno rešeno.

Izšli sta zadnji dve knjigi
CAROVNICE Z GRIČA
M. Jurić-Zagorka:

UPORNIK NA PRESTOLU I-II

Obe knjigi predstavljata nadaljevanje in konec obsežnega ciklusa »Carovnice z Griča«. Kot prejšnje knjige vas tudi zadnji dve ne bosta razočarali, saj je zgodba mojstrsko zapletena, dinamična, razpoložensko neposredna in živo napisana.

660 strani, cena: celo platno 150 din.

Knjige dobite v vseh knjigarnah.

Naročila sprejema tudi
DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26,
61000 Ljubljana

Krajevna skupnost STRMEC

CESTE PELJEJO V SVET

V Strmecu je bilo vse tiho, ko smo prišli med prve hiše, tik za pokopališčem, ki je tako nujno potrebno nove mrliške vežice, da je Strmčanom že kar hudo. Nikjer ni bilo žive duše, nikjer glasu, niti pes ni zalajal. Kraj je bil kot izumrl. Tik pred koncem vasi sta na položnem brežičku grabili travnik dve ženici in monotono vlekli grablje zdaj naprej zdaj nazaj. Na visoki lestvi, ob brajdah naslonjeni, je sključen stal na klinu možakar s škarjami v rokah in vezal trto. To je bilo vse, drugega v tej soparni pomladi ni bilo videti.

Skozi okno hiše, kjer je na pročelju pisalo Gostilna, so se slišali glasovi. Prvi strmški glasovi ...

Spomnili smo se na možakarja s škarjami ob brajdah. Zastavili smo korak med hišami, ne vedoč, kaj nam bo prinesel, kako se bo razvila beseda.

Franc Ramšak, tako se je pisal mož na lestvi, je bil za pogovor takoj pripravljen in je celo zelo hitro zlezal z lestve.

»Imate prav, ljudi ni videti. Napačen čas ste si izbrali, ljudje so na poljih, v vinogradih in ... no, pa saj sami veste, kaj prinaša pomlad

med kmečke ljudi: konec zimskega spanja.«

»Rad živim v Strmecu, dvaindvajset let sem že tukaj in se prijetno počutim«, je dejal Franc in mimogrede še pojamral, da je kraj slabo urejen, da so neurejeni parki, ulice niso čiste, smetišč ni in tako pač vsakdo odlaga odpadke tjakaj, kamor se mu zahoče. Huda, prehuda nadloga Strmčanov je tudi kanalizacija. Menda poleti tako smrdi iz obcestnih jam, kamor je speljana kanalizacija

posameznih hiš, da Strmčanom ni niti najmanj prijetno. Drugače je Strmec zelo prijeten kraj. Na majhnem gričku so posejane hiše, med katerimi se stikajo šola in cerkev in dve gostilni, človek občuti tisti stari, kmečki red, smisel naravnega človeka za lepo in skladno. Vse, kar v Strmecu je, je bilo narejeno brez urbanističnega načrta ...

V vasi smo srečali Francija Ramšaka. Skupaj z njim smo krenili med hišami in se sprehodili gor in dol, spreha-

jali v prijetnem spomladanskem soncu. Zdaj sta tudi ženici na brežičku stopili iz anonimnosti: bili sta Antonija Rudolf in Frančiška Volane.

»V Strmecu je precej mladih, ki so zaposleni, tako kot njihovi starši, v bližnjih industrijskih krajih: Celju, Vitanju, Zrečah itd. lahko bi delali, pa ne delajo, ker tu ni možnosti. Imamo sicer dvorano v kmetijski zadrugi, ki pa ni usposobljena za takšne zadeve. Poleti je namreč v njej hmelj (to je tudi sušilnica) in zato je v tistih mesecih sploh onemogočeno vsako delo. Zato ni brez osnove želja, da bi si zgradili svoj dom, kjer bi imele prostor domača vse družbeno politične organizacije v kraju.«

Franci je še povedal, da je v kraju zelo prizadevno gasilsko društvo, vendar jim dom razpada. Imamo tudi prosvetno društvo.

Grad SOCKA nad katerim mladi doziduajo svoj mladinski prostor. Grad so lani tudi pokrili, ker bi sicer šlo bolj težko za njegovo notranjostjo. Krovci so bili prostovoljci ...

Mimogrede smo se oglašili še v Socki in naleteli na kopico mladih ljudi pri gradu Socka, kjer je tudi šola. Mladi so ravnokar pokrivali streho nad svojim novim prostorom, ki so ga zgradili tudi s svojimi sredstvi, nekaj pa je dala krajevna skupnost in šola. Prostor, ki je prizidek k dvorani tik ob gradu, bo služil tudi kot oblačilnica in sestankarski klub. Morda tudi kot disco klub, kaj se ve.

Vrnili smo se v Strmec in odkorakali po strmih stopnicah (zagotovo ime Strmec ne pride od tega!) k predsedniku krajevne skupnosti, Ivanu Jezerniku.

V naši krajevni skupnosti je 17 vasi z 2200 prebivalci. Največ problemov je imela ta krajevna skupnost prav z vodovodi. To je sedaj rešeno. Uredili smo 17 vodovodov in okoli 450 domačij že ima vodo. Letos bomo vodo potegnili še v vasi Polže in Stražo. Ceste so skoraj v vsako vas. V zadnjih 2-3 letih smo potegnili okoli 24 km teh cest, pomagala pa nam je tudi vojska. Letos bomo delali ceste v vas Vine. Če ne bi občani pokazali toliko pripravljenosti, ne bi šlo.«

Samo vaš Velika raven je lani dala čez 12 milijonov za

svojo cesto. Tudi v Strmecu pri asfaltiranju ceste trg ni bilo drugače. Od občinskega proračuna so dobili milijonov, ostalo pa so zbrali sami.

Trenutno je največji strmški problem povezava z asfaltno cesto, ki pelje v Dolenjsko in proti Socki ter Vitanju. Pripravljeni imajo tudi program za gradnjo lastnega gasilnega doma. Precejšen problem je tudi urbanizacija kraja. Ker pripravljenege zazidalnega načrta, ljudje ne morejo dati, ker kmetje ne marajo dati zemlje.

»Nujno potrebna je tudi samopostrežnica,« je še dejal Ivan Jezernik, ko smo se spet raj poslovili, takorekoč se vrati. Želimo si tudi obkalkulirati količino, pač že, samo, bodo naši ljudje dobili malo slitev. Pripravljeni smo pomagati tudi sami. Pogled samo 17% je čistih kmetov, vsi ostali pa so zaposleni.«

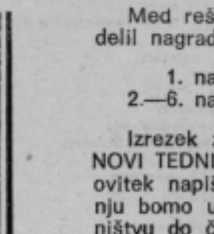
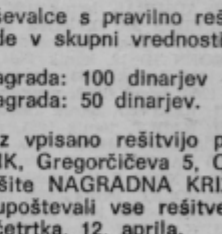
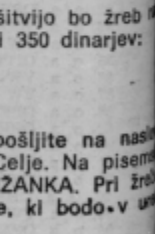
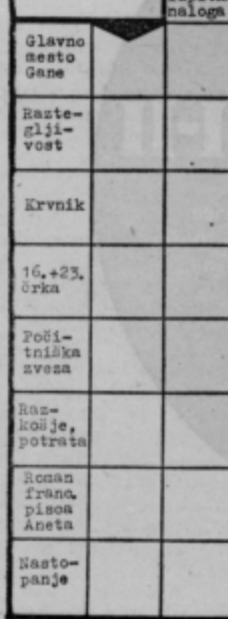
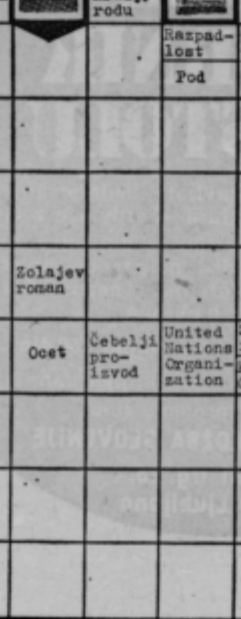
Strmčani torej ne bodo li križem rok. Čakajo jih ceste, zazidalni načrt, gasilski dom, prosvetna doma, mrliška vežica in marsikaj, to pa je tudi razlog, da v tem kraju marsikomu še dolgo ne bo moglo dolgčas.

MILENKO STRMEC

STRMEC: tako ga vidiš, ko prideš po mali prašni cesti, na katero žele asfalt ...

NAGRADNA KRIŽANKA NOVI TEDNIK

								
Izpitna naloga	Pracee belgar. kralj. rodu	Rembrandt	Anton Čehov	Cink	Nemoč, Sibirskot	Dreiner Theodora	Površina	Edor dela reklamo
Glavno mesto Gene	Raspadlost Pod					Krap		
Rastegljivost						Etica ujeta		
Krvnik			Srebro	Konec polotoka		Stekališča		
16.+23. Orka	Zelajev roman			Strina		Obor		Zenaki pevski glas
Pošiltniška zveza	Ocet	Čebelja proizvod	United Nations Organization	Slov. filolog. skupn.				Tujem. ime
Razkožje, potrata								Knjiž. v Lj
Roman franc. pisca Aneta					Bog teme pri starih Perzij.			Milano
Nastopanje					Vrsta stročnice			Natrij
					Isdelovalci vrvi			
							Fritok Une	
								Zarebrnica

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb delil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

- 1. nagrada: 100 dinarjev
- 2.—6. nagrada: 50 dinarjev

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemni ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebu bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v poštev do četrтка, 12. aprila.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 22. marca, je žreb razdelil nagrade takole:

- 1. nagrada: 100 din — BEZENSK GABRIJEL, Antona Janšeta 7, Slovenske Konjice
- 2. nagrada: 50 din — LOŠTRK PAVLA, Ljubljana 22, Celje
- 3. nagrada: 50 din — ZELEDNIK LEON, Nas. Maroka IV 68290 Sevnica
- 4. nagrada: 50 din — Z. KRANČIČ, Dobrepolje 26, 63331 Nazarje
- 5. nagrada: 50 din — FRANJO BONCINA, Komorske brigade 15, Celje
- 6. nagrada: 50 din — CIRMAN FRANC, Trubarjeva 22.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

Rešitev križanke

Vodoravno: makako, aktiv, kgm, aparat, lončarna, kolitev, are skok, atomi, Anvers, ja, valorizacija, r, Skiti, hudir, Mao, kanoni, aloje, Ararat, Jarak, Ari.

Aktualni problemi telesne kulture

SMO RES ZA?

problematika množičnosti v telesni kulturi je zelo široka, v tem področju je prav gotovo največ nerazjasnjenih vprašanj. V tem članku bomo omenjeni nekateri najpomembnejši in ponujene tudi rešitve, ki pa ne bodo mogle biti široko pojasnjene ob omejenem prostoru.

»Nekateri aktualni problemi telesne kulture v razpravi in zaključki prav gotovo mnogo pripomorejo k razreševanju problemov v telesni kulturi in programu programiranja tega področja, čeprav je v tem članku tudi v tezah še mnogo nejasnosti in nedorečenih problemov.

tem pa bo opravljena šestimajna dela, ki pa naj bi prišlo šele s programiranjem na osnovi sprejetih tez predvsem s konkretno realizacijo teh programov — čeprav je do sedaj ravno najbolj raziskovalno.

preden spregovorimo kako bi programi izgledali v praksi, naj omenimo nekaj osnovnih razvoja množičnosti.

predvsem bi se morali odločiti, ali smo resnično za množičnost v telesni kulturi in za njeno novo smer — šport za vsakogar, ali pa bo to spet tisto staro staranje, da s množičnostjo raste kvaliteta in obratno (kar sicer drži le v mali

meri ali pa spion ne!), pri čemer smo imeli v mislih dovolj veliko število tekmovalcev vseh starostnih kategorij nekakega kluba ali pa 80 pionirjev pri Partizanu, ne pa vsakega prebivalstva, vključnega v telesno kulturno dejavnost!

Če se bomo odločili »za« — veliko število prebivalstva se je že odločilo (s svojo aktivnostjo), telesno kulturna sfera pa se je za sedaj v glavnem samo na papirju — potem bomo morali v telesni kulturi drugače programirati: v smislu njene ideje, da je šport za vsakogar, ne samo za športnike!

Menjati bomo morali nosilce ali pa spremeniti njihovo dosedanje delo in vlogo, drugače programirati pri gradnji in izkoriščanju objektov, uveljaviti nov profil kadrov, drugače deliti finančna sredstva, uvajati nove oblike aktivnosti in posvetiti vso pozornost informiranju ter propagandi.

Seveda pa bo to natježje od vsega, saj je to področje najbolj neraziskano, križajo se interesi mnogih dejavnikov in s tem ponujajo mnoge razvojne poti. Ovirna nas tradicija (ne)organiziranosti in kar je najhuje: borimo se za udejstvovanje vsakega človeka, torej moramo vsem to tudi omogočiti in temu primerno programirati!

Naj navedemo samo pri-

mer, kateremu moramo najti izhod:

Objekti, eden najosnovnejših pogojev za organizirano rekreacijo, so trenutno (v Celju) pri šolah in športnih organizacijah, sredstva in kadri za množičnost se predvsem v delovnih organizacijah. Ena osnovnih idej v tezah pa je, da naj bi se množičnost v telesni kulturi razvijala v krajevnih skupnostih, ki pa nimajo ničesar od tega.

Z rednim organiziranim športom se ukvarjajo športne organizacije in TVD Partizan, ki pa jim je (z delno izjemo Partizana) ponujanje množičnosti ostalim deveta briga, čeprav jim njihovo velikokrat precej drago izživljanje v športu omogoča vsa družba.

Prav gotovo bo treba na teh relacijah reči bobu bob in zadeve razčistiti, saj gre za nas vse in za eno telesno kulturo! Torej je treba najprej razrešiti dileme znotraj telesno-kulturnih dejavnikov, izven njih pa se predvsem boriti za aktiven odnos do športa vseh ljudi — s tem bomo veliko lažje reševali marsikatero problem. Borimo se za mesto telesne kulture v družbi z borbo za vključevanje čimvečjega števila ljudi, ne pa s prepričevanji in moledevanji!

(Nadaljevanje prihodnjič)
TONE GORSIC

Nogometaši Ljubnega so v prvem spomladanskem kolu presenetili ter proti Opekarju na Ljubčini odvezli domačim obe točki.
Foto: T. Tavčar

Celjska nogometna podzveza

VODIJO BREŽICE

Minulo nedeljo se je pričelo prvenstvo tudi v I. skupini celjske nogometne podzveze. Srečanja v 12. kolu so se končala z naslednjimi izidi: Opekar — Ljubno 1:2, Zalec — Straža 2:5, Brežice — Osankarica 5:0, Celulozar — Vojnik 7:3, Papirničar — Soštanj 1:1, Boč — Senovo 0:2.

V 13. kolu se bodo v ne-

delju srečali: Celulozar — Papirničar, Vojnik — Brežice, Osankarica — Boč, Senovo — Zalec, Straža — Opekar in Ljubno — Soštanj.

Polfinalni nogometni tekmi na področju CNP za mladince sta se končali: Kovinar — Dravinja 2:4, Olimp — Smartno 1:2.

Lestvica po 12. kolu:
Brežice 12 11 1 0 40:4 23

Straža	12	7	3	2	34:20	17
Osankarica	12	7	2	3	33:28	16
Soštanj	12	6	2	4	26:17	14
Celulozar	12	6	2	4	35:28	14
Senovo	12	6	1	5	28:32	13
Ljubno	12	4	3	5	22:19	11
Papirničar	12	4	3	5	24:29	11
Opekar	12	3	4	5	27:24	10
Vojnik	12	3	3	6	24:31	9
Boč	12	2	1	9	14:41	5
Zalec	12	0	1	11	13:53	1

T. TAVČAR

SPORTNE VESTI

KEGLJANJE — V nadaljevanju republiške kegljske lige so nastopili iz celjskega področja s naslednjimi izidi: Hmeljar — Čarda 6:70:6665, Aero — Funtana 6:518:6483, Slovenj Gradec — Soštanj 6:981:6780. Na prvi vodi Hmeljar iz Zaleca z 40 podrtimi keglji in —9 negativnimi točkami, Partizan Soštanj z 33.531 (—28), Aero enajstkrat z 33.205 podrtimi keglji in —33 negativnimi točkami.

T. TAVČAR

HOKEJ NA TRAVI — Pomlajše moštvo hokejistov na travni igrišči je tokrat igralo proti Zeleni. Pomlajše moštvo domačini so zmagali z visokim rezultatom 5:0 (3:0). Na razpredelnici Celjani še vedno na dnu razpredelnice.

IGRIŠČE UTEZI — Celjski šahisti so sodelovali na republiškem prvenstvu. Letos ni bilo toliko uspehov, saj je kolajno osvojil mladi Pinter in to srebrno medaljo. Ostala boljša rezultata sta imeli Bevc, ki je bil četrti in Štuhar s petim mestom. Med moštvi so Celjani osvojili peto mesto, kar je nazadovanje iz lanskega leta. V nedeljo gostovali v tekmovalstvu v II. ligi v Splitu v Splitu.

KEGLJANJE — Celjski strelci so udeležili letošnje prve končne tekme na boljših slovenskih igriščih. Z malokaliberskim orožjem so dosegli pričakovane rezultate. Član Kovinarja Dečman je drugi z 549 krogi, Jager pa prvi z 536 krogi.

NOGOMET — Nogometna igra na prvenstvu. Pričela se je borbeno prvenstvene točke. Začetek razveseljiv je za predstavnika Klavdivarja. Doma so visoko zmagali Dravo z 4:0 (1:0). Rešila pa žal ni realen. Celjani so mnogo boljši in Reberšak, ki je v Priganica so imeli še priložnosti za dosego še utrditi rezultata. Na drugi strani domača obramba še ne deluje pristočno in zanesljivo. Do pričetka nedelje, ko gostuje v Celju, bo potrebno še marsikaj popraviti, če mislijo Celjani osvojiti z dna razpredelnice. Če bodo dosegli Reberšak, Motež in Priganica. Ti igralci poleg Černiča in Andličiča bodo tudi najboljši predstavniki v vrsti Klavdivarja. Če bodo osvojili ligi ni bilo uspeha

za celjske predstavnike. Olimp je gostoval v Smartnem, kjer se vodilno moštvo Smartnega ni dalo presenetiti. Gladko je zmagalo s 4:1. Edini zadetek za Olimp je dosegel Kač. Steklar in Kovinar sta igrala derbi srečanje, kjer je Steklar bil boljši in zmagal 4:2. Dravinja je v gosteh osvojila proti Beltincem točko — 2:2. Vsekakor uspeh igralcev Konjic.

SAH — Celjski šahisti se bodo borili za prvega Slovenije v šahu. Znano je, da je dva meseca trajal spor okrog prvaka republiške vzhodne lige. Na pritožbo Kovinarja je osrednja šahovska zveza Slovenije sklenila, da je moštvo Celja prvo in bo igralo z Zmajem iz Ljubljane za naslov dokončnega prvaka Slovenije.

Sindikalna šahovsko prvenstvo Celja postaja iz kola v kolo bolj zanimivo. Vsi najboljši šahisti Celja, ki igrajo za svoje sindikalne ekipe so povzročili, da je celjski šahovski dom prek tedna prepoln. Po četrtem kolu je vrstni red v posameznih skupinah naslednji:

I. skupina: Ingrad 16, Klima 12, Emo 11,5, Zvezarna 11, Aero 10,5; II. skupina: Zvezarna 13,5, Libeša 12 (5), Finomehanika 12, Mxer 9 (5); III. skupina: Sodišče 13, SDK 12,5, UVJ 11,5, Zapor in Elegant 11 ter Milica 10,5; IV. skupina: Avto moto 16, O. š. Vojnik 15, Metka 14, Tehnomarator 13,5, Transjug 11.

KEGLJANJE — Iz kola v kolo se celjski kegljači dvigajo z dna republiške lige. Kolikor bodo uspeli še v srečanjih proti Konstruktorju in Saturnusu doma, lahko osvojijo sedmo mesto in s tem pravico sodelovanja na državnem prvenstvu. Tu uvrstitev bi bila popolnoma realna če upoštevamo, da letos nastopajo Celjani s številnimi mladimi kegljači, med katerimi so se že uveljavili Šrot, Tisovec, Orešnik in Grum.

V preteklem kolu so se Celjani doma pomerili proti Sloveniji ceste. Dosegli so svoj najboljši ekipni rezultat na kegljišču Ingrad — 7703 kegljev, kar je poprечно na tekmovalca 963 kegljev.

ODBOJKA — Spor med odbojkarji prvega moštva Gaberja in upravnim odborom je rešen. Dosegli so sporazum in pravilno odločitev. Kaznovani igralci so dobili ukor in bodo tako v nadaljevanju nastopili v stari, najboljši postavi. Zal so izgubili lepo priložnost za dosego najvišjega naslova. Poraza proti Novemu mestu in Mečici sta opravila svoje. Sedaj jim preostane le borba za tretje mesto, kar bi bil tudi uspeh. Zal je skromen uspeh proti položaju ob začetku spomladanskega prvenstva.

Fantje so v popolni postavi gostovali v nadaljevanju republiške lige v Kropi. Proti domačemu Piaznu so prikazali dobro igranje in gladko zmagali s 3:1. Tekmita so igrala v Storah. Celjska dvorana Ivanke Uranjek

je bila zasedena s košarkarji in v lepi telovadnici osnovne šole v Storah so tako Lesjak, Stojkovič, Podbrežnik, Pečovnik, Kolar, Kastelic in Planetu premagale dobro vrsto Maribora s 3:0. Celotno moštvo je igralo zelo dobro.

KOSARKA — V prijateljski košarkarski tekmi je mladinska ekipa Kovinarja iz Stor premagala Hudinjo z 59:56. Za Kovinar sta bila najuspešnejša Zalič 19 in Kljnar 11, za Hudinjo pa Širca 17 in Jazbec 9.

KOSARKA — Po uspehu prebolskih pionirjev so se med področne prvakine v košarki vpisale mlade Braslovčanke. Njihov uspeh je bil zaželen in priložen brez slehernega poraza. Tudi tokrat je bilo področno prvenstvo ŠSD za pionirke v Velenju v odlični organizaciji Občinskega centra ŠSD v dveh modernih telovadnicah. Tekmovanja so se udeležile prvakine vseh osmih občin celjskega področja.

Finale: 1.—2. mesto Braslovče: Sl. Konjice 26:19, 3.—4. mesto IV. os. š. Celje: Mozirje 24:14, 5.—6. mesto Soštanj: Planina nad Sevnico 17:2, 7.—8. mesto Radeče: Rog. Slatina 13:8.

ODLIČNA IGRA NA REKI

Košarkarji Kovinotehne (Celje) so gostovali na Reki in tesno izgubili z odlično ekipo domačega Kvarnerja s 102:97. Celjani so bili domačinom vsekoli popolnoma enakovredni, popustili so le v zadnjih minutah prvega polčasa, ko so prešli 24 košev, dosegli pa samo šest. Te razlike v drugem polčasu niso mogli več nadoknaditi kljub veliko boljši igri. Ko je namreč v 28. minuti zaradi petih osebnih napak zapustil igro nezanesljivi Tone Sagadin, so Celjani zaigrali precej hitreje in razliko 23 košev, kolikor je ta znašala v korist Rečanov, znižali na vsega 5 košev. V tem obdobju tekme so Celjani popolnoma nadigrali zmedene domačine, ki so po visokem vodstvu popustili misleč, da imajo zmago že v žepu. Miloš Sagadin, vodilni strelac II. zvezne lige, je bil neustavljiv, zadeval je koš iz vseh pozicij in dosegel rekordno število košev. Poleg Miloša Sagadina, ki je bil najboljši igralec tekme, sta se pri Celju še odlikovala Erjavec v prvem in Zmado Sagadin v drugem polčasu, koše za Celje pa so dali Miloš Sagadin 44, Erjavec 12, Zmado Sagadin 10, Tone Sagadin 8, Leskovar 6, Fink 5, Ramšak 4, Tomašič 4 in Sabolčki 4.

V soboto, 7. aprila se bodo Celjani zadnjič predstavili domačemu občinstvu v tej sezoni. Gostili bodo ekipa ljubljanskega Slovana, pri kateri igra tudi odlični mladinski državni reprezentant in kandidat za seniorsko reprezentanco Volaj. Tekma bo ob 19. uri v dvorani Posebne šole.

V polfinalna tekmovalstva v okviru pionirskega košarkarskega festivala Slovenije so se pri pionirjih uvrstili ŠSD Prebold, III. osnovna šola Velenje in osn. š. I. celjske čete iz Celja, pri pionirkah pa Braslovče, II. osnovna šola iz Slov. Knjic in IV. osn. š. Celje.

K. JUG

SMUCANJE — V Sentjurju so začeli s sindikalnimi športnimi igrami za letošnje leto. Najprej so na Golteh izvedli tekmovalstvo v smučanju, kjer je zmagal Alpos pred Prosveito in Zdravstvom. V teku leta bodo tekmovali še v šahu, namiznem tenisu, streljanju, kegljanju, košarki, odbojki in plavanju.

ATLETIKA — Kraljica športov atletika se tudi v Velenju iz leta v leto pomika iz anonimnosti. Vzrok so doseženi rezultati atletov in ne nazadnje tudi delo tako trenerjev kot vodstva kluba. V zadnjem času so se zlasti odlikovali z organizacijo državnih in republiških prvenstev v krosu ter srednje velikih tekmovalj na stezi. V domačih vrstah imajo že precej dobrih atletov, ki so v zadnjem času posegli po republiških naslovih. Tu velja omeniti

INVALIDI SO TEKMOVALI

Društvo telesnih invalidov v Zalcu — sekcija za šport in rekreacijo, je za svetovni dan invalidov pripravila kar tri športna tekmovalstva. Pomerili so se v kegljanju, streljanju z zračno puško in šahu. Največ uspeha so imeli Celjani, ki so osvojili dve prvi in eno drugo mesto.

Rezultati — šah: 1. Invalid Celje 17 točk, 2.—3. mesto Zalec in Velenje 13 točk, 4. Sentjur 10,5 točke.

Streljanje: 1. Velenje 538 krogov, 2. ISD Celje 532, 3. Zalec 517 krogov.

24 ekip je nastopilo v kegljanju: 1. Celje 544 podrtih kegljev, 2. Invalid 519, 3. Tržič 516 itd.

T. TAVČAR

ŽALČANI NAJBOLJŠI

Občinski zveza za telesno kulturo Zalec in TVD Partizan Zalec sta pripravila na Golteh občinsko prvenstvo v veslesalomu. Tekmovanja se je udeležilo 80 tekmovalcev in tekmovalk iz Zaleca, Griž in Petrovc.

Rezultati — mladinke: 1. Veber B. (Zalec) 50,0, 2. Ježovnik (Griže) 87,8 itd.; mladinci: 1. Baudek 50,7, 2. Bauer 52,1 (oba Zalec), 3. Uranjek (Petrovče) 53,2; članice: 1. Oruč 65,9 (Zalec), 2. Kveder 67,7 (Griže), 3. Knežič 99,0 (Zalec); člani: 1. Veber B. 49,8 (Zalec), 2. Zager 51,8 (Griže) 3. Kovač 53,9 (Zalec); starejši člani: 1. Lakner 50,7, 2. Veber V. 51,2, 3. Kragl (vsi Zalec) 51,3.

Partizan Zalec je pripravil tudi klubsko prvenstvo v veslesalomu. Pri mlajših cilbanih je zmagal Kranjc, pri ml. cilbankah J. Kranjc, pri cilbanih Kragl, pri cilbankah Četina, pri pionirskih Konše in pri pionirskih Martinšek.

T. TAVČAR

TRIM VESTI

Na zadnji seji je komisija za športno rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu in zveza za športno rekreacijo sprejela program dela za letošnje leto. Težišče bo še vedno na organizaciji sindikalnih športnih iger, tekmovalstvu za športni znak TRIM, TRIM tednu tečaju za neplačevalce itd. Večjo pozornost bodo tudi posvetili šolanju in izobraževanju kadrov. Tako bodo v Celju organizirali dvanaest dnevni tečaj za naziv organizatorja rekreacije, na VSTK v Ljubljani pa so že dali pobudo za otvoritev dvoletnega šolanja za višje organizatorje rekreacije. V njihovo delo bo spadalo tudi vzdrževanje športnih objektov, izgradnja univerzalnega igrišča za športne igre na skalni kleti ter ureditev rekreativskih površin na Gričku. Ustanovili bodo tudi rekreacijske klube.

Medtem, ko štirideset sindikalnih ekip že tekmuje v šahu, pa bodo košarkarji začeli s tekmovalstvom v soboto, 7. aprila. Prijavljenih je rekordno število ekip — 33.

V letošnjih sindikalnih športnih igrah bodo nastopile nove ekipe, kot Plinarna, Mesnine in Ljubljanska banka, druge pa bodo nastopile množičneje, kot prejšnja leta — Avtomotor, Osnovna šola Vojnik, Carinarnica itd.

Profesionalne delavce za rekreacijo imajo v Celju že v Zvezarni Store, Cinkarni in Aero o nastavitvi profesionalca pa razmišljajo tudi v Topru, Kovinotehni in EMO. Prav gotovo je to eden izmed osnovnih pogojev za razširitev programa športa za vsakogar.

T. G.

Pri Vegradu - stanovanja

ZA DELAVCE!

V sklopu novih gledanj na dodeljevanje stanovanj delavcem so se tudi v Splošnem gradbenem podjetju Vegrad v Velenju odločili, da bodo v letošnjem letu zgradili štiri-deset stanovanjski blok za svoje delavce. V Vegradu je trenutno zaposlenih preko 1400 delavcev, imajo pa samo 98 družinskih stanovanj in sedem garsonjer. Od tega je 21 stanovanj slabih, nekaj celo v barakah.

Vse to opozarja na hitrejšo in sistematičnejše reševanje stanovanjske problematike v Vegradu. Trenutno imajo 45 prošenj za stanovanja, vendar vsako leto to število naraste približno za deset novih prošelj, rešijo pa lahko največ pet do šest problemov. Tako

so se odločili, da bodo v letošnjem letu zgradili štiri-deset stanovanjski blok, ki bo vseljiv v začetku prihodnjega leta. S tem bodo kar močno zakrpali pereč stanovanjski problem svojih zaposlenih. Odločno pa se zavzemajo, da tako imenovana delavska stanovanja ne smejo v ničemer biti prikrajšana zahtevanim standardom. Prihraniti bodo poskušali v racionalizaciji razporeditve prostorov in izboljšavi materiala, ki bo omogočil hitrejšo ter tako cenejšo gradnjo. Stanovanjski blok bo stal okoli petsto starih milijonov din, sredstva pa bodo zbrali s pomočjo 9 odstotkov prispevka in bančnega kredita za sredstva zbrana v letošnjem in prihodnjem letu

ter s solidarnostno akcijo vseh zaposlenih. Ti bi se naj v letošnjem letu odrekli regresom za dopuste ali sodelovali pri gradnji s prostovoljnimi delom.

Ves marec so po vseh gradbiščih in obratih imeli redne mesečne sestanke, kjer so poleg pregleda poslovnih rezultatov za lansko leto razpravljali največ o izgradnji delavskih stanovanj in načinu pomoči. V Vegradu zagotavljajo, da ta humana akcija ne bo zadnja. Organizirali jih bodo do takrat, da bodo vsem zaposlenim zagotovili takšne življenjske pogoje, ki so vredni in primerni za socialističnega delavca.

TV

Neprimeren nastop

Prejšnji teden so bili na zasedanju gospodarskega zbora republiške skupščine poslanci obveščeni o poslanskem odstopu Staneta Divjaka, nekdanjega direktorja Cestnega podjetja. V našem časniku smo poročali o moralno - politični odgovornosti Staneta Divjaka za nekatere nepravilnosti v Cestnem podjetju. Zaradi tega je bil tudi izključen iz ZK in razrešen dolžnosti direktorja, občinska konferenca SZDL Celje pa je zahtevala, da zaradi vsega ugotovljenega odstopi še kot poslanec. Ni mamo namena ponovno prati perila o zadevi, ki je dalj časa vznemirjala celjsko javnost, v zadnjem času pa je še vendarle dobivala svoj realen in naraven epilog. In dočim so v Cestnem pod-

jetju skrbno začeli urejati razmere, večina udeležencev razprav o odgovornosti posameznih vodilnih delavcev pa je že pred več meseci politično preudarno in odgovorno izmerila vse politične razsežnosti dogajanj v omenjenem kolektivu, Stanetu Divjaku to ni bilo dovolj. Zasedanje skupščinskega zbora in svoj odstop je izkoristil za ponovni napad na svoj nekdanji kolektiv. Prikazal je svoje zasluge in delo, skozi svoja očala pa označil sedanje razmere v Cestnem podjetju itd.

Predsednik gospodarskega zbora Tone Bole, tako lahko beremo zdaj po skupščinski zapisnik, je govornika opozoril na težo moralne in politične odgovornosti, ker je skupščinski zbor izkoristil za

tak neprimeren nastop in napad. K temu ravnanju Staneta Divjaka bi lahko še dodali zgodbo o njegovem obnašanju pri odstopanju iz poslanske vloge. Toda vse to ni potrebno. Kajti povsem dovolj oslov. za politično okvalifikacijo njegovega ravnanja daje že nastop v slovenski skupščini. Tudi nobene politične lekcije in časnikarske senzacije niso potrebne. Kajti nastop sam, kot prejšnja ravnanja po odprtem političnem soočenju, je klavrn izraz neke politike in nekega razmišljanja, ki ga v naših demokratičnih odnosih k sreči ne srečamo pogosto. In je zato že v vsej svoji neprimernosti samoobtožujoč. Zato zasluzi kvečjemu tak mimo-bežni zapis.

J. V.

Oseba tedna

NAZAJ NA KOZJANSKO

Mladostnega videza, v snežnobelem delovnem plašču se kar dobro počuti v lani prenovljeni samopostrežni Merxovi trgovini v Sentjurju. Trgovskega poklica se je sicer izučil že pred leti, tam med 1947 in 1950 letom in to na Pilštanju, ko se je podjetje imenovalo še Okrajni magazin Celje in je imelo trgovine po celem nekdanjem celjskem okraju. Od tam pa je Janka vodila pot na sončno in valovito Dolenjsko. Najprej v Kostanjevico, pa v Čateške toplice in nazadnje v Krško. Toda Janko je doma iz Gubnega pri Seličnem in vleklo ga je nazaj med svoje kozjanske hribe, med tiste grupe, kjer so še v tistem času čepeli kočure po rebreh in mladina še ni bila vsa v tovarnah.

Po osmih letih Dolenjske se je napotil na Planino pri Sevnici in tam ostal v trgovini vse do leta 1971, ko je prišel v Sentjur za poslovodjo.

Tako je s človekom, ki je navezan na svoje kraje, ki mu ni vseno, kako je z napredkom in razvojem pokrajine, kjer je odrasel. Zato se je tudi kmalu aktivno vključil v družbeno politično delo in že na Planini z vsemi močmi delal povsod, kjer so ga potrebovali. Nič se ni spre-

menilo, ko je prišel v Sentjur in zato ni nič čudnega, če so ga številni občani spoznali na sliki v nagradni igri »Spoznajmo se« in je tako postal Janko Jazbinšek oseba tedna.

Janko sicer stanuje v Celju, kjer si je postavil tudi hišo, toda s svojim

JANKO JAZBINŠEK

družbeno političnim delom je še vedno v največji meri vezan na Sentjur, čeprav pravi, da se tudi v Celju že vključuje v delo Krajevne skupnosti in aktivno sodeluje na zborih volivcev.

Z delom v trgovini je

zadovoljen. Zadovoljen zaradi tega, ker imajo zdaj v Sentjurju prenovljeno samopostrežnico in tako so bolj zadovoljni vsi zaposleni v njej in pa seveda — potrošniki. Janko ne more mimo tega, da ne bi izrekel pohval Merxu, ker je preuredil že kar lepo število prodajalnih na Kozjanskem in tako investiral znaten delež na nerazvito področje, s tem pa opravil pomembno delo.

Ljudje so dobri, ugotavlja Janko Jazbinšek. Solidarnosti ne manjka, saj so ljudje dokazali z različnimi akcijami, najbolj pa to potrjuje krajevni samoprispevek. Pa ne samo v Sentjurju, ampak tudi v drugih občinah.

In kaj počenja v prostem času? Pravzaprav ga ima zelo malo ali skoraj nič. Zda, ko je pomlad tukaj, mu največ časa vzame urejanje vrta in okolica nove hiše. Sicer pa ni sam, saj poleg življenjske družice polnijo prijatelji in topel dom tudi trije otroci, od štirinajstletne Metke in Vojka do male osem mesecev stare Mojce.

Zdaj pravi, da se je ustabil in ne misli zapustiti svojega mesta v Sentjurju. Še čuti dolg do tistih krajev in ljudi, kjer je zrasel.

D. M.

Odgovor

DVA NOVA DAVKA

Nadaljujem z odgovori na vaša vprašanja, ki so bila objavljena v Novem tedniku. Dovolite mi, da se najprej dotaknem dodatnih davkov. Skupščina SR Slovenije je 28. 2. 1973 sprejela zakon o dodatnem davku iz skupnega dohodka občanov in zakon o davku na posest osebnih avtomobilov. Oba davka se uvažata kot izjemna enkratna obdavčitev in se odstopata občanom. O uporabi teh sredstev sklenejo SR Slovenija in občine posebni dogovor.

Dodatni davek iz skupnega dohodka občanov bodo plačali tisti občani, ki bodo v letu 1973 presegli 25.000 skupnega čistega dohodka. Davek bo torej odmerjen v letu 1974 skupaj z odmero davka iz skupnega dohodka občanov. Stopnja davka je 1%, upoštevajo pa se na enak način kot pri skupnem dohodku občanov tudi olajšave za vzdrževane družinske člane (za otroke 12.000 din, za ostale družinske člane 10.000 din, če nimajo lastnih dohodkov in jih je zavezanec vzdrževal 12 mesecev oziroma ustrezno manj, če imajo lastne dohodke, oziroma če jih ni vzdrževal vse leto).

V letu 1973 pa bodo občani plačevali akontacije dodatnega davka. Višina letne akon-

tacije bo določena z odločbo na podlagi podatkov o skupnem čistem dohodku in vzdrževanih družinskih članih iz davčnih napovedi za odmero davka iz skupnega dohodka občanov za leto 1972. Ne glede na sedaj povedano pa ne plačajo akontacije občani, pri katerih obračunana letna akontacija ne presega 100 din. Ti občani bodo celotni odmerjeni dodatni davek plačali v letu 1974 po opravljeni odmeri za leto 1973.

V nadaljevanju navajam dva primera za lažje razumevanje odmere akontacij. Primer: Zavezanec je dosegel 30.000 din skupnega čistega dohodka, vzdržuje dva otroka brez lastnih dohodkov 12 mesecev. Osnova za določitev akontacije dodatnega davka je 6.000 din (30.000—24.000). Zavezancu se akontacija ne bo odmerila, tako bo davek plačal ob odmeri za leto 1973. Primer: Mož in žena sta dosegla vsak po 26.000 din skupnega čistega dohodka, olajšavo za tri otroke brez lastnih dohodkov 12 mesecev uveljavlja mož. V tem primeru pri možu ni osnove za določitev akontacije, ker znesek olajšav za vzdrževane družinske člane — otroke (36.000) presega dosežen skupni čist dohodek (26.000),

pač pa se za razliko 10.000 din zmanjša dosežen skupni čist dohodek ženi, pri kateri se zato akontacija dodatnega davka iz skupnega dohodka občanov določi od 16.000 din. Torej ženi bo odmerjena akontacija dodatnega davka. Pri končni odmeri davka bo zavezanka plačala le eventualno razliko. V primeru pa, da bi bile akontacije previsoke, pa bo na zahtevo dobila vrnjen dodatni davek.

Davek na posest osebnih avtomobilov je uveden za eno leto in se plačuje na podlagi evidence o registriranih vozilih ob enem s plačilom cestne pristojbine. Le na podlagi potrčila oziroma dokazila o vplačilu davka bo možno nadaljšati registracijo ali na novo registrirati osebni avto. V primeru, če imetnik osebnih avto odtuji, od katerega je že plačan davek, novemu imetniku ni treba plačati tega davka. Višina davka je določena glede na delovno prostornino motorja, in znaša do 900 m³ 80 din, nad 900—1.350 m³ 120 din, nad 1.350 m³ do 1.800 m³ 170 din, nad 1.800 do 2.500 m³ 250 din, nad 2.500 do 3.150 m³ 330 din in nad 3.150 m³ 550 din.

Načelnik davčne uprave Celje
EDO KLOVAR

SPOZNAJTE VELETRGOVINO

KOVINOTEHNA

Napišite ime in točen naslov vseh treh specializiranih prodajal in blagovnice Kovinotehna v Celju

Kupon pošljite na naslov: KOVINOTEHNA, oddelek ekonomske propagande Celje, Mariborska 7. Pravilne odgovore bomo žrebali in nagradili.

IZID REZULTATOV IGRE BOMO OBJAVILI V PRIHODNJI ŠTEVILKI NOVEGA TEDNIKA

KOVINOTEHNA

pogled v preteklost
NASPROTJA SE NADALJUJEJO

loča le v duhovnih, ne pa tudi v materialnih zadevah, zato ni bil upravičen podpisati pogodbe, ki samostana zaradi tega ne obvezuje; 2. tudi kmetje se pogodbe niso držali, ker so sedemnajst let opravičevali tlako kot je »v deželi običajno« (t.j. vsak dan); 3. sporazum je bil sklenjen pod pritiskom in je zaradi tega neveljaven. Vikar je bil pod vtisom opustošen in je hotel preprečiti še večjo škodo; 4. samostan ima zaradi pogodbe veliko škodo, saj dobi na račun žitne dajatve le 600 celjskih mernikov žita, za pogodbeno hrano delavcem na tlaki pa je treba 500 škafov; kmetje prihajajo na delo šele ob deseti ali enajsti uri, često za pošiljajo celo otroke ali za delo nesposobne ljudi, ki pojedjo več kot pa je vredno njihovo delo; 5. glede na to, da je šele odpoved tlake leta 1652 pokazala vso škodljivost tega sporazuma, rok za razveljavitev ni zastarel. Iz teh razlogov prosim za temeljito revizijo in spremembo določil v točkah 1, 2, 5, 6 in 7. Ko je vlada naročila deželnemu glavarju, naj o zadevi poroča, si je ta najprej izposloval še stališče kmetov do zahteve samostana.

Ti so v svoji vlogi najprej izrazili začudenje, da bi razveljavili pogodbo, ki je zahtevala toliko truda in stroškov in je bila sprejeta po temeljitem postopku, v katerem so sodelovali »tako visoko učeni gospodje«. Ostro so odklonili trditev, da so se obnašali uporniško. Zavrnilo so tudi trditev, da je pogodba za samostan

škodljiva, saj je vendar podvojil tlako. Tudi vikar je imel vsa polnomočja, ker sicer komisarij z njim ne bi razpravljali. Sporazuma so se držali, šele leta 1652 je hotel samostan s silo uveljaviti dnevno tlako, kar pa so s pritožbo odklonili. Popolna neresnica je, da bi samostan imel zaradi tega škodo, ker ne bi potreboval niti štiriindvajset dni tlake, če bi se držal reda. Tako pa obremenjuje nekatere z dnevnim raznašanjem pošte in drugimi obvezami, ostali pa morajo te nadomestiti s tlako. Donos samostana je večji kot 600 škafov, vendar samostanci — povečini Italijani in Slovecem prav nič naklonjeni — ves do prinos, ki ga izmoghajo

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

od revnih tlačanov, odnašajo iz dežele, nič pa ne prinašajo. Delavce na tlaki hranijo s kruhom iz najslabše črne moke, ki je še pomešana z otrobi in graščico. To stane samostan ne petsto, ampak največ deset škafov žita. Končno poudarjajo, da je rok za revizijo zamujen, ker pogodba velja že od leta 1635, kar potrjuje tudi sedanja odločitev.

Do obravnave o tem pa je prišlo šele leta 1657.

humor

Eno poslednjih ljudožerskih plemen iz gornjega dela Konga je ujelo angleškega matematika, biologa in raziskovalca Karla Pearsona. Določili so ga za glavno jed pri slovesnem poglavarjevem kosilu. V obupu se je jetniku posvetila odrešilna misel. Zatuli je v kanibalskem jeziku:

»Ne smete me pojesti, jaz sem bog!«
»Bog, ki so mu na voljo najvišje sile?« je vprašal poglavar.
»Da!«
»Dokaži, pa te ne bomo pojedli!«

»Glejte,« je prepričljivo rekel Pearson, potegnil iz žepa vžigalnik, ga vžgal in že se je prikazal modrikast plamenček.

»Zares si bog!« je rekel poglavar. »Spustil te bom, če mi zaupaš skrivnost.«

»Skrivnost ognja?«
»Oh, kje neki! Skrivnost, kako se ti takoj posreči vžgati vžigalnik. Tukaj jih imamo na pretek, pa niti eden ni vreden počenega groša!«

Ko je Picasso obiskal razstavo enega svojih vnukov, je dejal:

»Glej no, to pa je eden mladih, ki me ne poskuša posnemati.«

Italijanski gledališki in filmski igralec Carlo Ninchi se je s prijateljem pogovarjal o kolegu, ki je živel v skrajni bedi, vendar je vedno nastopal dostojanstveno kot velik gospod.

»Pomislil,« je rekel Ninchi prijatelju, »on nosi čevlje s tako obrabljenimi podplati, da takoj ve, kadar stopi na novec, ali je zgoraj 'cifra' ali 'moš'.«

horoskop

21. marec
20. april

Težave v službi naj vam ne delajo prevelikih skrbi. Zanesite se nase, poslušajte pa tudi nasvet svojega partnerja.

24. sept.
23. okt.

Če boste bolj vztrajni, lahko pričakujete v svojih prizadevanjih popoln uspeh. Ne spuščajte se v kakšne pu-stolovščine.

21. april
20. maj

Uredili boste, končno, zelo pomembno zadevo in si odahnil, a le za kratek čas. O novih obveznostih dobro premislite.

24. okt.
22. nov.

To, kar nameravate, je trenutno le utvara, zato ne prehitite dogodkov. Sosedu vam bo zagodla, pustite pa ji veselje.

21. maj
21. junij

Zašli boste v denarno stisko, iz katere vam bo hvaležno pomagal prijatelj. Nekdo vam bo izpolnil neko zelo staro željo.

23. nov.
21. dec.

Doživeli boste razburljive trenutke, ki lahko spremenijo vaše življenje. Sami ne boste zmogli bremena, zato se posvetujte.

22. junij
22. julij

Ponudila se vam bo priložnost, da se uveljavite, a ne bodite prehitri. Caka vas veliko presenečenje in lep konec tedna.

22. dec.
20. jan.

Prijatelju lahko popolnoma zaupate, ker vam resnično želi dobro. Če boste trmoglavili, lahko potegneta tudi krajši konec.

23. julij
23. avgust

Ne obečajte svojih skrivnosti na veliki zvon, ker to ne bi bilo dobro. Srečanje z neko osebo vam bo marsikaj razjasnilo.

21. jan.
18. febr.

Ni vse zlato, kar se sveti — to bi morali upoštevati, ko presoimate službeno okolje. Konec tedna bo slabši kot si mislite.

24. avgust
23. sept.

Izogibajte se vsakršnim preprirom in si raje prihranite nepotrebne napetosti. V nedeljo boste dosti laže zadihali.

19. febr.
20. marec

Caka vas trdo delo, ki ga boste uspešno opravili in si zaslužili priznanje. Izlet bo zelo lep, a naporen in tudi drag.

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

FERDO GODINA
BELE
TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija

28

avto **Automotora** CELJE

Starica je odprla vrata v sobo. Tu sem se spet pri-
gnil in stopil čez visok prag v temno sobo. Duh po
posteljini je bil odvraten. Od peči je puhtelo,
okrog nje je bilo obešeno mokro perilo.

»Sedite, gospod, stari je bolan in je pri nas vse v
predu.«

»Nič hudega.« Oči so se mu kmalu privadile temnemu
svetlu. »Kaj vas boli?« sem vprašal starca. Pogladi si
čelo s suho dlanjjo, nato je naveličano zamahnil z roko.

»Še od vojne imam težave. Košček šrapnela imam
na desni strani pod rebri.«

»Tako?« sem se začudil. Stopil sem k postelji. Lica
mi se upadla. Ko je odpiral usta, se mu je videla čeljust
prez zob. Starica se stala poleg mene.

»Vsega sem se že naveličal,« je globoko vzdihnil. Vi-
del sem, da mu življenje preseda. »Pet let se že nisem
premaknil s postelje.«

Zazdelo se mi je, da se mu je narahlo tresel glas.
Kakšna beda, kakšno trpljenje. Kaj je moje trpljenje v
primeri s tem. Vse v sobi je zverženo. Stene, stoli, miza,
okna, še luč na zanjavi žici se mi zdi, da visi postrani.
Zrl sem skozi okno. Skozi motne majhne šipe se je videl
kianec. Odtod me je starica opazovala, ko sem se ogibal
luč.

»Upanje mora imeti človek vedno,« sem rekel starcu,
ko drugega nisem vedel. Kako naj bi mu pomagal?

»Ne, ne,« je dejal suho. »Ničesar se ne bojim. Danes
ali jutri me bo pobralo. Samo nekaj bi vas rad prosil.
Pokopljite me zastonj. Naši ne bodo imeli denarja.«

V sobi je nastal molk. Duh po neopranem perilu je
še neznosneje tiščal k tlom vse, kar je bilo v sobi. Starc
je odprl usta. Neobrito lice je bilo upadlo kot mrličevo.
Motne oči so me gledale in prosile. »Pokopljite me za-
stoj.«

Srce mi je trgala žalost. Od česa živijo ti ljudje?
Vojna jih je ugonobila tudi v tem kotu. Čemu? Čemu?

»Bom, bodite brez skrbi.«

»Marinčič se pišem, ne pozabite,« je dejal.
Poslavljaj sem se kratko. Zena je priklicala od neko
fanta. Pred nekaj leti je hodil k meni v šolo. Molči in
odgovarja samo, če ga vprašam.

Sla sva med goricami navzdol po hribu. Obraz bol-
nika mi je bil pred očmi. Ogibal sem se košatih trsov.
Prijemal sem se za kole in sledil fantu.

»Je oče že dolgo bolan?« sem vprašal fanta.

»Da,« je dejal in zavil po pešpoti iz vinograda v
gozd.

Nisem ga več spraševal. Hodila sva po vijugasti poti,
po kateri še nisem hodil. Prišla sva do klanca, ki je
držal od gradu do faroja. Fant je vedel, da to pot po-
znam. Se preden je prišel do poti, se je obrnil in se me
ognil v velikem loku.

»Zbogom,« sem mu rekel. On se ni obrnil, samo nekaj
je zamomljal in izgubil med drevjem. Kako drugače živijo
ljudje samo nekaj korakov više od nas. Brez udobja, brez
pomoči njihovi bedi.

Na farojskem gumnu so obrezovali repo. Ze nekaj
dni je stal kup sredi gumna.

Vračal sem se na faroj vedno z občutkom, da ne
spadam sem. Zaprl sem dverice in stopal po ozki stezi
do prikletnih vrat. Kadar sem jih odpiral, sem se bal,
da se ne bi srečal z dekanom. Imel sem srečo, da se je
to redkokdaj dogajalo. Bolj izmučen od vtisov gori v
viničarski koči kot od poti in blata, sem truden sedel.

Na gumnu pri repi so svetili.

Medla luč je posvetila skozi okno na moj strop. Ko
je nekdo zasenčil, je zavladala v sobi tema. Dnevi so bili

kratki, vreme vlažno, neprijetno. Ljudje so se držali hiš.
Na faroju so opravili poljsko delo. Dekan se ni premaknil
nikamor.

Pred očmi mi je bil starčev obraz. Globoke, temne
oči so me vznemirjale.

Takrat se je pri mojem oknu nekaj zganilo. Rože
na oknu so se stresle. Tih sem vstal in skozi zaveso
opazoval, kaj se dogaja. Velika, močna Trezina roka se
je približala rožam. Dobro sem poznal to roko. Vsak dan
sem jo trikrat nemo zrl, ko mi je dajala hrano na mizo.

Glavo sem približal k zavesi. Videl sem v obrisih
močno, veliko Trezo, ki se je stegovala skozi rože v mojo
sobo. V roki ji je zašumel kos papirja. Spustila ga je na
okno in vlekla počasi roko spet nazaj. Po prstih je sto-
pala od okna in klumala z glavo pri vsakem koraku.

Odrnil sem zaveso, tam, kjer je ležal papir. V temi
sem ga iskal.

Stal sem sredi sobe. Luči nisem maral prižgati. Treza
ni vedela, da sem v sobi. Toda če je vedela in ni potrkala,
kaj to pomeni! Stopil sem k luči in čakal.

Preteklo je četrt ure. Četrt ure še moram počakati.
Begal sem z mislimi od matere do Rahele ter do starca
v hribih.

Prižgal sem luč. Komaj se je pokazala svetloba na
dvorišču, že je Treza odprla vrata na hodnik. Sla je proti
kaplanskim sobam. Vedel sem zmeraj, kdaj gre k meni
in ne k Serneku. Njeni koraki so bili takrat čisto dru-
gačni.

Vtaknil sem list v žep, sedel na divan in jo čakal.

Potrkala je in vstopila, ne da bi počakala odgovora.

Nikoli ji nisem pogledal v obraz. Pospravila je po
mizi krošnike in me opazovala. Čutil sem na sebi njen
pogled. Prijela je Rahelino vazo in jo postavila na rob.
Nisem se ganil, niti trenil nisem z očmi.

Ko je odhajala, se je pri oknu za trenutek ustavila.
Stegnila je vrat, da bi videla, če je papir še na oknu.

»Aha, saj ste ga že vzeli,« je dejala z nizkim glasom
in se zasmejala. Grizel sem se od besa. Mučila me je s
svojo prostaško dušo, da me je bolelo bolj kakor vsi
Jerebičevi udarci. Pričakovala je, da ji bom rekel kakšno
trdo besedo.

Sla je iz sobe in za seboj zaprla vrata. Skočil sem
z divana, stisnil pesti in šepetal v svoji nemoči:

»Ti strašna zver!«

Potegnil sem list iz žepa. Prinesel sem ga k luči. Bil
je pisan na pisalni stroj. »Zglasite se jutri po zajtrku pri
meni, Jerebič.«

Kaj je spet vznemirilo dekana, si nisem mogel misliti.
Držal sem v rokah list in gledal v vrstice, kot bi jih ne
mogel razumeti.

SODOBNO SKLADIŠČE AVTOSTROKE V CELJU na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

med štirimi očmi

»NESREČNICA«

Dolgo sem odlašala s tem pismom, saj sem upala, da bom moje vprašanje znala sama rešiti. Pa še nisem dovolj poučena. Stara sem 16 let in pol, vendar sem nesrečna, vsaj kakor se meni zdi. Sedaj sem namreč še nedolžna. Hodila nisem še z nobenim fantom, pa čeprav bi jih lahko imela še in še. Sedaj pa hodim s sosedovim fantom. Midva se dobro razumeva, poznava drug drugega in tudi mama mi pravi, da je dober fant. Prišel je čas, ko me je fant vprašal, če sem še nedolžna, in sem mu povedala, da sem. On mi je verjel in me prosil, če je on lahko tisti, ki mi jo vzame. V to jaz nisem privolila, zato, ker se bojim morebitnih posledic. Rada bi vedela, če takrat, ko izgubiš nedolžnost, tudi lahko zanosiš? Ali lahko pri teh letih dobim kontracepcijske tablete? LILJANA

Draga Liljana, mam! vse zaupaš, zakaj ne vprašaš njo? Najbrž se

ji niti sanja ne, s kakšnimi problemi se srečuje njena hčerka. Tvoje pismo ne omenja niti z besedico ljubezni, ki je zrasla med sosedovim fantom in teboj. Omenjaš goli spolni akt, ki o njem presneto malo veš. Da, tudi ob prvem srečanju s fantom, ki te bo razdevičil, LAHKO ZANOSIS. To se sicer redko zgodi, a ti ne bi bila prva taka nesrečnica. Moti me to, da ne govoriš o ljubezni, ne poznaš spolnega življenja, a bi se že šla »ata in mama«. Jaz bi ti svetovala malo več strpnosti. No, če pa ne bo šlo drugače, pa stopi do zdravnika, ginekologa, da ti bo predpisal kontracepcijske tablete in ti tudi povedal, ali so zate in tvoja leta škodljive ali ne!

MOJ OBRAZ JE DLAKAV

Devetnajst let mi je in sem redna bralka vašega tednika. Tudi mene tarejo težave, zato te draga Nataša, prosim za nasvet.

Po obrazu sem namreč zelo dlakava, posebno ob straneh obraza, tako kot bi imela zalisce. Ker imam črne lase, so tudi dlake bolj temne in še bolj vidne.

Imam mnogo prijateljic in ena izmed njih me vedno draži, da zato ne bom

mogla dobiti fanta, ker sem dlakava po obrazu. TATJANA

Draga Tatjana, ker si resno in trezno dekle, kar sklepam po tem, da si življenje pametno načrtuješ, torej v mejah razuma, ne čustev, ki tolikokrat prevladujejo med ljudmi, zlasti pa pri mladih dekletih, tvoj obup nad dlakami vzamem z neko rezervo. Najbrž se je tvoje trenutno razpoloženje že nekoliko ohladilo, čeprav tudi vem, da te morajo te »stvari« zelo motiti. Celu na smeh ti bo šlo, ko boš izvedela, da se tudi dlake dajo odstraniti. Postopek je malo dolgočasen, ker je potrebno vsak koren dlake uničiti, kar naredi v dobrem kozmetičnem salonu. Dlake pa se dajo tudi obeliti, vendar je to le kratkotrajen postopek. Če pa boš dlake popullila, ti bodo zrastle ponovno in celo gostejše bodo kot prej. Imaš torej možnost izbire, odloči pa po svoji presoji. Le en nasvet še — karkoli boš ukrepala, stori to pod strokovnim vodstvom! Prijateljci, ki te draži, da zaradi tega ne boš dobila fanta, pa se smej, smej ali pa bodi toliko zlobna, da najdeš pri njej dolgi nos in ji rečeš, da zaradi njega tudi ona ne bo dobila fanta.

ženin vsakdan

ZA VSAK OKUS

Bluzi, ki sta prikazani na skici, se po stilu popolnoma razlikujeta, vendar ima vseeno nekaj skupnega. Obe sta namreč izredno moderni. Tako kot se spreminjajo kroji in linije ostalim oblačilom, so tudi kroji bluz postali drugačni. Se najbolj pa so se spremenili izrezi in ovratniki. Medtem ko je prvi model nekoliko romantičen in eleganten, je drugi izrazito športen.

Pri prvi bluzi je poudarjen velik zarezan ovratnik, ki smo ga sicer vajeni pri jopičih in moških suknjicah, nekoliko bolj nenavaden pa se nam bo morda zdel na ženski bluzi. Prav zaradi tega pa je bluzi tudi bolj zanimiva. Nostimo jo predvsem h krilom ali širokim večernim hlačam.

K navadnim hlačam in športnim krilom pa bomo oblekli bluzo s trikotnim ovratnikom, poudarjenimi šivi in zavihano manšeto.

Staša GORENŠEK

VSE JE DRAGO

Kljub obilnici solate na celjski tržnici je ta še vedno v sami špici najdražjih artiklov. V soboto so jo prodajali po 10 do 15 dinarjev. Cene ostale zelenjave se skorajda niso spremenile, le regrat se je nekoliko pocenil. Prodajali so ga po 15 do 20 dinarjev.

Najtejmo še nekaj cen! Motovilec, radič in špinac prodajajo po 30 dinarjev, rdečo peso pa po 6. Tudi krompir je za ta čas neprimerno drag, po 4 dinarje, če je količkan v redu.

Od domačega sadja je bilo pretekli teden napredaj nekaj jabolok po 7 dinarjev in suhe slive po 8 do 9 dinarjev. Celu nekaj orehov v lupinah se je sončilo na prvem pomladanskem soncu po 22 dinarjev.

Spet sta postala v zadnjem času »modna« dva artikla, ki sta na celjski tržnici že izgubljala domovinsko pravico — kisllo zelje po 5 in kislka repica po 4 dinarje.

Z. S.

POROKE

CELJE
Poročili so se štirje pari, od teh VIKTOR SEME, Laško in DANICA TERBOVC, Smibel.

ZALEC
STJEPAN ZUNKO, 26, traktorist in AMALIJA STARKL, 22, oba iz Arje vasi ter MIRAN STORMAN, 24 in DARINKA MARCELAN, 20, oba iz Dobriše vasi.

ROJSTVA

CELJE
37 dečkov in 29 deklic.

SMRTI

CELJE
PATRIK MOHORIC, 1 dan.

Dobriša vas; KATARINA ARTIC, 71, Zg. Kostrivnica; MARIJA CILENŠEK, 70, Zabukovica; ANTONIJA EIVJAK, 78, Breg pri Polzeli; MARINKA BRIN, 1 dan, Nimno; ANA BERANIC, 65, Celje; ALOJZ KOVAC, 91, Ponikva pri Studencu; VIKTORIJA PODLOGAR, 74, Celje; MIHA PUSNIK, 59, Repuž; VINKO KLANČNIK, 38, Tapanje; ANA LAVRIČ, 93, Celje; NEZA KRIZAN, 81, Kamence; MATILDA GODEC, 61, Store in MARIJA PERGER, 77, Parizlje.

GORNJI GRAD

FRANCISKA HANUS, 58, kmetica, Bizeljsko Bukovje.

SMARJE PRI JELSAH

FRANC MIKOLIC, 58, Zahrenber; ANTONIJA STRASEK, 67, Dobležeče in KARL CARGNELUTTI, 68, Dragomilo.

ZALEC

ALOJZ REBERSEK, 80, in-

valid, Ločica in CECILJA SKAFER, 80, kmetovalka, Gotovlje.

KINO

UNION: do 8. 4. francoski barvni film »Goreča ljubezen«; od 9. do 12. 4. ameriški barvni film »Kipeči diamanti«.

METROPOL: do 8. 4. francoski barvni film »Ostrostrelec z Azurne obale«; od 9. do 11. 4. jugoslovanski film »Živa resnica«.

DOM: do 8. 4. ameriški barvni film »Dolarje«; od 9. do 10. 4. italijanski barvni film »Preluknjani dolare«; od 11. 4. dalje italijanski barvni film »Sedem maščevanj za sedem dolarjev«.

SLG

Cetrtek, 5. aprila ob 19.30.

Gondrovitch: »Ivona, princesa Burgundij«, za III. mladinski abonma in izven.

Petek, 6. aprila ob 15.30. »Ivona, princesa Burgundij«, za I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 7. aprila ob 10. uri. Ivan Cankar: »Romantične duše«, za 2. šolski abonma in izven; ob 19.30. Miloš Mikeln: »Stalinovi zdravniki«, zaključena predstava za gledališko karavano občine Mozirje.

Nedelja, 8. aprila ob 11. uri: »Romantične duše« — zaključena predstava za osnovne šole občine Smarje; ob 19.30: »Stalinovi zdravniki« — gostovanje v Radečah.

Ponedeljek, 9. aprila ob 17. uri: Naša beseda 73 — prireditve občinski komite ZM Celje.

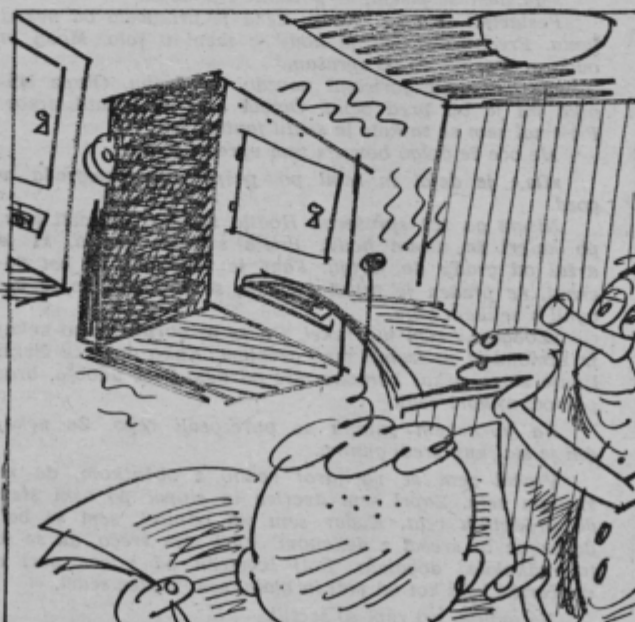
Torek, 10. aprila ob 11. in 17. uri: Naša beseda 73; ob 20. uri »Stalinovi zdravniki« — gostovanje v Laškem.

SKOK NA MARS

13. Paradižnik in njegova soproga sta domisljavo sedela sredi predstavnikov »sedme sile«. Nasmihala sta se zdaj na desno, zdaj na levo, kakor so se pač bliskali fotoaparati. Ni bilo prvič, da sta bila v središču pozornosti naša junaka!

Vprašanja so letela kot iz strojnice in Zemljana sta vračala odgovore z istim ognjem. Novinarji so pošiljali inter-

vjuje pri priči na uradništvu. Po telepatiji, kot je to običaj na Marsu! Sprejemal jih je glavni urednik in jih, popravljeni in izboljšani že diktiliral v stavni stroj. List je sprti nastajal in tudi sprti odhajal k naročnikom. Kako, dragi bralci?

Tisti poštni predalčki po marsovskih vezah niso nič drugega kot mali teleprinterji sprejemniki in stanovalci

PIŠE IN RIŠI MARJAN BREGA

so iz njih vlekli poslednje izdaje dobesedno vroče!

Niso novinarji dobro odnesli pete iz bolnišnice, tudi Paradižnik listal časopis, malone ves posvečen njegovim soprogi. Zemljani hodijo po Marsu! so naslovi. In še: Revolucija v marsovskem prometu — ljani uvedli peš hojo!

Lej, lej! je kimal Paradižnik. Postala sva novotvor-

ALKOHOL ZA VOLANOM

V okviru republiške prometno varnostne akcije so s trinajstimi patrolami sodelovali tudi celjski miličniki. Akcija je bila v noči iz sobote na nedeljo in je trajala od 21. do 5. ure. V tem času so ustavili 710 voznikov, od katerih so jih 46 preizkusili z alkočestom. Ugotovili so, da je od teh 46 bilo kar 36 vinjenih. Preprečili so jim nadaljnjo vožnjo in odvzeli voziško dovoljenje.

Poleg tega so odkrili še trideset ostalih večjih prometnih prekrškov, kot vožnjo brez izpita, izsiljevanje prednosti in nepravilno prehitjevanje. Za lažje prometne prekrške so kaznovali 65 voznikov z

2720 din kazni, izrekli pa so še 16 opozoril. Zoper dva šoferja bo podan predlog za kazenski postopek, ker sta poskušala povoziti miličnika in to v Laškem in Rogški Slatini.

Kljub temu, da je akcija pokazala porazne rezultate in skrajno neodgovornost voznikov, pa vse kaže, še ni zalegla, kajti že naslednji dan, v nedeljo, so zabeležili šest prometnih nesreč, katerim je botroval alkohol.

Zaradi takšne neodgovornosti voznikov so se na upravi javne varnosti odločili, da bodo s podobnimi preventivnimi akcijami v bodoče še pogosteje nadaljevali.

Kljub prometno varnostnim akcijam, ki jih je bilo v zadnjem času na našem področju že lepo število, še vedno prihaja do takšnih nesreč, kot je bila v Letušu. Posledice: velika materialna škoda in trije hudo poškodovani. Opomin! Foto: tv

STRELJAL ZARADI KOKOŠI

V zadnjem času je prišlo že do drugega poskusa uboja v Celju. Po tragičnem dogodku pri »Ribiču« in pred NA-NA je prišlo do streljanja v Popovičevi ulici. Gavro Nikolič iz Celja, zaposlen v Cinkarni, se je zvečer vračal iz mesta proti domu. V Popovičevi ulici je srečal Vlada Pavloviča, prav tako iz Celja, zaposlenega kot vratarja v podjetju Ceste in kanalizacije, ki je šel na delo.

Ob srečanju je Nikolič ogovoril Pavloviča, češ, »sedaj mi pa ne boš ušel.« Ob tem se je Pavlovič umaknil s ceste proti hiši, Nikolič pa je šel za njim. Ko je prišel dva metra do Pavloviča je leta potegnil pištolo, za katero ni imel orožnega lista in petkrat ustrelil. Nikoliča so težko poškodovanega prepeljali v celjsko bolnišnico, Pavlovič pa je sam po grozljivem dejanju odšel na postajo milice in se prijavil. Ob prvem zaslišanju je povedal, da je streljal zato, ker je med njima že vrsto let vladalo sovražstvo. Nikolič naj bi ga prijavil zaradi vinočaja, poleg tega pa mu je tudi zastrupljal kokoši. In zaradi tega je prišlo do tragičnega dogodka...

FRAJERČEK IZ NEMČIJE

Med prometno varnostno akcijo je miličnik postaje milice v Laškem ustavil tudi šoferja Antona Lončariča, zaposlenega v ZR Nemčiji. Lončarič je v koloni vozil z dolgimi lučmi, zato ga je miličnik ustavil in zahteval dokumente. Po daljšem prigrvarjanju mu je pokazal samo prometo dovoljenje, potnega lista in voziškega dovoljenja pa ne, češ da mu to ni treba. Istočasno je pristavil, da bo z miličnikom govoril samo nemško.

Po daljšem prepričevanju je le pokazal zahtevana dokumenta, vendar ju ni hotel izročiti. Miličnik mu jih je vzel, nakar ga je Lončarič grobo napadel. Pred prerivanjem je frajerček iz Nemčije uspelo pritisniti na plin, pri tem pa je z zadnjim delom avtomobila opazil miličnika. Drzne vožnje pa je bilo kmalu konec, saj je že na Bregu pri Celju padel v zasedo drugi miličniški patroli. Tudi njim se je upiral, kasneje pa ni hotel dati krvi za preiskavo alkohola v krvi. Sestavili so komisijo, ki jo vodi sodnik okrožnega sodišča, da bodo Lončaričev primer raziskali in ga predali v kazenski postopek.

prometne nesreče

VOŽNJA V LEVO

PETER OFENTAVSEK, 31, iz Frankolovega, je pripeljal z osebnim avtomobilom v Vojnik, ko je pripeljala iz nasprotne smeri kolesarka ALOJZIJA OCVIRK, 57, iz Vojnika, in tik pred avtomobilom zavila v levo. Pri trčenju se je Ocvirkova hudo telesno poškodovala, škode pa je za 1.300 dinarjev.

VOZIL JE BREZ LUČ.

BLAZ MLAKAR, star 4 leta, iz Primoža, je šel s sestrama, 11-letno Ivanko in 7-letno Marto, proti svojemu domu. Iz nasprotne smeri je pripeljal s kolesom brez luči po desni strani ceste FILIP OMERZA, 15, iz Primoža, ki je zadel Blaža Mlakarja in ga zbil 3 metre po cestišču. Deček je dobil težje poškodbe in so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

PREHITRO V OVINEK

FRIDO KOROSEC, 39, iz Polzele, je zapeljal v Grižah v levi ovinek z neprimerno hitrostjo in pri tem zavozil na neutrjeno bankino. Ko je hotel vozilo izravnati, ga je zaneslo pravokotno na cesto, kjer se je dvakrat prevrnil, nato pa obstal 6 metrov izven ceste. Pri tem sta se laže poškodovala sopotnika RAJKO LOJEN iz Radmirja in JANKO

ZORKO iz Celja. Škode je za 5.000 dinarjev.

IZVEN PREHODA ZA PEŠCE

EMA SMUKOVIČ, 33, iz Podgorja, je pripeljala po Stanetovi ulici v Celju v križišče pred Lekarno in zavijala v levo. Pri trgovini Manufaktura je takrat prečkala cesto izven prehoda za pešce 64-letna AMALIJA RATEJ iz Celja, katero je Smukovičeva zbila po cesti. Amalija Ratej si je poškodovala levo koleno in levo ramo.

SLALOM S KOLESOM

SILVESTER EMERŠIČ, 39, iz Opatije, je vozil iz Celja proti Petrovcem. V Medlogu je pripeljal nasproti s kolesom BOGOMIR ZDOLSEK, 36, iz Brega pri Polzeli. Zdolsek je vozil slalom po cesti in tako ga je voznik osebnega avtomobila Kljub zaviranju zadel. Zdolška so zaradi težjih poškodb prepeljali v celjsko bolnišnico.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

IVAN GABROVEC, 30, iz Celja, je pripeljal z mopedom po Cankarjevi ulici v križišče pred Pošto in pri tem izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila STANKU PETKU 25, iz Zavrha nad Dobrno, ki je pripeljal iz smeri Titovega trga. Mopedist se je zaletel v avto in se pri tem laže poškodoval, tako da so ga morali prepeljati v bolnišnico, škode na obeh vozilih pa je za 2.500 dinarjev.

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili, 8.20 dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00. Začetek popoldanskih oddaj ob 16.00 s poročili, 16.15 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni glasbeni kronika, 17.15 — vestitila. Zaključek ob 18.00. CETREK, 5. aprila: 8.50 — Pod celjsko goro, 17.30 — V galeriji slikarstnih in zgodovinskih spomenikov, 17.45 — zabavni zvoki. PETEK, 6. aprila: Med dopoldanskimi srečanja: Staša Gorenšek — naši koticček, 8.50 — Po laški dolini, 17.30 — Mladinska oddaja, 17.45 — Naši zbori: »Iz slovenske glasbene razglednice«. SOBOTA, 7. aprila: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Za prijeten konec tedna. NEDELJA, 8. aprila: 10.30 — Napoved časa in sporeda, poročila, 10.35 — Predstavljamo vam (V. Lovčič, Laško), 11.00 — Pogovor s poslušalci, 11.20 — Obvestila, 11.35 — Zabavni glasbeni kronika, 11.55 — Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Literarna oddaja: Pavla Rovnan — Hrepenenje, 13.00 — Nedeljske glasbene razglednice, 13.30 — 60 minut za zdravilo, 14.30 — Zaključek. PONEDELJEK, 9. aprila: 8.50 — Krškom po Kozjanskem, 17.30 — Sportni pregled, 17.45 — Novo prvo Jugotonu. TOREK, 10. aprila: 8.50 — Po karinski dolini, 17.30 — Torkovski reportaža: Drago Medved — Srečanje s Milanom Kneževićem, 17.45 — Ansambel Vikija Ašiča. SREDA, 11. aprila: 8.50 — Zivljenje ob Paki, 17.30 — Iz dela celjskih skupščin, 17.45 — Iz slovenske resne glasbe — Blaž Arnič.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 19.30 in ob 22.00. Pisanje glasbeni spored ob 4.30 do 8.00. PETEK, 6. APRILA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Radijska šola za srednje stopnjo; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Za otroške pesmi; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turistje; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Operni koncert; 17.40 Človek in zdravje; 18.15

Signal; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.15 Minute za ansambel Henčka Burkata; 20.00 Naj narodni pojo; 20.30 »Top-pops 13«; 21.15 Oddaja o morju in pomorskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin. SOBOTA, 7. APRILA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugo, slaviji; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Pojo naši operni pevci; 16.00 »Vrtljake; 17.20 Gremo v kino; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.15 Minute za domačini ansambel; 21.15 Melodije za razvedrilo; 22.30 Oddaja za naše izseljence. NEDELJA, 8. APRILA: 8.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Rajko Ranit: »Radio huda luknja; 9.05 Koncert iz naših krajev; 10.05 Še pomnite, tovariši... Delo Borisa Kidriča pred, med in po vojni; 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.50 Pogovor s poslušalci; 13.30 Nedeljska reportaža; 14.05 Popularnne operne melodije; 14.30 Humoreska tega tedna — A. Daudet; Eliskir; 15.05 Melodije z velikimi zabavnimi orkestri; 15.30—17.30 Nedeljsko športno popoldne; 17.30 Iz slovenske lahke glasbe; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer! 22.30 Zaplešite z nami. PONEDELJEK, 9. APRILA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljice in zgodbe; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jože Babnik: Ocena pašnega okolja; 12.40 S tujimi pihalnimi godbami; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Pel vam bo oktet Gallus; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.35 »Interni 469«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute za ansambel Toneta Zagarja; 20.00 »Ti in operas; 22.15 Za ljubitelje jazza. TOREK, 10. APRILA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Radijska šola za srednje stopnjo; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Lojze Briški: Pomen analize zemlje za gnojenje vinogradov; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torku na svidenju! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Jožeta Burniča; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Michel Suffran; V uri pred zoro;

22.15 Popevke se vrstijo. SREDA, 11. APRILA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Nenavadni pogovori; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Netko Babič: Nadaljevanje poskusnega dela s sladkorno peso v vzhodni Sloveniji; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30; Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Naša glasbena galerija; 18.15 Glasbene vinjete; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana in stereo studiu; 22.15 S festivalov jazza. CETREK, 12. APRILA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Radijska šola za višjo stopnjo; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jože Praprotnik: Prizadevanja za boljše krmo in večjo prirajo za vzporedna in trajna; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Mladina poje; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.30 Iz kasnetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute za ansambel Jožeta Kampliča; 20.00 Cetrtkov večer domačih pesmi in napevov; 22.15 Paleta popevk in plesnih ritmov. TV spored NEDELJA 9.00 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Bg) 9.35 PO DOMACE Z ANSAMBLI LOM RUDJIA BARDORPERJA (Lj) 10.05 MOZAIK (Ljubljana) 10.10 Kmetijska oddaja (Zagreb) 10.55 OTROŠKA MATINEJA: Mačkon in njegov trop, Gvajana, dežela voda — barvna filma (Ljubljana) 11.45 DELAVSKI AMANDMAJI — oddaja TV Beograd (Lj) 12.15 NASE MALO MISTO (Zg) 13.05 POROCILA (Ljubljana) 13.10 TV KAZIPOT (do 13.30) (Ljubljana) 14.00 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj) 15.00 ŠPORTNO POPOLDNE... 18.00 ZA KONEC TEDNA (Lj) 18.15 POROCILA (Ljubljana) 18.20 BITKA ZA ANGLIJO — film (Ljubljana) 19.20 S TV KAMERO V KOLEKTIVIH (Ljubljana) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.30 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana) 20.35 V AVTOBUSU — serijski film (Zagreb) 21.25 NAŠI HUMORISTI: Fadil Hadžić (Ljubljana) 21.40 ŠPORTNI PREGLED (JRT) 22.10 POROCILA (Ljubljana) UHF — oddajnik Krvavec: 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 ŠPARED ITALJANSKE TV PONEDELJEK 9.05 ODPRTA UNIVERZA (Bgd) 9.35 TV V SOLI (Zagreb) 10.30 ANGLESCINA (Zagreb) 10.45 NEMSCINA (Zagreb) 11.00 TV V SOLI — do 11.30 (Beograd) 14.00 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 14.20) (Beograd) 15.00 SVETOVNO PRVENSTVO V NAMIZNEM TENISU — prenos (Sarajevo — Ljubljana) 17.50 O. Wilde: SREČNI PRINC — II. del (Ljubljana) 18.15 OBZORNIK (Ljubljana) 18.30 SKRIVNOSTI JADRANA — barvna oddaja (Ljubljana) 18.55 MOZAIK (Ljubljana) 19.00 MLADI ZA MLADE (Skopje) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana) 20.30 M. Gorki: PRED VIHARJEM — I. del sovjetske TV drama (Ljubljana) 21.40 SVETOVNO PRVENSTVO V NAMIZNEM TENISU — ponesek iz Sarajeva (Ljublj) POROCILA (Ljubljana) UHF — oddajnik Krvavec: 17.45 LUTKE (Beograd) 18.00 TV VITEK (Zagreb) 18.15 KRONIKA (Zagreb) 18.30 VAS SVETOVALEC (Zagreb) 19.00 MLADI ZA MLADE (Skopje) 19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 II. ŠPARED ITALJANSKE TV (Zagreb) TOREK 9.35 TV V SOLI (Zagreb) 10.40 RUSCINA (Zagreb) 11.00 TV V SOLI (do 11.30) (Bg) 13.55 SVETOVNO HOKEJSKO PRVENSTVO A SKUPINE — srečanje CSSR : ŠVEDSKA — barvni prenos (EVR-Lj) 16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd) 17.15 DELAVSKI AMANDMAJI — ponovitev (Ljubljana) 17.45 E. Peroci: NINO VAM PREDSTAVIMO (Ljubljana) 18.00 RISANKA (Ljubljana) 18.05 OBZORNIK (Ljubljana) 18.20 NAŠI ZBORI — oddaja TV Zagreb (Ljubljana) 18.50 MOZAIK (Ljubljana) 18.55 EPILEPSIJA V OTROSKEM OBDOBJU (Ljubljana) 19.15 MESTA: Korčula — oddaja TV Beograd (Ljubljana) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 S TV KAMERO V KOLEKTIVIH (Ljubljana) 20.30 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)

20.35 DIAGONALE (Ljubljana) 21.25 NOS — barvna TV nanizanka Nenavadne zgodbe (Lj) 22.00 J. Iborwaid: STOLENJE KIRURGIJE (Ljubljana) 22.25 POROCILA (Ljubljana) UHF — oddajnik Krvavec: 17.40 POROCILA (Zagreb) 17.45 MALI SVET (Zagreb) 18.15 KRONIKA (Zagreb) 18.30 ZNANOST (Beograd) 19.15 FELTUN (Zagreb) 19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 ODPRTI EKRRAN (Sarajevo) 21.15 SAGA O FORSYTH (Bg) 22.05 TV DNEVNIK (Zagreb) 22.25 GLASBENA ODDAJA (Zg) SREDA 8.30 TV V SOLI (Zagreb) 11.00 TV V SOLI (Beograd) 16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd) 17.40 POT DO NASMEHA — serijski film (Ljubljana) 18.10 OBZORNIK (Ljubljana) 18.25 OD FILMA DO FILMA (Lj) 18.45 MOZAIK (Ljubljana) 18.50 EDVARD KARDELJ O OSNOVNIH VZROKIH IN SMEREH USTAVNIH SPREMENB — III. oddaja (Lj) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana) 20.30 REZERVIRAN CAS (Ljublj) POROCILA (Ljubljana) UHF — oddajnik Krvavec: 17.40 POROCILA (Zagreb) 17.45 SERIJSKI FILM (Zagreb) 18.15 KRONIKA (Zagreb) 18.30 OD ZORE DO MRAKA (Bg) 19.00 RISANKA (Beograd) 19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 II. ŠPARED ITALJANSKE TV (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 II. ŠPARED ITALJANSKE TV (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 II. ŠPARED ITALJANSKE TV (Zagreb)

19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 KAM IN KAKO NA ODDIH (Ljubljana) 20.40 CETRTKOVI RAZGLEDI: Kam greš Nemčija — oddaja TV Zagreb (Ljubljana) 21.40 IGRALEC JE IGRALEC: Darna Calenić — oddaja TV Beograd (Ljubljana) 22.10 IGRE — barvna baletna oddaja (Ljubljana) 22.40 POROCILA (Ljubljana) PETEK 9.30 TV V SOLI (Zagreb) 11.00 ANGLESCINA (Beograd) 14.40 TV V SOLI — ponovitev (Zagreb) 16.55 VESELI TOBOGAN: Radeče II. del (Ljubljana) 17.25 Moskva: SVETOVNO HOKEJSKO PRVENSTVO SKUPINE A — barvni prenos srečanja SZ : CSSR — v I. odmoru OBZORNIK, v II. odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana) 19.30 REZERVIRAN CAS (Ljublj) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 S TV KAMERO V KOLEKTIVIH (Ljubljana) 20.30 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana) 20.35 IZ ZAKLADNICE SVETOVNE KNJIŽNICE: P. Buck: DOBRA ZEMLJA (Lj) 22.55 POROCILA (Ljubljana) SOBOTA 9.35 TV V SOLI (Zagreb) 11.00 TV V SOLI (do 12.00) (Sa) 13.50 SVETOVNO PRVENSTVO V NAMIZNEM TENISU — prenos (do 15.30) (Saraj-Lj) 16.30 DRZAVNO KOSARKARSKO PRVENSTVO — prenos (Bg, Zg, Lj) v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana) 18.00 OBZORNIK (Ljubljana) 18.20 MR. MAGOO — serijski film v barvah (Ljubljana) 19.05 MOZAIK (Ljubljana) 19.15 HUMORISTIČNA ODDAJA (Beograd) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIKCAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana) 20.30 MOJI GOSTJE IN JAZ: Vlado Stefančić (Zagreb) 21.20 MAFIJA — serijski barvni film (Ljubljana) 22.10 TV KAZIPOT (Ljubljana) 22.30 POROCILA (Ljubljana) 22.35 SVETOVNO PRVENSTVO V NAMIZNEM TENISU — ponesek iz Sarajeva (Ljublj)

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

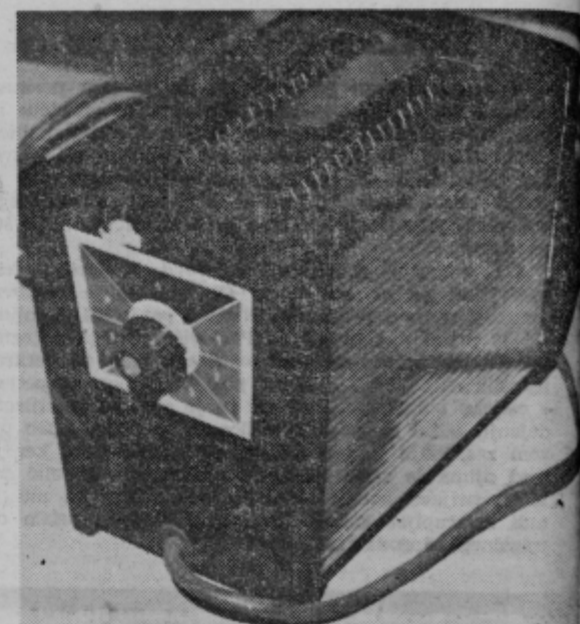
PRIPOROČA:

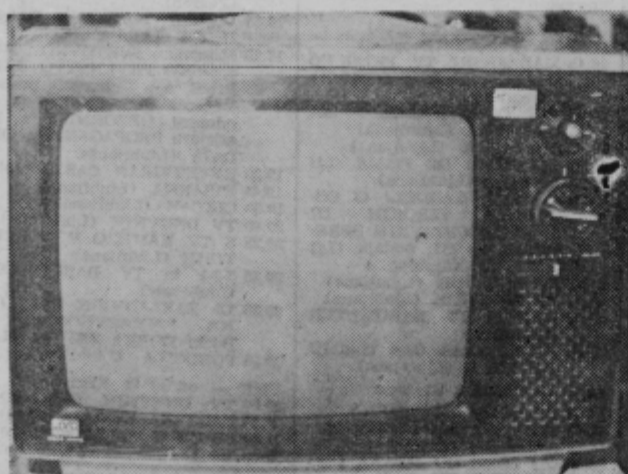
RADIO APARAT UNITRA

ISKRA »KOMBI« GARNITURA

TOASTER

PRENOSNI TELEVIZOR NIVICO 12 in 220 V

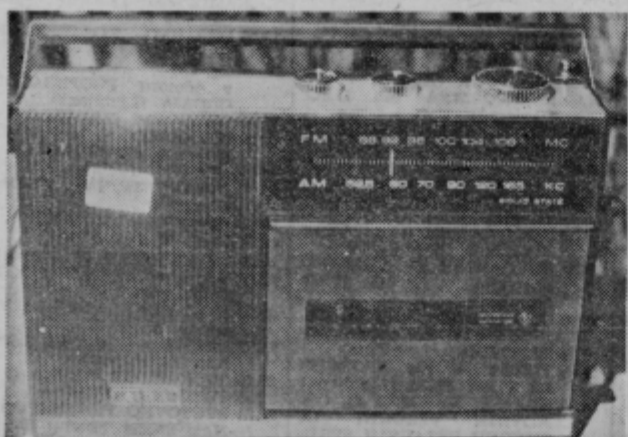

ROWENTA LIKALNIK NA PARO

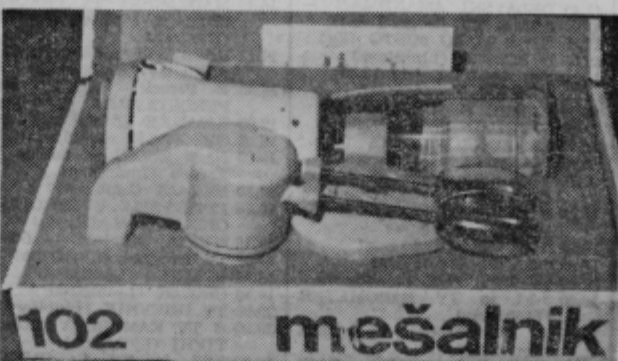

GRIMIX G4

girmix G4

TRANSISTOR AIWA

MEŠALNIK 102

102 mešalnik

GRIMIX G4

girmix G4

UNIVERZALNI PEKAČ ROWENTA

mali oglasi

PRODAM

OPORNO kolo NSU MAX prodam ali zamenjam za avtomobil. Krajnc, Cinkarnična 7 Celje.

WOLFBURG karavan letnik prodam po ugodni ceni. Ogled v petek popoldan. Stran, Okopi 1 Celje.

STAVA 750 letnik 1968 prodam (11500 din). Ogled popoldan. Veber, Smetur pri Celju, dopoldan pred tovarno »Alpasa«.

OPORNO hišo z elektriko, vrtom in vrtni v ravnini prodam. Cena 35.000,00 din. Informacije Ovter Martin, Višnja 10, Strmec.

STILNI stroj št. 8/50 prodam. Vederman prodam. Stranica Trdan, Stanetova III stop. desno.

750, dobro ohranjen, ugodno prodam. Sorič Anica, Celje, Groharjeva 10.

HIŠO v Celju na Poluharjevi prodam. Ponudbe pod »Skoj«.

UREJENO hišo s kopalnico, lepim vrtom in vinogradom prodam. Bergles, Zabukovica 22 Griže.

PROJEKTI! Prodajam barake in 320 kom monta opreme. Pungaršek Anica, Ljubljanska 15 Celje.

OPORNO harmoniko štiri letno prodam. Sajovic Anica, Sianca 16 Teharje.

HIŠO z nekaj zemlje prodam. Tomjko Franc, Polule 1 a Celje.

OPORNO ohranjena kavča prodam po ugodni ceni. Babič, Trubarjeva 53 a Celje.

124 prodam. Ogled mo- v večernih urah na Par- zinski cesti 45 Celje. (Li-)

kg sladkega sena prodam. Stebernik, Gornji Pre-)

RESJE (rušt) 10x9 ali m tesano prodam. Ma- Alojz »Kovinar« Vita- je, telefon 10. Ogled mo- en vsak dan.

OPORNO plemenko 4 mesece ro Simentalko, prodam. 25 Sentjur pri Celju.

750 letnik 1969 prodam. Regi Franc, Ljubecna 6.

OS 15 prodam. Zgur Zar- , Copova 9, telefon 23-485.

NOVANJSKO hišo, takoj rojivo, z vrtom, ugodno prodam v okolici Celja — kampoie pri Storah. Infor- macije Kovač Stane, Ljub- ana, Dalmatinova I/III, telefon 323-150.

DO 8 100 letnik 1970 pro- am po delih. Dvornik, akova 28 Celje.

OL Olympia 52 v voznem stanju prodam kompletno po delih. Oblak, Tehar- je 84.

AMOFON »Iskra« dobro ohranjen in 53 gramofon- nih plošč prodam za 1.000 din. Križnik Danica, Gubno 1, Lesično.

OPORNO prodam skoraj nov motor, MZ ES 125/1, letnik 1971 s stransko prikolico. Zabeč Branko, Brdo 10, Franina pri Sevnici.

NEZNO garnituro in traj- o gorečo peč EMO 5 pro- am. Trubarjeva 4 pritliče eno.

OPORNO seno in betonske plošče za brajde prodam. Vprašajte: Dobrava 19.

OPORNO vikend — brunarico, s ležišča, opremljen, v vrtu, v gradnji, ugodno prodam. Informacije tel. (061) 57-054 med 7 — 9. Ogled v nedeljo popol- dan.

NOVANJSKO hišo z ga- ražo, primerno tudi za obrt, prodam. Celje, Mariborska 16, nasproti Kovinotehne.

OPORNO »Ma- s plugom in kosilnico opremljen prodam. Ponudbe pod »Miližona«.

OPORNO posestvo 16 ha v Gornji Rečici pri Laškem, 1 min. od glavne ceste pro-

dam. Napret Jože, Gornja Rečica 155 Laško.

PRIKOLICO, nosilnost 800 kg, ugodno prodam. Kovačič Ivan, Zagrad 5 a Celje.

RABLJEN gradbeni les in IMV kombi, potreben manjšega popravila, poceni prodam. Srdič, Dobrava 23 Celje.

SKODO letnik 1970 prodam. Ogled popoldan. Soseska Ložnica 21 Zalec.

OTROSKI voziček ugodno prodam. Ogled pri Drobne, Medlog 7 (za Vrtnarsko šolo).

LESEN plug za vprego, skoro- raj nov, prodam. Košec Rudi, Glinsko 7 a Ljubecna.

POSESTVO na lepi legi 100 metrov od avtobusne postaje ugodno prodam. Habot Tončka, Debro 24 Laško.

OTROSKI globok voziček, skoraj nov, prodam. Lesjak, Na Otočku 10.

FIAT 750, zelo dobro ohranjen, prodam. Lorček, Drešnja vas n. h.

HISO za rušenje prodam. Prosenc Janko, Mariborska 172 Celje.

NSU princ 1000 tip 67, registriran za 1973, dobro ohranjen, ugodno prodam. Ogled vsak dan od 7 do 14. ure pri Podvornik, »Reklama« Celje, Ul. 14. divizije 6 (nasproti avtobusne postaje).

AMI 8 letnik junij 1971, prevoženih 27.500 km, ugodno prodam. Ogled vsak dan od 15. ure naprej. Tripič,

Kajuhova 9 Celje, tel. 21 693.

OSEBNI avto Ford Taunus 20 m TS prodam. Ogled v soboto popoldan. Knez Marjan, Levec 14.

ITALIJANSKI športni voziček prodam. Vida Vengust, Trubarjeva 53 a Celje.

KORENJE, lepo, rumeno za krmo ali kuhanje prodam. Vengust, Na otoku 11.

KONJA starega devet let prodam. Premšak Terezija, Škofja vas 21.

OKORENINJENE sadike vinske trte sort: Jurkomadir, kvinton, aramon in izabelo prodam. Kupci se naj oglašijo 7. in 8. aprila v Škofji vasi št. 5 pri Kovačič Mariji.

FIAT 1100 R odlično ohranjen prodam po ugodni ceni. Kupcu oddam po želji v najem garažo na Otočku. Informacije telefon 21-162 ali 22-290.

FIAT 750 letnik 1972 prodam. Dr. Hajčič Drago, Vojnik 38 B.

RENAULT 8, dobro ohranjen, registriran za leto 1973, prodam po zelo ugodni ceni. Ponudbe pod »Major«.

DEKLETA! spomladansko garderobo ugodno prodam. (št. 36-38) modni modeli. Ključite 25-585.

MANJSO hišo v centru Celja, primerno tudi za obrt (možna ureditev obrtne delavnice) prodam. Ponudbe pod »Nujno — ugodno«.

CIRKULAR za obrezovanje lesa vseh dimenzij prodam. Motor BMW 500 l. 1952, registriran, Cena po dogovoru, Federnsberg Franc, Lepa njiva 45 Mozirje.

STANOVANJE

OPREMLJENO sobo oddam dvema dekletoma. Kovinar- ska 12.

ZDRAVNICA išče v Celju garsonjero ali sobo s kopalnico. Ponudbe pod »80.000«.

OSNOVNA šola I. celjske čete išče eno in pol sobno stanovanje za učiteljico. Prosj za ponudbe pod šifro »Solax«.

ENO in pol sobno stanovanje s sanitarijami v mestu ali okolici iščem. Ponudbe pod »Celje 73«.

FANTA sprejemem na stanovanje Grobelšek, Teharska 53 Celje.

UPOKOJENKA išče sostanovalko za pomoč v gospodinjstvu. Nudi brezplačno sobo s souporabo kuhinje in kopalnice. Ponudbe pod šifro »Mirno življenje«.

EN MILJON SD nagrade dam tistemu, ki mi nudi dvosobno stanovanje v Velenju, Žalcu ali Celju oz. bližnji okolici. Ponudbe pod »1 M«.

ZAKONCA iščeta neopremljeno sobo in kuhinjo v Celju ali okolici (5 km). Dopoldan telefon 212-22. Ponudbe pod šifro »Nagrada 1000,00«

KUPIM

OTROSKI voziček za dvojčke kupim. Ponudbe pod »Mojca«.

SKOBELNIK kupim. Tajnšek, Podvin 18, Polzela.

NIZKI kozolec štiri ali šest okenski v dobrem stanju kupim. Gobec Ivan, Završe 11 a Grobelino.

OTROSKO kolo za šestletnika kupim. Karlatec, Debro 53 Laško.

KUPIM 5 kub. m. vrtno zemlje Barič, Celje, Tavčarjeva 6.

RAZNO

BRUSIM, lakiram in polagam parket. Polagam tudi tape- te. Informacije tel. 256-26.

DELAVNICO 50 kv.m. v Celju dam v najem plastičarju ali kovinostrojarju. Ponudbe pod »2 km iz Celja«.

NJIVO dam v najem za vrto- ve. Lipovšek Jože, Dobra- va 52.

POSESTVO vzamem v najem ali kupim na obročno odplačevanje. Od 3 ha naprej. Lahko s preužitkom. Ponudbe pod šifro »Veselje do posestia«.

ZAMENJAM parcelo z eno- družinsko hišo v gradnji (končana do plošče) z vso dokumentacijo in nekaj gradbenega materiala na najlepšem mestu v Rim- skih Toplicah, za lastniško enosobno komfortno stano- vanje v Celju, Laškem ali Rimskih Toplicah. V poštev pridejo tudi druge kombi- nacije. Ponudbe pošljite na naslov Sunter Miroslav, Beograd, Ul. Mirka Tomiča br. 2/IV, telefon 011-648-373.

ZAPOSLITEV

IŠČEM žensko za varstvo 6 mesečnega otroka, po mož- nosti na domu. Ponudbe pod šifro »Otroka«

Lesno industrijski kombinat
» SAVINJA « CELJE
 Mariborska 116

vabi
 k sodelovanju

1. KVALIFICIRANE MIZARJE
2. POLKVALIFICIRANE LESNE DELAVCE — moške
3. NEKVALIFICIRANE DELAVCE — moške

Interesenti, ki se žele zaposliti, naj se zglasijo osebno v splošno-kadrovskem sektorju podjetja v Celju, Mariborska 116, kjer lahko prejmejo točnej- še informacije.

Razpisna komisija pri svetu delovne skupnosti

OKROŽNEGA SODIŠČA V CELJU

objavlja
 prosto delovno mesto

STROJEPISKE

POGOJI: srednja ali nepopolna srednja strokovna izobrazba in znanje strojepisja. Poskusno delo traja en mesec.

Osební dohodki po pravilniku.

Prošnje, kolkovane z 2 dinarjema upravne takse, z dokazom o strokovni izobrazbi in kratkim življenjepisom je treba poslati predsedništvu okrožnega sodišča v Celju v 15 dneh od objave.

Upravni odbor

Delavsko-prosvetnega društva »SVOBODA« CELJE

obvešča
 vse svoje člane in jih vabi na

REDNI OBČNI ZBOR

ki bo v petek, dne 6. aprila 1973 ob 18. uri v domu »Svobode« Gaberje.

ODBOR

Novo točkovanje stanovanj v Celju

STANOVANJSKO PODJETJE CELJE

obvešča

vse stanovalce, da prične v torek, dne 10. aprila 1973 s točkovanjem vseh najemniških stanovanj po metodi, ki jo je sprejela Skupščina občine Celje in je enotna po vsej Sloveniji.

Tehniki, ki bodo izvrševali točkovanje, bodo imeli pooblastila za to delo.

Prosimo vse nosilce stanovanjskih pravic in stanovalce, da grede izvajalcem pri tem delu na roko in da jim omogočijo čim hitrejšo izvršitev tega dela.

DIMNIK ŠT. 1 V EVROPI

SCHIEDEL — DIMNIK JE OKROGEL DIMNIK, KAR DAJE SLEDEČE PREDNOSTI:

- odlični vlek zaradi najmanjše prostornine sten
- varnost obratovanja zaradi najmanjše kurilne površine
- enostavnost pri čiščenju

SCHIEDEL DIMNIK IMA KISLINOODPORNEN ŠAMOTNI VLOŽEK ZARADI ČESA JE:

- odporen proti ognju, ker je izdelan iz visokokvalitetnih glin in šamotov
- odporen proti kislini, ker je šamotni vložek kislino propusten pod 2,5 %
- varen pred zasajevanjem in zakislevanjem, ker je šamotna cev odporna proti vlagi in kislini
- temperaturno obstojen, odporen proti pritiskom in plinotesen, ker je sistem izredna konstrukcijska rešitev

SCHIEDEL DIMNIK S ŠAMOTNIM VLOŽKOM JE MONTAŽNI DIMNIK IN JE:

- varčen zaradi hitre in enostavne montaže
- varen pred ognjem, ker je večplastne konstrukcije s tesnilnimi fugami
- varčen pri prostoru, ker je točno izmerljiv in funkcionalen
- varčen v ceni, ker je trajen in ga je mogoče hitro montirati in ima do 40 odstotkov boljše izgorevanje

SCHIEDEL — YU — KAMIN proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvažata

GRADBENO PODJETJE

» GRADNJA « — ŽALEC
 v kooperaciji s CINKARNO Celje.
 Telefon 71-783, 72-227

Prodajna mesta:
 »GRADNJA« Žalec, KOVINOTEHNA Celje, GRAMEX Ljubljana, SMREKA Maribor.

Predstavnishvo v Ljubljani: ing. SRAKA Janez, Herbersteinova 15, telefon: 061-316-234

V vsak dom NOVI TEDNIK

Po sklepu Republiškega sekretariata za informaci- je, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega dav- ka do 31. 12. 1973.

SRHLJIV UKREP

JOŽE KODRE je bil rojen leta 1942 kot drugi izmed treh sinov v uslužbenki družini v Celju. Po končani osnovni šoli je nadaljeval šolanje na gimnaziji, kasneje pa se je vpisal na Višjo ekonomsko komercialno šolo, kjer študij sedaj nadaljuje kot izredni študent. Preden se je zaposlil v celjski Zlatarni kot analitik, je bil pred tem zaposlen eno leto v EMO.

Navdušenje za gore se je porodilo že ob številnih očetovih pripovedovanjih, v katerih je fantom risal lepote našega gorskega sveta ter jim opisoval vsa mnogotera lepa doživetja, ki jih človek lahko doživi le v gorah. Ko je Jože končal prvi razred, sta oče in mati popeljala vse tri fante na Triglav. To je bil prvi stik z gorami, stik, ki je položil temelje kasnejšemu trdnemu navezanju na gore vsem trem. Vsi so postali gorniki, vsi trije alpinisti, čeprav jih je spočetka močno privlačil podvodni ribolov.

Leta 1960 so pričeli organizirano hoditi v gore in v novembru tega leta se je ob sestopanju z Ojstrice ponesrečil najmlajši brat Matjaž. Najstarejši, Peter je skopal v snegu iglu, Jože pa je odšel v dolino po pomoč. Ob reševanju se je Jože srečal s celjskimi reševalci in alpinisti. Uspešen zimski vzpon, bratova nesreča in uspešno reševanje — vse to je bistveno vplivalo na brate, ki so se odslej z vsem srcem zapisali goram in njihovim neizmernim lepotam. Jože je pridno nízal vzpone tako v domačih kot tujih gorah. Odslej jih je opravil že preko sto. Leta 1967 je opravil tudi izpit za gorskega vodnika. Izmed številnih alpinističnih dosežkov je zbral naslednjih pet kot največja doživetja:

1. Herletova smer v Ojstrici 1961 s Stanetom Plausteinerjem, to je bil njegov »alpinistični krsta«
 2. Smer Golob-Pušnik v Glavi Turške gore leta 1964 s Silvom Joštom
 3. Centralni steber Planjave — 1967 prvenstveni poskus, ki pa se je končal z nesrečo — soplezalca Koštrin in Arnold
 4. Severna stena Fusercharkopf v Groslocknerju — s Koštrinom 1965
 5. Po grebenu Hörnli na Matterhorn — s svojim 62-letnim očetom.
- Za današnjo pripoved pa je izbral doživetje ob plezanju v Mali Rinki.

bil ob Petru, ko je zne-nada občutil sunek vrvi. Odločitev je padla v tistem hipu, ko je začutil pritisk in vedel, da je Peter omahnil. Namesto, da bi z vso silo zategnil in poskušal prijatelja obdržati, je vrv izpustil... Si kajče je zdrsula skozi razprte dlani. Čakal je in teh nekaj odločilnih sekund je bilo neznansko dolgih. Gledal je v globoke strmine pod sabo in pričakoval sunek, ki ga bo odlepil od stene in potegnjal v globino. Za sabo bo povlekel še prijatelja. Misli so mu švigale skozi možgane kot strele v vrhu Rinke, ki so se stalno oglašale...

Pričakovanega sunka ni bilo! Vrv se je ustavila. Srhljiva odločitev, ko je izpustil vrv, je bila odrešilna. Če bi vrv zategnil in poskušal Petra obdržati, bi tega sunka ne zmo-gel in potegnito bi ga v globino. To bi bilo usodno za oba. Osvobojena vrv pa je omogočila Petru, da je padel v ozko kotanjo in v njej, nad več kot tristo metrov zevajočim prepadom, tudi obtičal. Dobil je nekaj prask in to je bilo tudi vse!

Jože je s potegom vrvi dal znak prijatelju, naj poskusi znova. Tokrat je Peter krenil v desno, obšel žmulo in kmalu stal ob Jožetu na ozki polici. Samo spogledala sta se in v obeh sta si prebrala vse, za kar ni bilo potrebno besed. Peter je šele sedaj ugotovil, da je Jože varoval brez zabitega klina, šele sedaj se je zavedel, kaj bi se lahko zgodilo, če bi Jože ukrepal drugače...

Po dobrih dvajsetih metrih je bila naveza dose-gla izstop iz stene, kmalu sta stala ob njima tudi ostala dva plezalca, ki sta šele zdaj zvedela, kaj se je med tem časom od-gravalo v steni.

Nevihta je popustila in kmalu so preko Turškega žleba sestopili v Okrešelj. Večerni mrak se je spuščal nad planine in glo-bače, ko so sedli za mizo v koči, kjer jih je vsa srečna pričakovala Metka.

Sive megle ter nizki oblaki so se podili preko grebenov v zelenice Okrešlja, kjer so redki gorski cvetovi oznanjali pomlad tudi v tem delu gora. Peterica alpinistov, štirje fantje in dekleta so hiteli po stečini preko grušč pod ostenje Male Rinke.

Prejšnji dan se je nad gorami večkrat razdivjala nevihta, mladi alpinisti pa so v koči čakali na lepše vreme. Čeprav tudi to jutro ni kazalo na najlepše, nasprotno — megle so se vedno pogosteje in vse nižje spuščale med gore, so se kljub temu odločili za vzpon. Računali so pač na srečo. Urnih nog in dobre volje, skala jih je vabljivo klicala v svoj objem, so bili kmalu ob vznožju okoli 450 metrov visoke stene. Jože Kodre, pokojni ing. Gabrijel Koštrin in Peter Ivanovski so se navezali v trojno navezo, Peter Kodre in Metka Deželak (takrat Petrovo dekle, danes njegova žena) pa sta se navezala posebej. Za trenutek so se megle razkldale in pokazali so se vrhovi, kar je planincem vtilo dodatnega veselja. In vstopili so. Najprej prva naveza s tremi plezalci, nato še Peter in Metka. Veselje nad izboljšanim vremenom pa je bilo kratkotrajno. Znova so se preko grebenov pripodili dežni oblaki in kazno je bilo, da se bliža nevihta.

»Sestopila bom! Spustite med pod steno. V takem vremenu me ne mika plezati naprejšje je dejala Metka, sicer navajena plezanja tudi v slabih vremenskih pogojih. Nekaj jo je vleklo nazaj iz stene in ni in ni popustila v svoji odločitvi. Zvezali so vrvi, preplezali so bili namreč že dva raztežaja stene, ter Metko spustili v grušč pod ste-

no. Kmalu se jim je izgubila izpred oči, ko je po ozki poti sestopala nazaj proti koči.

Zle smunje? Kdo bi vedel, toda alpinist, ki se odloči za tak korak, že ve, zakaj je to storil...

Fantje so ostali sami. Navezali so se v eno navezo, katere plezanje je povzel Peter. Plezanje v četverni navezi je zamudna zadeva, zato so napredovali le skrajno počasi. S počasnim napredovanjem so bili kmalu enotni, da nevihti ne bodo ušli. V Mrzli gori je zne-nada strahovito tresčilo. Takoj zatem še enkrat. Kako treska v gorah, ve le tisti, ki je tako treskanje že slišal. Vtila se je ploha in fantje so bili kmalu mokri. Niso odnehali, še zlasti ne, ker je prva ploha tudi tako hitro minila, kot je nastopila. Zopet so se z večjim poletom lotili mokre in navpične stene.

Okoli trinajste ure je Peter, ki je še vedno vodil navezo, priplezal pod kamin pod Igličovo ploščo. Ta plošča predstavlja najtežji del plezanja v smeri, ki sicer ob lepem vremenu ne terja posebni napori, še zlasti ne za izkušenega alpinista. Znova je tresčilo v Mrzli gori in Peter je prav takrat dosegel stojišče pod Igličovo ploščo. Kmalu so mu sledili ostali plezalci. Kaplje so padale vse pogosteje in grmenje se je vedno močnejše oglašalo. Vodstvo naveze je sedaj prevzel Jože. Dežne kaplje so prešle v pravi naliiv, treskanje pa se je pričelo oglašati tudi že nad vrhom Rinke. V hudem naliivu in nenehnem treskanju je Jože preplezal ploščo. Bil je premočen do kože, toda sedaj ni bilo časa pre-mišljevat o tem, kajti

vse je kazalo, da se bo nevihta razbesnela v vsej svoji moči še prej, predno bodo ostali dosegli manj izpostavljeno mesto. Kot na trnju je varoval ostale, ki so prav tako premočeni drug za drugim priplezali na varovališče.

»Fantje, ločiti se bo treba v dve navezi in potem kar najhitreje iz stene,« je predlagal Jože in strinjali so se z njim. Jože je vzel v navezo »malega Petra«, kot so klicali Ivanovskega, ki je bil pravzaprav še pripravnik, Gabrijel in Peter pa sta se navezala v drugo navezo. Sedaj so napredovali nekoliko hitreje, želeč čimprej zapustiti steno, kjer jih je pestilo grozovito neurje. Po skalah je tekla voda, rušilo se je kamenje. Neurje se je razbesnelo v vsej svoji moči.

Jože se je umaknil v

desno v poševni žleb, ki ga je v sredini zapirala okoli deset metrov visoka previsna žmula. Ob tem vremenu se je ni kazalo lotiti. Obšel jo je po desni strani in kmalu dosegel ozek raz nad njo. Ogledoval je, kam bi zabil klin, da bi lahko bolje varoval malega Petra, ko mu bo sledil. Gledal je okoli sebe, iskal z očmi, tipal z roko. Nikjer nobene počti, nikjer drobnega raza, kamor bi lahko zabil. Zaman se je oziral okoli sebe. Obrnil se je s hrptom k steni ter se z nogama za silo uprl na krušljivo poličko, na kateri je stal. O kakšnem poštenem varovanju ni bilo govora, naprej pa ni mogel, kajti vrv se je iztekla. Poskušal je prekričati nevihto, da bi mu Peter sledil nekaj metrov in s tem sprostil vrv, da bi lahko zlezal na ugodnejšo mesto. Nobenega

